

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2017
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 3. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2018 /sněmovní tisk 2/ - první čtení
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 5/ - první čtení podle § 90 odst. 2
3. Ústní interpelace

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2017
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 3. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 5. prosince 2017

Obsah:

5. prosince 2017

Schůzi zahájil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2018
/sněmovní tisk 2/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Ivana Pilného	8
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	14
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	18
Řeč poslance Miroslava Kalouska	21
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	26
Řeč poslance Pavla Juříčka	26
Řeč poslance Miroslava Kalouska	27
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	27

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Jana Farského	29
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	31
Řeč poslance Miroslava Kalouska	33
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	33
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	34
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	34
Řeč poslance Jiřího Dolejše	35
Řeč ministra financí ČR Ivana Pilného	38
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	41
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	42
Řeč poslance Iva Vondráka	42
Řeč ministra financí ČR Ivana Pilného	43

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	43
Řeč ministra financí ČR Ivana Pilného	46
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	46
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	47
Řeč poslance Jana Skopecčka	48

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč ministra financí ČR Ivana Pilného	50
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	51
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	51
Řeč poslance Miroslava Kalouska	53
Řeč ministra financí ČR Ivana Pilného	54
Řeč poslance Miroslava Kalouska	54
Řeč poslance Lea Luzara	55
Řeč ministra financí ČR Ivana Pilného	55
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	56
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	58
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	58
Řeč ministra financí ČR Ivana Pilného	59
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	59

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 5/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	59
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	61
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	61
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	62
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	62
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	63
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	63
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	63
Řeč poslance Jakuba Michálka	64
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	64
Řeč poslance Petra Třešňáka	64
Řeč poslance Pavla Plzáka	66
Řeč poslance Jiřího Běhouňka	66
Řeč poslance Adama Vojtěcha	66
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	67
Řeč poslance Milana Brázdila	68
Řeč poslance Davida Kasala	69
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	69
Řeč poslance Jana Volného	71

Řeč poslance Jiřího Běhounka	71
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	72
Řeč poslance Petra Třešňáka	72
Řeč poslance Bohuslava Svobody	73
Řeč poslankyně Věry Adámkové	73
Řeč poslance Víta Kaňkovského	73
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	74
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	74

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	76
Řeč poslance Bohuslava Svobody	77
Řeč poslance Jiřího Běhounka	77
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	77
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	78
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	78
Řeč poslance Pavla Kováčíka	78
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	79
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	79
Řeč poslance Jana Bartoška	79
Řeč poslance Jakuba Michálka	79
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	80
Řeč poslance Miroslava Kalouska	80
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	80
Řeč poslance Adama Vojtěcha	81
Řeč poslance Miroslava Kalouska	81
Řeč poslance Marka Bendy	82
Řeč poslance Pavla Kováčíka	82
Řeč poslance Václava Klause	82
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	83
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	83
Řeč poslankyně Věry Adámkové	84
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	84
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	85
Řeč poslankyně Věry Adámkové	86
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	86
Řeč poslance Miroslava Kalouska	87

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Píkala

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
5. prosince 2017
Přítomno: 189 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují třetí schůzi naší Poslanecké sněmovny. Prosim o klid a konstatuji, že organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu třetí schůze dne 30. listopadu 2017. Pozvánka vám byla rozdána přes poslanecké kluby tentýž den.

Žádám vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. S náhradní kartou číslo 3 hlasuje pan místopředseda Hamáček a s náhradní kartou číslo 4 pan poslanec Vrána.

Nejdříve přistoupíme k určení ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili pana poslance Jana Čížinského a pana poslance Petra Vránu. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 1, které jsem právě zahájil a ptám se, kdo je pro, abychom určili poslance Jana Čížinského a poslance Petra Vránu ověřovateli této schůze. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 1, z přítomných 134 pro 131 poslanec, proti nikdo. Konstatuji, že jsme ověřovateli 3. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Jana Čížinského a pana poslance Petra Vránu.

Sdělují, že pan poslanec Kolovratník má náhradní kartu číslo 5.

Konstatuji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Pan předseda Radek Vondráček z pracovních důvodů, pan poslanec Petr Gazdík z osobních důvodů, pan poslanec Tomáš Hanzel z pracovních důvodů, paní poslankyně Tereza Hyt'ková z osobních důvodů, pan poslanec Petr Pávek z rodinných důvodů, pan poslanec Antonín Staněk do 17.00 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Vlastimil Válek z pracovních důvodů a pan poslanec Marek Výborný od 15.30 z osobních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají do 16.00 hodin z pracovních důvodů místopředseda vlády Pavel Bělobrádek, na celý den z důvodu zahraniční cesty Milan Chovanec, z pracovních důvodů paní ministryně Michaela Marksová, paní ministryně Karla Šlechtová ze zdravotních důvodů, pan ministr Stanislav Štěch od 15.45 z pracovních důvodů, pan ministr Dan Ťok je na zahraniční cestě, stejně jako pan ministr zahraničí Lubomír Zaorálek, který se omlouvá na dnešní odpolední jednání. To jsou omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny.

Pan poslanec Pražák má náhradní kartu číslo 6.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 3. schůze. Návrh je uveden na pozvánce, a pokud jde o celkový průběh projednávání návrhu schůze, mám z dnešního jednání politického grémia několik informací.

Předsedové poslaneckých klubů se na grémiu dohodli, že vyřadíme z dnešního pořadu schůze návrh na změny a složení orgánů Poslanecké sněmovny. Nebyly totiž žádné lhůty pro poslanecké kluby k tomuto bodu, a tedy bod bychom stejně nemohli projednat.

Dále navrhuje, aby odpovědi členů vlády na písemné interpelace, které zatím nejsou naplněny, také nebyly zařazeny na pořad této schůze, tedy aby tento bod byl vyřazen.

Ale navrhuje zařadit nový bod číslo 2, kterým je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech, ve znění některých souvisejících zákonů, zákon o léčivech, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 5. Jde o první čtení podle § 90 odst. 2., to znamená, že bychom ho schvalovali již v prvním čtení. Tento tisk má zachovány lhůty, i když na organizačním výboru jsme původně měli záměr jej zařadit až na schůzi čtvrtou. Ale protože je to možné, politické grémium se shodlo na tom, že bychom tento bod zařadili.

Má k tomu někdo nějaké připomínky? Pokud ne, je to z mé strany vše a ptám se, kdo další se hlásí k pořadu schůze. Nikoho nevidím. Můžeme tedy dát hlasovat o jediném návrhu, který je z politického grémia.

Ptám se, jestli někomu vadí, že bychom hlasovali o všech návrzích najednou, tzn. dvě vyřazení a jedno zařazení. Nikdo nenamítá nic proti postupu předsedajícího.

Rozhodneme v hlasování číslo 2, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Děkuji vám. Hlasování pořadové číslo 2, z přítomných 166 pro 145, proti 11, návrh byl přijat.

A znamená to, že pořad schůze bude vládní návrh zákona o státním rozpočtu ČR na rok 2018, sněmovní tisk číslo 2, první čtení, a vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 378/2007 Sb., o léčivech, tak jak byl zařazen. To jsou body, které bychom projednali na této schůzi, s tím že kdyby schůze neskončila, pokračovala by ve čtvrtek. Po vyřazení písemných interpelací, které nejsou, bychom se ještě zabývali interpelacemi ústními podle zákona o jednacím řádu.

Můžeme tedy postoupit dál a zabývat se prvním bodem schváleného pořadu schůze. Tím je

1.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2018 /sněmovní tisk 2/ - první čtení

Nejdříve požádám pana ministra financí Ivana Pilného, aby zaujal místo u stolu zpravodajů, a konstatuji, že předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím číslo 2 předložený návrh zákona přikázal k projednání rozpočtovému výboru a rozpočtový

výbor předložil usnesení, které bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 2/1. Žádám tedy, aby u stolku zpravodajů zaujala své místo zpravodajka rozpočtového výboru paní poslankyně Miloslava Vostrá.

A nyní, pane ministře, vás rovnou požádám, abyste se ujal slova. Pan ministr financí Ivan Pilný. Pane ministře, prosím. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, z pověření vlády vám jako ministr financí předkládám návrh státního rozpočtu na rok 2018. Než se dostanu k podrobným číslům státního rozpočtu, řekl bych, že je charakterizován dvěma situacemi, které nejsou úplně standardní.

První je to, že Poslanecká sněmovna má velice málo času na projednávání tohoto rozpočtu. Je to dáno především tím, že kdysi byly předčasné volby, a tím se vlastně celý harmonogram posunul. To je první věc.

Druhá věc, která není standardní, že já jako ministr financí začnu projednávat ve sněmovně státní rozpočet, a pokud bude dodržen harmonogram, který byl v médiích vysloven panem prezidentem, tak pokračování bude potom věcí mého následovnicka nebo následovnice.

Já teď uvedu pár čísel státního rozpočtu. Můj příspěvek bude poněkud delší, protože přece jenom jednáme o věci, která je řádově přes bilion českých korun a týká se všech občanů této země. (Řečník se odmlčel pro velký hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, já vám dobře rozumím a požádám Sněmovnu o klid! Projednáváme zásadní zákon pro rok 2018 a prosím, abyste mu věnovali pozornost. Děkuji. Pokračujte, prosím.

Ministr financí ČR Ivan Pilný: Děkuji, pane předsedající. Já také přednesu celou řadu čísel, která samozřejmě svým způsobem zodpoví celou řadu dotazů, které už byly vznášeny při tiskových konferencích a v médiích.

Takže základní rámec státního rozpočtu pro rok 2017, který byl schválen vládou 25. září 2017 a projednán rozpočtovým výborem Poslanecké sněmovny dne 30. listopadu 2017. Základní údaje předloženého návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2018 jsou předkládány v této podobě.

Příjmy státního rozpočtu 1 bil. 314,5 mld. Výdaje státního rozpočtu 1 bil. 364,5 mld. Saldo státního rozpočtu tedy je 50 mld. minus, je to o 10 miliard méně, než činí schválený rozpočet pro rok 2017.

Makroekonomický rámec návrhu státního rozpočtu na rok 2018 byl sestaven na základě dat a informací známých od začátku září tohoto roku. Česká ekonomika je ve výborné kondici. Její výkonnost pokračovala během prvního pololetí letošního roku ve strmém růstu, především vlivem spotřeby domácností a zahraničního obchodu. Další udržení a intenzita růstu budou záviset jak na vnitřních, tak na vnějších faktorech. Na domácím poli to znamená přiměřené hospodářské politiky, které

respektují pozici ekonomiky v hospodářském cyklu. Úroveň naší ekonomiky záleží především na stabilitě a ekonomickém vývoji obchodních partnerů. Hospodářský vývoj v eurozóně zůstává pozvolný. Ve vývoji v jednotlivých zemích přetrvává značná diferencovanost, v horizontu makroekonomického rámce by se nicméně tempa růstu měla sblížovat. Rizikem pro výkon evropského hospodářství je nastavení obchodních vazeb po odchodu Spojeného království s Evropské unie.

Růst české ekonomiky v roce 2017 odráží vysoké využití pracovní síly, nízké ceny komodit, obrat v celkové investiční aktivitě a hospodářské oživení v zahraničí. Růst reálného HDP by také měl mírně překonat 4 %. Hlavním tahounem by měla být domácí poptávka, kladně by však k růstu mělo přispívat také saldo zahraničního obchodu. Pro rok 2018 očekáváme pokračující růst spotřeby a investic. Tempo reálného HDP by mělo zpomalit těsně nad 3 %. V obou letech by se měla ekonomika pohybovat zřetelně nad svým potenciálním produktem.

Inflace v roce 2017 a 2018 by se měla držet mírně nad cílem České národní banky, avšak stále v pásnu tolerančního pásma. V roce 2017 ovlivňuje inflaci jednorázové zvýšení cen potravin. V roce 2017 i 2018 by měla proinflačně působit nerovnováha na trhu práce, která ústí do výrazné akcelerace mezd, a rostoucí poptávka v prostředí kladné produkční mezery. Mírně protinflačním faktorem je předpokládané posilování měnového kurzu. Administrativní opatření by měla mít na inflaci v celkovém horizontu rámce vliv jen nepatrný. Průměrný růst indexu spotřebitelských cen by tak měl v obou letech být přes 2 %.

V souvislosti s hospodářským růstem očekáváme v roce 2017 nárůst zaměstnanosti o 1,5 %, přičemž lze již pozorovat zřetelný nedostatek pracovních sil. V důsledku toho by měl růst zaměstnanosti v roce 2018 výrazně zpomalit. V ročním průměru by za rok 2017 měla míra nezaměstnanosti dosáhnout 3 % a dále klesnout v roce 2018 na 2,8 %, což je již nyní v mezinárodním kontextu jedna z nejnižších hodnot. Pomalejší zlepšení na trhu práce v roce 2018 souvisí s pozicí ekonomiky v hospodářském cyklu a s narůstajícím kvalifikačním a regionálním nesouladem mezi nabídkou a poptávkou po práci, což lze dokumentovat rekordním počtem neobsazených pracovních míst.

Vývoj běžného účtu platební bilance pro českou ekonomiku nepředstavuje žádná rizika. Zde očekáváme růst jak exportních trhů, tak exportní výkonnosti. Z toho důvodu předkládáme v roce 2018 i 2018 přebytek salda běžného účtu.

Ministerstvo financí nepřetržitě sleduje prognózy a názory institucí převážně soukromé sféry a mezinárodních institucí, které se zabývají makroekonomickou analýzou a prognózou. Na základě porovnání s těmito nezávislými prognózami lze konstatovat, že makroekonomický rámec návrhu státního rozpočtu na rok 2018 je velmi blízký konsenzuální makroekonomické předpovědi vycházející z názoru těchto institucí. V souvislosti se směrnicí 2011/85 EU o požadavcích na rozpočtovou dokumentaci byl makroekonomický rámec návrhu státního rozpočtu na rok 2018 hodnocen nezávislými makroekonomickými odborníky. Na škále konzervativní – realistický – optimistický bylo celkové hodnocení realistické.

Fiskální pozice České republiky je zejména v posledních letech příznivá, jak dokládají i hodnocení nadnárodních institucí nebo ratingových agentur. V roce 2016

se poprvé v historii České republiky podařilo dosáhnout přebytku celého sektoru vládních institucí. Aktuální predikce hospodaření sektoru vládních institucí v letošních a příštím roce naznačuje, že se nejednalo o výjimku a české veřejné finance by za predikovaného makroekonomického vývoje měly zůstat v přebytku i nadále.

V roce 2018 je predikováno saldo sektoru vládních institucí ve výši 1,3 % HDP při úrovni strukturálního salda 0,4 % HDP. V dalších letech očekáváme pokračování pozitivního vývoje hospodaření až na 1,7 % HDP v roce 2010. Zlepšení odhadujeme i u strukturálního salda, a to na 0,8 % HDP v roce 2020.

Počátkem letošního roku byl schválen zákon číslo 23/2017 o pravidlech rozpočtové odpovědnosti, který změnil postup pro stanovení výdajových rámců státního rozpočtu a rozpočtu státních fondů. Odvození vychází z konceptu salda očištěného o vliv hospodářského cyklu a jednorázových opatření a tzv. střednědobého rozpočtového cíle. Střednědobý rozpočtový cíl by měl zajišťovat dlouhodobě udržitelné veřejné finance a zároveň umožnit působení automatických stabilizátorů v případě hospodářských výkyvů.

Z návrhu příjmů a výdajů státního rozpočtu a státních fondů na rok 2018 vyplývá, že konsolidované výdaje pro státní rozpočet a státní fond činí 1 bil. 397 mld. korun a jsou v souladu se schválenou rozpočtovou strategií sektoru veřejných institucí na roky 2019 až 2020 podle zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti a podle zákona o rozpočtových pravidlech.

Nyní bych vás rád podrobněji seznámil s některými tituly příjmové stránky státního rozpočtu v návrhu na rok 2018.

Příjmy z daní a poplatků se odhadují ve výši 722,3 mld. Daňové příjmy na rok 2018 oproti rozpočtu roku 2017 rostou o 57,3 mld. Jednoduchá daňová kvóta, která zahrnuje pouze daňové příjmy veřejných rozpočtů, činí 19,6 %. Složená daňová kvóta činí 33,4 HDP a meziročně vzrostla o 0,4 procentního bodu.

Příjmy z pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na sociální politiku zaměstnanosti jsou rozpočtovány ve výši 496,9 mld. a představují meziroční nárůst proti schválenému inkasu v letošním roce o 49,1 mld., to je o 11 %.

Příjmy z rozpočtu Evropské unie a finančních mechanismů jsou do rozpočtu zapojeny částkou 71,2 mld. korun. Jedná se zejména o příjmy ze strukturálních fondů Evropské unie a Fondu soudržnosti na realizaci společných programů Evropské unie a České republiky a příjmy určené na realizaci opatření v rámci společné zemědělské politiky. V porovnání s letošním rokem došlo k poklesu o 26,8 mld. z důvodu nízkého čerpání a s ohledem na stav nároků z nespotřebovaných výdajů u jednotlivých kapitol.

Celkové výdaje jsou pro rok 2018 navrženy ve výši 1 bil. 364,5 mld.

Na výdajové straně rozpočtu patří k nejdůležitějším sledované mandatorní výdaje státního rozpočtu. Pro rok 2018 jsou rozpočtovány ve výši 756,5 mld. a tvoří 55,4 % celkových výdajů státního rozpočtu. Mezi nejdůležitější mandatorní výdaje patří sociální mandatorní výdaje, jejichž limity jsou následující. Výdaje na důchody se rozpočtují ve výši 434,4 mld. korun. Důchody budou k 1. lednu 2018 valorizovány

o 4 %, což v absolutním vyjádření představuje zvýšení průměrného starobního důchodu o 475 korun měsíčně.

Pro zvýšení průměrného starobního důchodu bylo použito novelizované valorizační schéma. To znamená, že byl použit 100 % růstu úhrnného indexu spotřebitelských cen a byla zohledněna jedna polovina růstu reálných mezd.

Výdaje na dávky nemocenského pojištění nadále porostou v souvislosti s růstem mezd, od kterých je jejich výše odvozována. Pro rok 2017 se očekávají výdaje 28,9 mld. korun a pro rok 2018 se navrhuje výdaje v částce 32,7 mld. korun. Navýšení výdajů je dáno autonomním vývojem i úpravami ve výpočtu již stávajících dávek.

Na dávky státní sociální podpory a pěstounské péče se počítá v roce 2018 s celkovou částkou 44,8 mld. korun, což je o 6,1 mld. více, než je očekávaná skutečnost roku 2017. Zvýšení výdajů těchto dávek je dáno zvýšením přídavku na dítě o 300 korun, rozšířením okruhu jeho příjemců, dále zvýšením rodičovského příspěvku při porodu vicerčat a podobně.

Trvale se zvyšují též výdaje na příspěvek na bydlení.

Odhad výdajů na platbu pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze státního rozpočtu za osoby, za které je plátce stát, činí 69,8 mld. pro rok 2018. Do výdajů je promítnuto zvýšení měsíčního vyměřovacího základu z 6 814 korun na 7 177 korun od 1. ledna 2018.

Výdaje na příspěvek na péči jsou rozpočtované ve výši 26 mld. a byly valorizovány o 10 %.

Součástí výdajů státního rozpočtu jsou i výdaje na dotace na sociální služby, kterými stát přispívá na provoz zařízení sociálních služeb. Jedná se o nenárokový výdaj. Pro rok 2018 je navrhována na dotace na sociální služby částka ve výši 11,6 mld. korun.

Nyní bych se chtěl zmínit o některých dalších zásadních oblastech státního rozpočtu.

Platová oblast. Výdaje na platy a ostatní platby za provedenou práci rozpočtované v organizačních složkách státu a příspěvkových organizacích jsou pro rok 2018 rozpočtovány v objemu 186,4 mld. korun bez příslušenství, což představuje zvýšení o 24,4 mld. proti roku 2017. Včetně příslušenství činí celkové výdaje na platy 254,4 mld. korun. Toto navýšení výdajů obsahuje zejména dopad valorizace stupnic služebních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů, policisté, hasiči, Vězeňská služba, Celní správa, Generální inspekce bezpečnostních sborů o 10 % s účinností od 1. 7. 2017 s dopadem ve výši 2,14 mld. korun pro rok 2018. Dopad zlepšení úrovně odměňování zejména nepedagogických pracovníků v regionálním školství, zaměstnanců v příspěvkových organizacích či zaměstnanců v sociálních službách s účinností od 1. 7. 2017 v návaznosti na úpravy v systému tarifních stupnic s dopadem ve výši 1,54 mld. korun pro rok 2018. Dopad valorizace stupnic služebních tarifů pro vojáky z povolání o 7 % s účinností od 1. 7. 2017 a s dopadem ve výši 0,65 mld. korun pro rok 2018. Dopad další valorizace platových a služebních tarifů všech státních zaměstnanců včetně těch, jimž se platy zvýšily od 1. 7. 2017, vyjma pedagogů ve veřejné sféře o 10 % a pedagogů o 15 % od 1. listopadu 2017

s dopadem ve výši 16,7 mld. pro rok 2018. Růst platů soudců a státních zástupců, přičemž nárůst platové základny činí 4,6 %. Růst platů ostatních ústavních činitelů, přičemž nárůst platové základny činí 6,8 %.

Počty funkčních míst v roce 2018 v porovnání s letošním rozpočtem vzrostou o 8 503, z čehož 2 166 je zařazeno v organizačních složkách státu, 6 338 ve státních příspěvkových organizacích. Uvedené meziroční navýšení je tvořeno především vlivem navýšení, 6 012 míst v regionálním školství, 520 míst v kapitole Ministerstva spravedlnosti, z čeho 158 míst civilních zaměstnanců, vychovatelů a 189 míst příslušníků ostrahy u Vězeňské služby České republiky v souvislosti s rozšiřováním kapacit stávajících věznic i otevíráním nových a 173 civilních zaměstnanců soudů – justiční čekatelé. V kapitole Ministerstvo vnitra 351 míst příslušníků Policie České republiky je na zabezpečení vnitřní bezpečnosti země, zejména v oblastech letového provozu, neuzžitelnosti bezpilotních strojů – dronů, kybernetických útoků apod., či 66 míst příslušníků Hasičského záchranného sboru v souvislosti se zřízením nových stanic požární ochrany. 142 míst k zabezpečení agend České správy sociálního zabezpečení v oblasti otcovské dovolené, dlouhodobého ošetrovného, a sice lékařů lékařské posudkové služby.

Výdaje na výzkum, vývoj a inovace jsou zahrnuty v celkové výši 41,4 mld. korun včetně EU prostředků. Podíl těchto výdajů na HDP pro rok 2018 dosáhne 0,8 %. Meziročně tyto výdaje vzrostou o 1,3 mld., z toho část financovaná z národních zdrojů se zvyšuje proti roku 2017 o 2,9 mld.

Výdaje na podporu exportu jsou rozpočtovány v celkovém objemu 3,95 mld. korun pro Českou exportní banku a pro EGAP.

Kapitálové výdaje státního rozpočtu na rok 2018 činí 89,8 mld. a ve srovnání s rokem 2017 dochází k poklesu o 14,1 mld. korun, zejména u kapitálových výdajů, které jsou kryty příjmy z Evropské unie. U národních kapitálových výdajů je naopak zaznamenán – a to prosím zaznamenejte i vy – meziroční nárůst o 5,2 mld..

Oblast školství a sportu. Výdaje na podporu vzdělávání patří mezi vládní priority, a proto byly výdaje kapitoly Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy posíleny v porovnání s letošním rokem o 19,2 mld., to je o 12,3 % při započtení výdajů krytých příjmy ze zahraničních zdrojů. Celkové výdaje této kapitoly činí tedy 175,7 mld. korun. Rozpočet kapitoly Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy na rok 2018 je posílen o částku 3 mld., účelově určenou pro vysoké školství. Vzhledem k možnostem státního rozpočtu se jedná o maximálně možné navýšení, kterým vláda dává najevo, že podpora vzdělávání na všech stupních patří mezi její priority. Výdaje v oblasti regionálního školství jsou posíleny o 16,9 mld.. Částka 12,3 mld. je určena na navýšení tarifních platů pedagogů o 15 % a nepedagogů o 10 %. Dopadu navýšení platových tarifů do soukromého a církevního školství odpovídá navýšení kapitoly o 0,5 mld.. V návaznosti na očekávání nárůstu počtu dětí a žáků byl rozpočet regionálního školství navýšen o 1,3 mld.. Na zabezpečení podpůrných opatření systému společného vzdělávání je určeno navýšení o 1,1 mld..

Oblast kultury. Na financování Programu péče o národní kulturní poklad je rozpočtována částka 0,5 mld.. Na filmové pobídky je rozpočtována částka 800 milionů korun. Rozpočtově byly posíleny investice příspěvkových organizací a oblast

živého umění, podpora profesionálních divadel, symfonických orchestrů a pěveckých sborů a kulturní aktivity. Rozpočet obsahuje výdaje dle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, a to příspěvek na podporu činnosti církví ve výši 1,2 mld. a finanční náhradu ve výši necelé 2,1 mld..

Oblast dopravy. Celkové výdaje Státního fondu dopravní infrastruktury jsou rozpočtovány ve výši 69,4 mld. korun. Dotace ze státního rozpočtu činí 40,9 mld. pro rok 2018 včetně prostředků z Evropské unie. Výdaje na úhradu ztráty ze závazku veřejné služby ve veřejné dráží a osobní dopravě jsou rozpočtovány ve výši 7,4 mld., v roce 2017, z toho pro kraje a hlavní město Prahu 2,8 mld. Výdaje na kosmické projekty ESA jsou rozpočtovány ve výši 0,9 mld. korun.

Obrana a bezpečnost. Výdaje kapitoly Ministerstva obrany byly zvýšeny o 6,4 mld. na celkovou částku 58,9 mld. pro rok 2018. Podíl těchto výdajů na HDP by měl v roce 2018 dosáhnout 1,1 %. Byly posíleny kapitálové výdaje v kapitole Ministerstva vnitra a Bezpečnostní informační služby na bezpečnostní opatření v České republice.

Průmysl. Dotace na obnovitelné zdroje energie jsou pro rok 2018 rozpočtovány ve výši 26,2 mld., to je o 1,1 mld. více než v roce 2017.

Zemědělství. Výdaje na společnou zemědělskou politiku jsou navrženy na rok 2018 ve výši 32,1 mld., přičemž největší položku tvoří přímé platby v objemu 23,2 mld. Na podporu rozvoje venkova je rozpočtována částka 7,6 mld. Z toho 4 mld. představují prostředky státního rozpočtu určené na spolufinancování a 3,6 mld. korun jsou prostředky státního rozpočtu, které budou následně kryté příjmem z Evropské unie.

Životní prostředí. V kapitole Ministerstva životního prostředí jsou rozpočtovány příjmy z prodeje emisních povolenek v celkové výši 5,9 mld. a současně související výdaje. Další prostředky jsou rozpočtovány v kapitole Ministerstva průmyslu a obchodu na podporu obnovitelných zdrojů energie.

Obce a kraje. Rozpočet obsahuje meziroční valorizaci příspěvku na výkon státní správy v rámci finančních vztahů ke krajům a obcím ve výši 5 %.

V kapitole všeobecná pokladní správa jsou zajištěny prostředky na pokračování podprogramu Podpora rozvoje a obnovy materiálně technické základny regionálních škol v okolí velkých měst. Pro rok 2018 je rozpočtována částka 0,6 mld. s cílem navýšit kapacity základních devítiletých škol v působnosti a majetku obcí.

Vládní rozpočtová rezerva je navržena ve výši necelých 5 mld., z toho 0,36 % výdajů státního rozpočtu. Výdaje kapitoly státní dluh jsou pro rok 2018 navrženy v objemu 45,9 mld. korun, což je o 0,4 mld. korun méně proti schválenému rozpočtu na rok 2017. Ke konci roku 2018 se očekává podíl státního dluhu na HDP ve výši 32 %.

Předložený návrh zákona o státním rozpočtu na rok 2018 je výsledkem shody koaličních partnerů končící vlády.

Ještě na závěr bych chtěl jenom říci, že jednání o rozpočtu byla samozřejmě složitá. Byla ovlivněna nejen blízkostí voleb, ale také tím, že původní požadavky na státní rozpočet převyšovaly ten deficit 50 mld. o 100 mld. Chtěl bych poděkovat

svým kolegům z vlády za to, že se podařilo dosáhnout konsenzu, který kromě mandatorních výdajů, které se musely splnit a které kromě plošného přidávání všem zaměstnancům státu a všem zaměstnancům veřejné správy dokázaly také zvýšit investice ze státního rozpočtu, jak už jsem říkal, o 5 mld. Dali jsme o 3 mld. více na vysoké školy. Splnili jsme téměř všechny požadavky na vědu, výzkum a inovace. Ten rozpočet považuji, jak už bylo řečeno, za realistický a charakterizuje ho asi umění možného.

Na závěr svého vystoupení bych chtěl požádat vás, Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, o podporu vládního návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2018 a schválení základních údajů návrhu tohoto zákona v prvním čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru financí vlády České republiky Ivanu Pilnému za jeho úvodní slovo. Nyní požádám, aby nás o jednání rozpočtového výboru informovala předsedkyně a zpravodajka tohoto tisku paní poslankyně Miloslava Vostrá. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, jak už tady bylo řečeno, tímto návrhem státního rozpočtu se zabýval rozpočtový výbor na svém jednání 30. listopadu. Já tedy nebudu opakovat ta základní čísla. Myslím, že jich tady zaznělo od pana ministra vcelku dost, abyste si dokázali udělat obrázek o tom, jak je návrh státního rozpočtu na rok 2018 sestaven.

Rozpočtový výbor se zabýval zejména celkovým objemem příjmů, výdajů, pak způsobem vypořádání salda, dotačním vztahem k územním celkům a samozřejmě také vzal na vědomí vztahy k Evropské unii. Na základě všech těchto záležitostí, projednání a diskuze nakonec přijal rozpočtový výbor usnesení, které máte všichni k dispozici, nicméně abychom udělali procedurám zadost, tak mi dovolu, abych vás s ním seznámila.

Usnesení rozpočtového výboru z druhé schůze ze dne 30. listopadu 2017 k prvnímu čtení vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2018, sněmovní tisk číslo 2. Po úvodním slově ministra financí Ivana Pilného, zpravodajské zprávě poslankyně Vostré a po rozpravě rozpočtový výbor:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2018 v prvním čtení přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna

I. schvaluje základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2018 podle sněmovního tisku 2, kterými jsou:

A. Výše příjmů stanovená částkou 1 314 497 641 409 Kč, výše výdajů stanovená částkou 1 364 497 641 409 Kč,

rozdíl mezi příjmy a výdaji (saldo) stanovený částkou – 50 000 000 000 Kč.

B. Způsob vypořádání salda těmito financujícími položkami

- a) zvýšením stavu státních dluhopisů do výše 50 479 347 964 Kč
- b) změnou stavu na účtech státních finančních aktiv, a to zvýšením o 479 347 964 Kč

C. Finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům krajů, s výjimkou hlavního města Prahy, a to příspěvky v celkové výši 1 197 575 400 Kč.

D. Finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům obcí, s výjimkou hlavního města Prahy, v úhrnech po jednotlivých krajích, a to dotace a příspěvky v celkové výši 8 605 003 980 Kč.

E. Finanční vztah státního rozpočtu k rozpočtu hlavního města Prahy, a to příspěvek v celkové výši 959 571 000 Kč.

F. Zmocnění ministru financí v §2 odst. 1, 2 (včetně možnosti změnit výši celkových příjmů, celkových výdajů a dalších ukazatelů zde uvedeným postupem a v daném rozsahu), zmocnění Ministerstvu financí postupovat při stanovení výše příspěvku na výkon státní správy jednotlivým obcím a hlavnímu městu Praze a postupovat pro přerozdělení výše příspěvku na výkon státní správy v průběhu kalendářního roku podle §1 odst. 10 (příloha č. 8, vše ve vládním návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2018 podle sněmovního tisku 2).

II. bere na vědomí, že návrh státního rozpočtu ČR na rok 2018

a) obsahuje finanční vztahy k rozpočtu Evropské unie, a to očekávané příjmy z rozpočtu Evropské unie v celkové výši 70 034 077 273 Kč a odvody do rozpočtu Evropské unie v celkové výši 40 600 000 000 Kč,

b) stanoví rozsah pojistné kapacity Exportní garanční a pojišťovací společnosti, a.s., ve výši 211 000 000 000 Kč a výši dotace pro doplnění jejich pojistných fondů 2 800 000 000 Kč;

III. přikazuje k projednání kapitoly a okruhy vládního návrhu státního rozpočtu ČR na rok 2018 takto:

Výbor Poslanecké sněmovny – přikázaná kapitola (okruh) vládního návrhu SR:

Petiční výbor:

304 – Úřad vlády

309 – Kancelář Veřejného ochránce práv

343 – Úřad pro ochranu osobních údajů

– Výdaje státu na podporu nestátních neziskových organizací (sešit B)

Rozpočtový výbor:

301 – Kancelář prezidenta republiky

302 – Poslanecká sněmovna Parlamentu

303 – Senát Parlamentu

312 – Ministerstvo financí

345 – Český statistický úřad

359 – Úřad Národní rozpočtové rady

396 – Státní dluh

397 – Operace státních finančních aktiv

398 – Všeobecná pokladní správa

Kontrolní výbor:

371 – Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí

381 – Nejvyšší kontrolní úřad

Výbor pro evropské záležitosti:

– výdaje státního rozpočtu v souvislosti s rozpočtem EU a finančních mechanismů vyjma zemědělské politiky

– finanční vztahy k rozpočtu EU, EHP, Norsku a Švýcarsku

– odvod vlastních zdrojů EU ze SR do rozpočtu EU); (vše sešit B)

Hospodářský výbor:

322 – Ministerstvo průmyslu a obchodu

327 – Ministerstvo dopravy

328 – Český telekomunikační úřad

344 – Úřad průmyslového vlastnictví

349 – Energetický regulační úřad

353 – Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

373 – Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře

374 – Správa státních hmotných rezerv

375 – Státní úřad pro jadernou bezpečnost

Ústavněprávní výbor:

336 – Ministerstvo spravedlnosti – část správní (a souhrn celé kapitoly)

355 – Ústav pro studium totalitních režimů

358 – Ústavní soud

Výbor pro obranu:

307 – Ministerstvo obrany

308 – Národní bezpečnostní úřad

Výbor pro bezpečnost:

305 – Bezpečnostní informační služba

314 – Ministerstvo vnitra - část bezpečnostní, požární ochrana a souhrn celé kapitoly

336 – Ministerstvo spravedlnosti – část vězeňství

376 – Generální inspekce bezpečnostních sborů

378 – Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost

Výbor pro sociální politiku:

313 – Ministerstvo práce a sociálních věcí

Výbor pro zdravotnictví:

335 – Ministerstvo zdravotnictví

Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu:

321 – Grantová agentura České republiky

333 – Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

334 – Ministerstvo kultury

361 – Akademie věd

377 – Technologická agentura České republiky

Volební výbor:

372 – Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj:

314 – Ministerstvo vnitra – část správní

317 – Ministerstvo pro místní rozvoj – finanční vztahy k rozpočtům územních samosprávných celků, dobrovolných svazků obcí a regionálních rad regionů soudržnosti (sešit G)

Výbor pro životní prostředí:

315 – Ministerstvo životního prostředí

348 – Český báňský úřad

Zahraniční výbor:

306 – Ministerstvo zahraničních věcí

Zemědělský výbor:

329 – Ministerstvo zemědělství – společná zemědělská politika - vazba na státní rozpočet (přímé platby, dorovnání přímých plateb z národních zdrojů, podpora rozvoje venkova, opatření společné organizace trhu - sešit B a kapitolní sešit)

346 – Český úřad zeměměřický a katastrální

IV. přikazuje dále střednědobý výhled státního rozpočtu České republiky na léta 2019 a 2020 (sněmovní tisk 3) rozpočtovému výboru;

II. zmocňuje zpravodajku výboru poslankyni Vostrou, aby s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu – čímž jsem takto učinila.

Já vám děkuji za pozornost. Usnesení jsem přečetla celé proto, abych se v následující diskusi pak, případně před hlasováním, pouze na něj odkázala a už ho tedy nemusela číst znovu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce rozpočtového výboru a otevírám obecnou rozpravu, do které mám zatím dvě přihlášky s přednostním právem, a to místopředsedy Tomia Okamury a pana Miroslava Kalouska. Dále mám do rozpravy přihlášené tři poslance – Jiřího Dolejše, Věru

Kovářovou a paní poslankyni Golasowskou s tím, že paní poslankyně Kovářová stahuje svou přihlášku, takže dvě. To by bylo výborné, ale to asi tak nevydrží.

Nyní tedy požádám pana poslance Tomia Okamuru, pana místopředsedu Poslanecké sněmovny, aby se ujal slova. Připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych se jménem našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD vyjádřil k návrhu státního rozpočtu na rok 2018. Budu mluvit jako laik, který uvažuje selským rozumem, přičemž mám dvacetiletou manažerskou zkušenost z nadnárodní firmy.

Z obecného pohledu se asi všichni shodneme, že ačkoli Ministerstvo financí počítá s nárůstem příjmů, tak současně plánuje hodně vysoký schodek 50 mld. korun. Zatímco loni vzrostl hrubý domácí produkt, HDP, o 2,4 %, pro letošní rok odhaduje Ministerstvo financí 4,1 %. To je dost vysoký nárůst a je zřejmé, že se tu odehrává účetní marketingový tah, kdy nám za rok vláda sdělí, že se jí podařilo snížit schodek rozpočtu o nějaké ty miliardy, které si ovšem zakomponovala jako rezervu do rozpočtu už dnes. Mít rezervy je fajn, ale je dobré o tom i vědět.

Pokud jde o rizika na straně příjmů, bylo by dobré mít na mysli situaci v Evropě i u nás. Milovníkům eurozóny připomínám, že krize v Řecku ještě neskončila, jen byla utlumena. A příští rok bude euro a ekonomiku Evropy obecně ohrožovat krize ve Španělsku. Španělské banky přežily poslední krizi jen díky záchraně Evropy. Evropská centrální banka, ECB, přitom jasně potvrdila, že jihoevropský dluh vlád a bank není vyřešen. Žádá totiž evropské banky, aby si daly stranou peníze jako rezervu na nesplácené úvěry. Moc se o tom nemluví, ale objem špatných úvěrů v bankách eurozóny se už blíží k bilionu eur.

Teoreticky může Evropě jako důsledek situace ve Španělsku hrozit další dluhopisová krize, tedy prudký růst úrokových sazeb, zejména v periferních zemích a regionech, které čelí riziku odštěpení určitého území, a tady mám na mysli Skotsko, Valonsko, Korsiku, Tyrolsko, ale také regiony, o kterých se u nás málo mluví, jako jsou Faerské ostrovy nebo Sardinie atd. Tam všude se pro příští měsíce plánují referenda a akce za samostatnost. Zdejšími pseudodemokratům jen připomenu, že hrozby ekonomických a politických krizí Evropy nejsou dílem demokracie, tedy toho, že lidé si přejí rozhodovat svobodně a demokraticky sami o sobě. Krize jsou důsledkem pohrdání a ignorování demokracie ze strany elit. Tak jako u nás blok pana Kalouska se na jedné straně demokracií ohání, ale na straně druhé zároveň demokracií a občany zvysova pohrdají. Nedemokratický diktát Evropské unie i jednotlivých zemí není jen politický problém, ale také ekonomický, protože nepopíratelně poškozuje ekonomiky vlastních zemí a je rizikem, se kterým prostě musíme počítat.

Dovolte mi vrátit se k účelnosti rozpočtu. Děbel je totiž ukryt v detailu. Asi by stálo za to, aby nám tady přednesli alespoň stručnou analýzu plýtvání a rozkrádání veřejných peněz zástupci Nejvyššího kontrolního úřadu, NKÚ. Obzvláště novým kolegům ve Sněmovně vřele doporučuji přečíst si občas zprávy NKÚ. No,

doporučuji, abyste je ovšem nečetli před spaním, protože pak neusnete, anebo budete mít divoké sny.

Pojďme ale dále. Zcela nepochybně se nám tu poslanci z exvládní koalice pochlubí, jak zvýšili příjmy. Faktem ovšem je, že v první řadě už léta kontinuálně rostou náklady na výběr daní. Dám jako příklad malou perličku. Kontroloři NKÚ se zaměřili i na dva projekty dohromady za 68 mil. korun, které měly zlepšit a zefektivnit fungování Celní správy České republiky a ušetřit. Mimo jiné měly snížit počet systemizovaných míst. Celní správě se za 68 mil. korun podařilo oproti předpokládaným 403 místům snížit počet zaměstnanců o pozoruhodných 13 civilních zaměstnanců. Ano, slyšíte dobře. Místo 403 pouze 13. A byly to projekty za 68 mil. korun.

Ve jménu úspor se ovšem vyhazují peníze všude. Všude, kam se podíváme. Nedávno média informovala o dalším nálezu Nejvyššího kontrolního úřadu. Na posílení meziobecní spolupráce Ministerstvo práce a sociálních věcí a Ministerstvo vnitra rozdělily svazům měst a obcí a sdružením místních samospráv v rámci dvou podobně zaměřených projektů 619 mil. korun. Drtivá většina z této částky, 586 mil. korun, šla na mzdy a odměny osob zapojených do projektů. A výsledkem byly – a teď cituji zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu – "analýzy či shrnutí stávajícího stavu a nový či inovativní přístup k již existující spolupráci obcí z nich neplynul. O možném budoucím pokroku ve vzájemné spolupráci obcí žádným způsobem tyto analýzy nevyovídají." Konec citátu NKÚ. Tedy laicky řečeno, přes půl miliardy jsme vyhodili oknem za slohová cvičení agentur přísátých na grantové programy, bez jakéhokoli efektu pro veřejnou správu.

Tohle téma mě logicky přivádí k našemu neziskovému sektoru. Odhadem na ně plyne prý 10 mld. korun ročně, ale přesné číslo se z rozpočtu nedozvíme, protože výdaje jsou rozprostřeny ve vícero ministerstev a jdou i přes mnoho nejrůznějších institucí. Skrývá se pod nimi jak velmi potřebná pomoc starým a bezmocným lidem nebo ohroženým dětem, tak samozřejmě i protinárodní politická propaganda. K mému překvapení financování propagandy šlo tak daleko, že např. novináři okolo aktivity Jakuba Patočky z Deníku Referendum byli placeni jako fiktivní poradci buď Úřadem vlády, anebo třeba pan Patočka z peněz České pošty. To je zcela nepřijatelné zacházení s veřejnými prostředky a zodpovědnost nese opět vláda.

Není tajemstvím, že naše hnutí SPD žádá ukončení jakéhokoli veřejného financování neziskových organizací s politických programem. V období mezi lety 2007 až 2015 z Ministerstva práce a sociálních věcí, bohužel aktuální čísla nemáme přes veškerou snahu k dispozici, odešlo na různé projekty takzvaných neziskových organizací v oblasti podpory integrace přistěhovalců téměř 100 milionů korun. V roce 2015 odsálo z rozpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí přibližně 30 neziskovek s politickým programem více než 19 milionů korun. Například Centru pro integraci cizinců se daří tak dobře, že si platilo i reklamu na Googlu, a po celé České republice existuje sedm poboček, kde pracuje cca 50 zaměstnanců, a samozřejmě drtivá většina veřejných dotací jde na mzdy a honoráře.

Nemá smyslu tady vše vyjmenovávat. Samozřejmě desítky milionů takzvaným neziskovkám na migranty dává i Ministerstvo vnitra. Dalším zdrojem penězovodů je i

Ministerstvo kultury. Tato ministerstva spadala v posledním období pod ČSSD a KDU-ČSL. Pokud tady tedy někdo neustále argumentuje, že tu prý máme pouze 12 uprchlíků, což je samozřejmě nesmysl, tak mi hlava nebere, kam a proč mizí stamiliony na jejich podporu pro desítky neziskových organizací.

A rád bych slyšel od zde přítomných poslanců z bývalé vlády hnutí ANO, ČSSD a KDU-ČSL, a vyzývám je tady k odpovědi v této diskusi, jelikož je to ještě jimi sestavený rozpočet, kolik přesně půjde z rozpočtu dle jejich návrhu – vážený pane ministře, kdybyste nám mohl odpovědět, kolik přesně půjde z rozpočtu dle jejich návrhu například na podporu migrace a v jakých kolonkách se ty peníze skrývají. Protože my se jich tam nemůžeme dohledat z důvodů, které jsem tady uvedl. A kdo má být tedy jejich konečným příjemcem? Protože my už víme, že žádní uprchlíci ty peníze nedostanou, ale parazitují na nich minimálně desítky ziskovek a stovky ziskovkářů. To je ten správný název pro takzvané neziskovky. Z toho, co už teď vidíme, je například jasné, že v boji o migranty nejde vůbec o žádné uprchlíky, ale o pohodlný příjem spřízněných skupin z veřejného penězovodu.

A abych tohle téma uzavřel, z rozpočtu samozřejmě ukrájí další tisíce v uvozovkách chytráků, ať už předraženými nákupy techniky nebo služeb, nebo financováním zbytečných aktivit, které si vymýšlejí pro obce nebo instituce nejrůznější agentury žijící z dotací.

Dámy a pánové, obecně nás těší, že rozpočet zvyšuje příjmy státních zaměstnanců, přidává důchodcům a dalším. To vše je fajn a má to naši podporu. My v našem hnutí SPD vždy budeme podporovat slušné a řádné občany, budeme chtít přidávat důchodcům, učitelům, záchranářům, zdravotně postiženým spoluobčanům, pracujícím rodinám, živnostníkům a dalším potřebným, kteří si pomoc zaslouží, a vždy budeme odpůrci – zásadní odpůrci – podpory parazitujícím, to znamená těm, kteří jsou práceschopní, avšak dlouhodobě odmítají pracovat.

Při debatě o rozpočtu opět připomínám, že debata se musí vést nejen o tom kolik, ale také jak. Těch peněz pro babičky nebo chudé rodiny s dětmi mohlo být na sto procent daleko více, kdyby se nehorázně neplýtvalo, nekradlo a nerozdávalo spřízněným partám nebo parazitujícím takzvaným neziskovkám s politickým programem.

Schodek rozpočtu mohl být daleko nižší, kdybychom si dali tu práci a začali auditovat výdaje jednotlivých ministerstev, jednotlivých státních institucí všech organizací, které dostávají peníze ze státního rozpočtu. Samotný schodek z ekonomického hlediska nemusí být vždy jako negativum. Například v případě, že peníze, které si vláda vypůjčuje, použije jako investici, která se zemi a státní kase vrátí. Taková vize je ale dosavadním vládám cizí. Bohužel státní rozpočet na rok 2018 nevykazuje nějaké výrazné známky investice do něčeho, co by zemi přineslo zisk. Naopak investice jsou potlačeny. I kauza lithium nám ukázala, že tu běžel opačný trend – zemi zase ochudit a okrást. Doufám, že se kauze lithium budeme tady v Poslanecké sněmovně dále věnovat a samozřejmě naše hnutí SPD toto téma v žádném případě nenechá zapadnout.

Pochopitelně pro některé politiky je uplácení takzvaného neziskového sektoru výhodné. Je úzce propojen s médií i některými umělci a platí si vlastní PR ze státního

je skutečně kauf za všechny, pardon, kauf za naše peníze. A když jsme u kaufu za velké peníze, připomeňme další vládní návrhy. Připomeňme vykoupení vepřína v Letech u Písku za více než půl miliardy korun, které má na svědomí vláda hnutí ANO, ČSSD a KDU-ČSL, přičemž plány mají stát další stamiliony. A na co? To netuším, protože za více než 21 milionů korun v místě sběrného a pracovního tábora už památník stojí. Přitom na drtivé většině míst, kde byly nacistické koncentrační tábory, kterých bylo jen na našem území okolo 40, nestojí často ani pamětní destička za pětistovku, přičemž jediný stavebně dochovaný nacistický tábor v Brněnci u Svitav chátrá desítky let bez jakékoli pomoci.

Dámy a pánové, vážení hosté, je nám líto, že se vládě nepodařilo snížit razantněji schodek, přestože máme i čekáme vyšší příjmy. Je nám líto, že se exvládě v návrhu nepovedlo více zvýšit důchody. Výdaje na valorizaci budou v roce 2018 činit pouze 16,6 miliardy korun. To je bolestně málo, když vidíme, jak nám opravdu ve všech resortech utíkají stamiliony až miliardy, a konkrétní příklady jsem tady dal. Opakovaně tedy připomínáme, že i samotný princip valorizace důchodů o procenta je do nebe volající nespravedlnost, protože tomu, kdo má například 6 tisíc, se důchod zvedne o 240 korun, a tomu, kdo má 20 tisíc, se zvedne o 800 korun. Naše hnutí SPD proto prosazuje, a prosazujeme to od počátku a vytrvale, aby valorizace probíhala vždy všem stejnou částkou, nikoli stejným procentem. Jednal jsem o tom už před čtyřmi lety s premiérem Sobotkou a ten to odmítl, že je to nesmysl. Dámy a pánové, i ten největší ignoranť snad vnímá, že peníze navíc potřebuje více ten, kdo musí vyžít s pár tisíci, než ten, kdo jich má dvacet.

Navzdory všem těmto našim výhradám, a mám jich ještě mnohem a mnohem více, budeme ale v prvním čtení hlasovat pro, jelikož nechceme rozpočtové provizorium. Budeme zároveň ve Sněmovně pracovat na tom, abychom prosadili změny. Jak se postavíme k závěrečnému hlasování o rozpočtu, tím mám na mysli třetí, závěrečné čtení, to bude v SPD ještě předmětem diskuse.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Tomiu Okamurovi. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek a po něm následuje s přednostním právem pan místopředseda Petr Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi sdělit stručně pozici klubu TOP 09 k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu.

Prosím, abychom návrh zákona o státním rozpočtu nikdy nevnímali jako jednorozhodnutí práci, jako statickou záležitost, která byla zpracována v jednom roce pro rok příští. Vždy je to nějaký výsledek dlouhodobé rozpočtové i hospodářské politiky vlády výrazně limitovaný závazky, které vláda uzavřela, ať již prosazením některých zákonů, které tedy uzákoní povinné výdaje, nebo uzavřením smluvních vztahů, ať již personálních, nebo obchodních. Proto je také vždycky důležité hledět na rozpočet z hlediska trendů, jak se vyvíjejí trendy jednotlivých položek, trendy jednotlivých priorit, trendy základních ukazatelů.

Chtěl bych konstatovat, že bohužel řada negativních trendů, které tato vláda vnesla do rozpočtové politiky, pokračuje. Dovolte, abych některé z nich pojmenoval.

Je to na prvním místě velmi neodpovědné meziroční zvyšování výdajů, mnohem vyšší, než by si provoz státu zasloužil. Dostaneme se ještě ke konkrétním číslům.

To, co je mnohem horší než samotné zvyšování výdajů, je skutečnost, že tyto výdaje jsou používány na aktuální spotřebu a přerозdělování na transfery a upozadovány jsou investiční aktivity jak v oblasti infrastruktury, tak v oblasti vědy a výzkumu.

To, co se line všemi rozpočty této vlády, tedy i tímto návrhem, je ignorování výzev plynoucích ze stárnutí populace, tedy reformou penzí a zdravotního pojištění.

Jednou z nejrazantnějších změn, kterou můžeme vidět v rozpočtové politice vlády, je dramatické navýšení platů na státní zaměstnance ne proto, že dostali tolik přidáno, ale že o tolik byl zvýšen jejich počet. Také se dostaneme ke konkrétním číslům.

A poslední negativní trend je memento pro všechny budoucí roky a to je zvyšování rizik pro období hospodářské recese. Vláda samozřejmě může hřešit na to, že máme již čtvrtý, pátý rok relativně velmi dobré časy, že česká ekonomika šlape nad svým produkčním potenciálem, že máme výjimečně nízkou nezaměstnanost, ale všichni víme, že to není věčné. Až se hospodářský cyklus překloupí do recese a poklesnou příjmy, tak závazky, které vláda uzavřela, závazky mandatorního a kvazimandatorního charakteru, zůstanou a jakákoliv budoucí vláda bude ve velmi obtížně řešitelné pozici.

Dovolte mi jenom, abych stručně okomentoval výši výdajů. Vláda plánuje na příští rok 1 bil. 364,5 mld. korun. Je to o 55 mld. korun víc než v roce letošním, což je velmi dramatický nárůst z roku na rok o 55 mld. Srovnáme-li to s posledním rokem, kdy odcházela ze svého mandátu vláda Petra Nečase, tedy s rokem 2013, má vláda k dispozici o téměř 200 mld., přesně o 191,4 mld. více, než měla v roce 2013 vláda Petra Nečase. Co s těmi penězi navíc udělala? Kam šly hlavní priority? Protože rozpočtové priority jsou skutečné politické priority. Prosim pěkně, ať vám jakýkoliv politik, ať již starosta, hejtman, nebo premiér bude říkat, že jeho priority jsou a), b), c), tak každému doporučuji otevřít rozpočet. A pokud rozpočtové položky a rychlost nárůstu budou odpovídat tomu, co říká, tak říká pravdu. Ovšem když bude říkat třeba, že jeho zásadní prioritou je kultura, vy otevřete rozpočet a zjistíte, že peníze na kulturu klesají, mluvím hypoteticky, nekomentuji teď tento rozpočet, tak prostě nemluví pravdu. A podobným způsobem porovnejme to, co vláda říká čísla, která předkládá na příští rok. Znovu opakuji, má tedy k dispozici o 191 mld. víc, než měla v roce 2013 vláda Petra Nečase.

Každý, kdo by přišel zvenku a viděl by velmi dobré časy – hospodářský růst a o 200 mld. víc na výdajích – a podíval by se na stav naší infrastruktury, pak by logicky musel počítat, že maximální číslo z těchto 200 mld. se bude odehrávat v investičních výdajích, ať už ve výdajích na infrastrukturu, ať už ve výdajích na vědu a vzdělání. Leč opak je pravdou. Podíváme-li se na rozpočtovanou výši investic pro příští rok, vláda navrhuje 89,8 mld. korun, tedy o 14 mld. méně než v roce letošním. A prosím pěkně, dokonce o 12 mld. méně, než v době doznívající krize

proinvestovala vláda Petra Nečase, a o 24 mld. méně, než proinvestovala vláda Petra Nečase v roce 2012, v době, kdy vrcholila hospodářská krize a kdy jsme byli pod palbou kritiky, že málo investujeme a podvazujeme ekonomiku. Tak jsme v té době málo investovali a podvazovali ekonomiku tak, že jsme investovali o 24 mld. víc, než plánuje vláda investovat v roce příštím. A tím nechci říct, že jsme investovali hodně. Tím chci jenom říct, že z 200 mld., které má vláda navíc, není ochotna dát jednu jedinou miliardu navíc na investice, naopak musí je oproti letošnímu roku snížit, aby mohla realizovat jiné priority, než jsou investice. Když říká, že investice jsou prioritou, tak prostě nemluví pravdu, protože snižuje výši investic oproti loňskému roku, letošnímu roku. A znovu opakují, i proti našim rokům v době hospodářské krize.

Kampak ty peníze tedy jdou? Jdou do vědy a výzkumu? To je také jedna z velmi deklarovaných priorit této vlády. To asi ne. Podíváme-li se na výši výdajů, kterou vláda plánuje pro vědu a výzkum, je to 41,4 mld. Pravda, je to o 1,3 mld. více než v roce letošním a je to asi o 2 až 3 mld. více, než jsme do vědy a výzkumu investovali my v době hospodářské krize, tedy v absolutních číslech je to mírnoučká nárůst, ale spíše bychom mohli říct, že je to stagnace. Rozhodně tempo nárůstu do vědy a výzkumu neodpovídá tempu hospodářského růstu a rozhodně je to jenom naprosto marginální částka z těch téměř 200 mld., které má vláda na příští rok navíc oproti roku 2013.

Znovu opakují otázku: Kam jdou? Poměrně hodně těchto peněz jde do dotací podnikatelským subjektům. Nepochází k nárůstu oproti roku loňskému, naopak je to o 3 mld. méně, ale je to hezkých 46 mld., kterými daňový poplatník bude dotovat podnikatelské subjekty. Různé dotace, které jistě znáte – podpoříme pekařské řemeslo v našem státě proto, aby se mohla koupit nová linka pro firmu PENAM. A podobných dotací by se jistě našla celá řada. Dohromady je to za 46 mld. v době konjunktury, v době minimální nezaměstnanosti, v době, kdy se daří. Je to výrazně více, než dotovaly pravicové vlády, které se pohybovaly kolem 35 mld. korun. Tady ten nárůst je poměrně výrazný, přičemž z logiky věci bychom očekávali, že to bude opačně, že pokud mají být nějaké dotace, používají se jako impulzy v době krize. Ale jestliže v době konjunktury máme podstatně více dotací z rozpočtu podnikatelských subjektů než v době krize, tak nám to opravdu nepřípadá jako efektivní výdaj.

Tady bych chtěl upozornit na položky, které jsou skutečnými prioritami. Pohlédneme-li tedy, co opravdu masivně vyčerpává objem 191 mld., které má vláda k dispozici, naprosto největší položkou jsou sociální dávky, které během této vlády narostly o 68,2 mld. korun. Je férové k tomu, prosím pěkně, dodat, že do položky sociální dávky patří i důchody. Nejsou to jenom transfery typu sociálních dávek, ale pod tenhle pojem patří i důchody. Ale je to bezkonkurenčně největší položka, to znamená ta první a hlavní priorita vlády – sociální dávky a důchody. Já bych proti této položce v zásadě nic neměl, kdyby investice byly aspoň stejně velké. Ale investice klesají, místo aby narůstaly.

Druhá největší rozpočtová priorita vlády už je výrazně problematičtější a to je skutečně dramatický nárůst státních zaměstnanců. Mezi lety 2014 a rokem příštím, protože i na příští rok vláda plánuje další nárůst státních zaměstnanců oproti letošnímu roku, se jedná o nárůst 36 786 státních zaměstnanců. A pokud bych to

porovnal s rokem 2013, tedy s rokem, kdy končila pravicová vláda Petra Nečase, tak je to 39 836 státních zaměstnanců. Armáda téměř 40 tisíc nových státních zaměstnanců, samozřejmě se svými platovými nároky, díky kterým plánujeme na příští rok z 200 mld., které má vláda navíc, 52,1 mld.

Za čtyři roky se zvýšily potřeby státního rozpočtu na platy a OON státních zaměstnanců o 52 mld. To je druhá bezkonkurenčně největší rozpočtová, a tedy politická priorita vlády. A realizuje se, prosím pěkně, ne tak proto, že se tolik ty platy navyšují, i když se navyšují, proti tomu bych v dobrých časech nic neměl, ale proto, že těch zaměstnanců máme o 40 tisíc víc. Jinými slovy, přestože platíme o 52 mld. víc, než jsme platili v roce 2013, tak stále nemáme možnosti zaplatit pro státní správu špičkové odborníky, zvlášť v době nízké nezaměstnanosti, protože neplatíme kvalitu, ale platíme kvantitu. Platíme o 40 tisíc lidí víc. Zdůrazňuji, že říkám zaměstnanci, že neříkám úředníky. Je neférové říkat 40 tisíc úředníků. Úředníci z toho tvoří asi jenom 15 %, i když to slovo "jenom" sem nepatří, protože si myslím, že 15 % ze 40 tisíc nárůstu úředníků je také strašně mnoho. Jsou tam samozřejmě hasiči, jsou tam učitelé, jsou tam policisté. Nic proti tomu, ale jestliže v armádě 430 tisíc státních zaměstnanců potřebuji zvýšit některé profese, tak jako odpovědný hospodář bych měl někde ty zaměstnance ušetřit efektivnějším výkonem správy. To je asi nejjednodušší příklad, který říká: Ano, stát se opravdu neřídí jako firma, protože žádná firma by si tohle nemohla dovolit, aby o 40 tisíc zvýšila počet svých zaměstnanců, aniž by se zvýšila její produktivita. To by zkrachovala. Ale z peněz daňových poplatníků krev neteče.

Takže zvýšení o 39 836 státních zaměstnanců a navýšení o 52 mld. oproti roku 2013 je ta druhá největší vládní priorita.

Takže když to shrneme a porovnáme to v tom trendu mezi rokem 2013 a 2018, tak vláda má oproti roku 2013 o 191,4 mld. víc. Z těchto prostředků dává na investice ne nula, ale minus, protože na ty běžné výdaje, na ty provozní výdaje potřebuje 204 mld. a má jenom 191,4. Tak co udělá? Tak sníží ty investice. Sníží je o 12,5 mld., aby měla na ty skutečné rozpočtové priority, kterými jsou sociální dávky, tisíce nových státních zaměstnanců, dotace podnikatelským subjektům – ty se nemohou krátit, kdepak, všichni víme, komu by se krátily – no a poměrně významnou položkou v těch 203 mld. běžných výdajů jsou nákupy služeb, ostatní neinvestiční výdaje. Jenom když spočtu tyhle dvě položky, tak jsme na 17,8, tzn. na 18 mld. nárůstu nešetřnosti v provozu oproti roku 2013.

Při téhle příležitosti si velmi často musím vzpomenout na své diskuse, které jsem vedl jako ministr financí na Radě hospodářské a sociální dohody s tehdejšími místopředsedou Svazu průmyslu a dopravy panem, tenkrát místopředsedou, Juříčkem. A pan místopředseda Juříček, když procházel ten rozpočet, tak vždycky velmi rozhorleně říkal: Na tom provozu, pane ministře, na tom provozu opravdu byste měl ušetřit víc. Vidím, že šetříte, ale šetříte málo. Podívejte se, jak my podnikatelé musíme šetřit a šetřit, daleko jsem než šetříte vy. A já jsem se vždycky, když mi to říkal, tak trochu styděl a dával jsem mu tak trochu za pravdu, protože jsem si říkal: Ano, ono by se dalo ušetřit ještě víc. Ale mělo to své politické limity a i tak mi všichni nadávali, že škrtám, kde můžu. Tak já se teď opravdu strašně těším na to, až tentokrát pan poslanec Juříček, nikoliv pan místopředseda Juříček, bude pro tenhle

provozně nestydatě rozežraný rozpočet hlasovat a bude mít pocit, že teď teprve je to ta správná rozpočtová politika. To si fakt užiju. Na to si vezmu lístek do první řady.

Dámy a pánové, jak jsem řekl na začátku svého projevu, rozpočet je samozřejmě výsledkem nějaké dlouhodobé rozpočtové politiky. Není v silách nikoho, aby teď přišel a udělal za 20 dní vyrovnaný rozpočet. Technicky by to samozřejmě jistě šlo, ale byl by to rozpočet, který by některé priority nebyl schopen zajistit, protože mezitím vláda zcela neodpovědně zazávazkovala spoustu věcí, ať již zákonem, nebo smlouvami, např. s těmi zaměstnanci. Nicméně alespoň na tom provozu, tak jak po mně vždycky chtěli pánové Juříček a další, alespoň na tom provozu by se dalo přece jenom něco ušetřit. A ušetřit podle mého názoru se dá minimálně tolik, kolik předpokládala vláda ještě v červnu letošního roku. Ještě v červnu letošního roku byl materiál Ministerstva financí na výši výdajů o 22,4 mld. vyšší, než nám teď vláda předkládá. Pak pod politickými tlaky, vzhledem k tomu, že se skutečně zlepšovaly výhody ekonomiky, tak jsme si přimalovali 22,4 mld. na příjmech oproti tomu materiálu v červnu a mohli jsme o 22,4 mld. zvýšit ty výdaje, aniž by se plánovaný deficit 50 mld. posunul.

Jsme přesvědčeni, že alespoň tuhle, promiňte mi to slovo, rozežranost by si vláda mohla odpustit a že na tom provozu by alespoň tyhle peníze nemusela utrácet a o těch 22,4 mld. by mohl být ten deficit nižší. V rámci celkového objemu výdajů 1 bil. 364,5 mld. to opravdu není nerealistický a zpurný požadavek opozice. Snížit výdaje o 22,4 mld. korun. Samozřejmě, že ani tehdy to nebude rozpočet, na který bychom mohli být pyšní, ale aspoň bychom se nemuseli stydět za to finále. Pochopitelně v tom finále se jednalo o položkách, které jsou úctyhodné, které tam musí zůstat. Mluvíme skutečně o provozní rozjednosti státu a o běžných provozních výdajích v jednotlivých kapitolách.

Protože, jak známo, podle jednacního řádu návrh rozpočtu nelze zamítat, lze ho vládě pouze vrátit, dovolím si navrhnout usnesení, které v písemné formě předám zpravodajovi, paní předsedkyni rozpočtového výboru. Návrh usnesení by zněl:

Poslanecká sněmovna vládě vrací státní rozpočet s následujícím doporučením:

1. Výdaje snížit o 22,4 miliardy korun – tedy na částku plánovanou ještě v červnu roku 2017. Máme prosinec.

Příjmy ponechat ve stávající výši, saldo snížit o 22,4 mld., termín přepracování 20 dnů.

Někteří z vás mohou namítnout, že to znamená rozpočtové provizorium. Dovolím si vás ujistit na základě pětadvacetileté zkušenosti, že dvacetidenní rozpočtové provizorium na začátku ledna nepředstavuje vůbec žádný problém. Nebylo by to poprvé, nebylo by to naposledy. Rozpočtové provizorium znamená problém v okamžiku, kdy trvá dlouho a především se neví nic o té koncovce. Jestliže budeme všichni vědět, že kolem 20. ledna bude rozpočet schválen – opravený a přepracovaný – nebude to představovat žádný problém pro stabilitu ani na domácí scéně, ani na mezinárodních trzích. Kdyby vás tím někdo strašil, tak mu nevěřte.

Tolik mé vystoupení. Já vám děkuji za pozornost a za to, že zvážíte náš návrh. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Teď mám dvě faktické poznámky – pana poslance Karla Schwarzenberga a pana poslance Pavla Juříčka. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, v předcházejícím projevu pan poslanec Okamura zkritizoval výdaje 400 mil. na odkup vepřína v Letech a poznamenal, že po České republice bylo více než 40 obdobných táborů, jako byly Lety.

Nejsem odborník na ocenění vepřínů, ale vím jednu věc, že jenom dva koncentráky, ten v Letech a na Moravě, sloužily k vyhubení Romů u nás. A že to nebylo v německé režii, nýbrž to bylo v české režii. Lety byly zřízeny protektorátní vládou a hlídány českými četníky, kteří bohužel se tam vyrovnali ve výkonu své služby německým koncentračním strážcům. To je naše ostuda, pokud mluvíme o Letech! To není německá, to je naše ostuda. A neměli bychom škudlit, když jde o to naši ostudu odstranit. To hyzdilo obraz českého národa a českou zemi dlouhá léta, i po sametové revoluci. Je nejvyšší čas, aby se tento vepřín odstranil. A bohudíky se to stane. Ale především, pamatuji se na rozdíl od různých poboček německých koncentráků u nás, tento a v Hodoníně byl jediný, který byl opravdu český koncentrák, což je naše ostuda.

Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktickou poznámku pan poslanec Pavel Juříček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, musím říct, že pan Kalousek prostřednictvím předsedajícího má v mnoha věcech pravdu. Já jsem vždycky kritizoval státní rozpočet a velké výdajové stránky. Ale kritizoval jsem i metodiku rozpočtu, která je nadále stále stejná, jako byla historicky těch 27 let.

Myslím si, že než rozebírat jednotlivé položky, tak pusťme tento rozpočet tak, abychom i ta rizika, která tady popsal pan Kalousek, nepodstoupili. Abychom udělali to, co pravděpodobně všichni od nás očekávají, abychom státní rozpočet schválili. Byť s těmi připomínkami, s řadou připomínek já samozřejmě souhlasím. Já budu první za ANO, který se bude snažit jednotlivé provozní výdaje škrtnat. Musím říct, že když jsem si přečetl těch 480 stránek, tak často jsem bil hlavou o stůl. A samozřejmě, mám, jak už jsem říkal, k tomu řadu připomínek, ale přesto, myslím si, že je potřeba, abychom se zachovali státotvorně a ten rozpočet schválili už v té podobě, jak je. Dneska se píše 5. 12. a určitě v průběhu toho následujícího roku máme šanci jednotlivé škrty a jednotlivá přemístění mezi jednotlivými kapitolami udělat.

Děkuju vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Juříčkovi za dodržení času. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Miroslava Kalouska. Poté s přednostním právem pan poslanec Petr Fiala. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Respektuji tu pozici, která tu zazněla od pana poslance Juříčka. Jenom chci upozornit na určitý detail. Máme samozřejmě jak ve druhém čtení, tak potom během roku pomocí rozpočtových opatření možnost přesunout prostředky z některých položek do jiných, ale už nemáme možnost ušetřit. Prostě ty výdaje budou schválené a budou utracené. Můžeme jenom přemísťovat, šetřit nebudeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. S přednostním právem pan místopředseda Petr Fiala a pak by se připravil pan poslanec Jiří Dolejš. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobrý den, dámy a pánové. Já vás teď seznámím s postojem Občanské demokratické strany k předloženému návrhu státního rozpočtu. A protože první čtení se týká základních parametrů státního rozpočtu, tak budu hovořit jenom o základních parametrech tohoto návrhu a v rámci toho taky o základních parametrech politických okolností, v jejichž rámci o rozpočtu začínáme v Poslanecké sněmovně jednat. A pokládám to za hodně důležité i z hlediska té krátké debaty, která tady teď proběhla.

Na tomto návrhu rozpočtu je na první pohled kuriózní to, co už tu zmínil pan ministr financí. To, že ho vlastně v prvním čtení bude předkládat jedna vláda a ve druhém čtení ho bude obhajovat a žádat o podporu jiná vláda. Ale vlastně ono je to kuriózní jenom na první pohled. Ve skutečnosti to zas tak v našich podmínkách kuriózní není. Protože obě vlády, oba premiéři vlastně, ten současný i ten budoucí, resp. tedy jejich politické strany, abych byl přesný, na tomto rozpočtu spolupracovali. Je to jejich společné dílo a z tohoto hlediska je vlastně tak trochu jedno, kdo ten rozpočet předkládá, neboť toto je společný návrh premiéra v demisi Bohuslava Sobotky a premiéra téměř ve funkci Andreje Babiše. Z každého jiného pohledu je však tento rozpočet, tento návrh a související politické okolnosti galérií kuriozit a do jisté míry i absurdit. Na některé z nich tady v této chvíli poukážu.

Vycházejme z toho, že státní rozpočet je možná nejdůležitější, určitě jeden z nejdůležitějších zákonů každého roku. Vymezuje základní parametry hospodaření vlády, ale i parametry strategického úsilí každé vlády. V tomto smyslu jde samozřejmě také o silný politický dokument. A když se na ten rozpočet podíváme, tak si musíme položit otázku: Jak je to tedy s tímto návrhem? Co politicky tento návrh vyjadřuje? Co politicky představuje?

V první řadě bylo už v médiích řečeno, že bude mít podporu ve Sněmovně minimálně od poslaneckých klubů ANO, ČSSD, KDU-ČSL, už se k tomu přidaly

další strany. Tyto tři strany, které se podílely na přípravě tohoto rozpočtu, řekly, že ten návrh podpoří. V pořádku, my v ODS to bereme na vědomí. Jen se ptám v této souvislosti, proč ty věci nefungují normálně a standardně, proč vlastně hnutí ANO nesoustavuje koalici v této době s těmito stranami. Proč ani neprojevil zájem o takovou koalici? A to by bylo přece logické, když společně tady předkládají rozpočet a schválí rozpočet. Rozpočet, podle kterého celý příští rok bude vláda jednat. Mluvím o tom mimo jiné i proto, že hnutí ANO si tady občas stěžuje, a jeho pan předseda Babiš, že s ním nikdo nechce jít do vlády. Občas k tomu někoho vyzvou, na Twitteru, v Poslanecké sněmovně. Přitom tady je jasná hlasovací koalice s SPD a komunisty. A základní rámec pro své fungování, základní rámec pro své fungování na nejbližší rok a s výhledem na ten další bude hnutí ANO prosazovat ve spolupráci s ČSSD a KDU-ČSL.

Ještě jednou, dámy a pánové, opakuji, ještě jednou opakuji, z mé strany to není žádná výčitka. Naopak, já to chci jenom jasně pojmenovat. A rozumím ČSSD i KDU-ČSL, dosavadním koaličním partnerům, že se hlásí ke své práci. My v ODS s tímto návrhem nesouhlasíme, nesouhlasíme s tímto návrhem rozpočtu, ale politicky to chápeme. A je to pro nás srozumitelné. Pokud jde o hnutí ANO, tak někdo to může nazvat i politickou šikovností, že nechce žádného řádného partnera, že si dokáže vytvářet ad hoc koalice podle své momentální potřeby. Já tady konstatuji pouze fakta. Fakta, která jsou zvláštní, ale která nějakým způsobem bereme na vědomí.

A říkám to ještě z jednoho důvodu. Říkám to i proto, abych připomenul, že bez ohledu na můj názor nebo názor Občanské demokratické strany na tento konkrétní návrh rozpočtu, tak každý konkrétní návrh rozpočtu je výsledkem nějaké práce a má nějaké naprosto konkrétní parametry. A ty určuji, co vláda může a bude v následujícím roce dělat, a všechno ostatní, co kdo chce dělat a jak to bude dělat a o čem sní, to všechno bude ze strany budoucí vlády a jejího premiéra, promiňte mi to, jeho vlastními slovy v podstatě jenom žvanění, protože tady máme návrh rozpočtu, návrh rozpočtu z dílny ANO, KDU-ČSL a ČSSD, podle kterého bude muset vláda ANO, zřejmě tedy vláda ANO, v příštím roce postupovat. To je prosím, dámy a pánové, politická realita a všechno ostatní je jenom nějaká mediální a politická mlha, jsou to jenom řeči, které mají tuto skutečnost zakrýt nebo alespoň zamlžit.

Tedy další kuriozitou, které tady budeme svědky, bude to, jakým způsobem se nám tady – nám tedy a občanům bude vysvětlovat, proč je tento rozpočet pro budoucí vládu, pro budoucí jednobarevnou vládu hnutí ANO, vlastně dobrý a vyhovující, když nechťejí pokračování toho projektu, té vlády, která připravila tento rozpočet, který je tu předkládán, ale když celou kampaň hnutí ANO založilo na tom, že to budou dělat jinak, protože dosud nemohli. Chci upozornit, když se podíváte na tento návrh rozpočtu, že tento návrh rozpočtu v žádné kapitole neobsahuje makroekonomické předpoklady a možnosti plnit sny o zásadně lepší infrastruktuře, o investicích, o zásadně vyšších platech, o podpoře vzdělávání a školství, o reformě důchodového systému. Nic takového v tomto návrhu nenajdete, nic pozitivního v tomto směru se z tohoto návrhu nedá vyčíst. Naopak i v tomto návrhu vidíme otevřené dveře pro všechny negativní jevy, kterých jsme byli svědky v minulém volebním období. I v tomto návrhu najdeme další dotace pro ty největší, najdeme tu neinvestiční transfery podnikatelským subjektům, které dokonce překročí 46 miliard korun. Budou

také pokračovat dosavadní vládou schválené investiční pobídky velkým firmám. Když se tam podíváte, tak zjistíte i kterým. A samozřejmě do kuriozit nebo tady té zvláštní politické situace patří i základní makroekonomické rámce a deficit, který je nám tu předkládán, ve výši 50 miliard korun.

A já v této souvislosti, když se tady díváte na ten rozpočet, tak vyzývám všechny, aby si vzpomněli, kolikrát jsme slyšeli v době předvolební kampaně o odpovědném hospodaření. Vybízím všechny, aby si spočítali v této souvislosti, když se podívají na základní makroekonomické rámce, aby se podívali na to, kolik let máme za sebou nepřetržitý ekonomický růst, a vyzývám všechny, aby si tohle srovnali s návrhem státního rozpočtu, který tady máme předložen. Z tohoto hlediska tento rozpočet ODS považuje za makroekonomicky nezodpovědný a doslova absurdní. A za jiných okolností – za jiných okolností, ale ne dnes – bychom ho navrhli vrátit k přepracování. Ale protože nechceme, aby tady někdo mohl šířit mýty o tom, jak tu nedovíme někomu pracovat, a protože je září – pardon, není září, ale je prosinec – a protože by ten rozpočet předělávali stejní lidé, kteří ho připravili, takže by to zase k ničemu nevedlo, tak ze všech těchto důvodů mi dovoluňte konstatovat, že ODS tentokrát nebude navrhopvat vrátit rozpočet k přepracování. Nebudeme pomáhat nikomu dělat volební kampaň, my zde budeme pracovat. Proto poslanecký klub Občanské demokratické strany předloží ve druhém čtení balíček změn a umožníme i hnutí ANO tento rozpočet vylepšit ve prospěch České republiky, ve prospěch jejich občánů a jejich nejlepších zájmů. Tak budeme postupovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi Fialovi a s přednostním právem nemáme... Máme, takže pan předseda Farský s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluňte, abych vás seznámil se stanoviskem klubu Starostové a nezávislí k návrhu vládního rozpočtu. Ten rozpočet, jak je předložen, je z našeho pohledu nejen neambiciózní, ale v podstatě bere další rok České republice. Je politický, jako byly všechny předchozí rozpočty vždycky, ale tento je ještě stížen tím, že je předvolební, a tak v době, kdy máme minimální nezaměstnanost a plánovanou v příštím roce ve výši 2,8 %, což je výjimečné číslo i v rámci celé EU, kdy máme 3,1 % plánovaný růst ekonomiky, což je také velice výjimečné postavení v rámci EU a jsem moc rád, že tomu tak je, tak si plánujeme zároveň zaseknout další sekeru ve výši 50 mld. korun, kterou do budoucna někdo bude muset splácet, a do té doby, než se bude splácet, tak na ni budeme platit minimálně úroky. A to si myslím, že promarňujeme příležitost, která tady je, protože aby ekonomika byla v takto výborném postavení, takto výborně fungovala, takové časy, se obávám, dlouho nebudou trvat a také dlouho nebudou opakovat. Proto tento rozpočet v prvním čtení nepodpoříme a naopak podpoříme ten minimální a řekl bych konstruktivní návrh na vrácení a snížení o 22,4 mld. výdajové stránky rozpočtu tak, aby to zadlužování alespoň nebylo tak vysoké.

To, jak je postavený tento rozpočet, stojí jeho návrh z mého pohledu na dvou pilířích, a to jednak na pilíři dobré nálady a optimismu, protože netáhnou ho státní investice. To vidíme. Skutečně když se podíváte na vyčíslení, aktuálně se investuje méně než v krizových letech, meziročně klesly kapitálové výdaje o 13,5 %, jsme někde kolem 90 mld. korun, ale táhne je optimismus domácností, útraty, zadlužování domácností také a také investice soukromých společností. Je dobře, že tomu tak je, ale stavět to jenom na optimismu a náladě v situaci, kdy se to samozřejmě může velice rychle v rámci týdnů, možná měsíců změnit, tak to není zrovna odpovědné.

Druhé, na čem je postavený, a to, že si můžeme dovolit takovýmto způsobem utrácení, je Evropská unie. Kdybychom se totiž podívali na to, jaký je skutečný schodek České republiky, kdybychom odečetli to, co k nám přichází každý rok z EU, tak ten rozpočet zdaleka nevypadá tak pozitivně, jako je předkládán, a ani v loňském roce, který byl zmiňován, jak byl úžasný, že byl přebytkový, tak pokud bychom nepřijímali finance z EU, tak i loňský rozpočet by byl schodkový. Taková je realita. A my dlouho nebudeme už jenom těmi čistými příjemci z EU. Blíží se rok 2020. Když připočteme dva roky v rámci toho účtování N+2, tak nejpozději v roce 2022 už naše pozice zdaleka nebude tak silná a příjmy od EU, které jsou ve stamiliardách, vyschnou. My bychom se na tu dobu měli zvláště ve chvílích, kdy takto rosteme, kdy ekonomika je v tak výborné kondici, připravovat, protože jestliže pak v dalších letech – řeknu v minulých letech přicházelo, jenom za roky, v roce 2013 84 mld. z EU, v roce 2014 75 mld., v roce 2015 150 mld., v roce 2016 necelých 80 mld. Když tyto peníze nepřijdou, tak o to hlubší bude náš schodek. My se na to vůbec nepřipravujeme! Je to takové to: dneska tančíme, dneska si užíváme. Ale my máme odpovědnost daleko delší než jenom odpovědnost od voleb k volbám. Máme odpovědnost k lidem, tak aby republika prosperovala nejenom za rok, dva, tři, čtyři, ale aby prosperovala i za dalších 20 let, a to tento rozpočet v sobě nemá.

Proto si myslíme, že minimálně v této části, která je zpracovatelná a je docela dobře definovatelná, by stálo za to, abychom alespoň těch 22 mld. se pokusili ušetřit. Proto se připojíme k tomuto návrhu, a pokud neprojde tento návrh, pokud alespoň takto částečně nevyjdeme vstříc naší budoucnosti tím, že budeme zadlužovat Českou republiku méně, tak už avizují, že budeme předkládat pozměňovací návrhy, kdy budeme přesouvat v rámci jednotlivých kapitol, a budou to návrhy, které ale budou investicí do budoucnosti, investicí do školství, investicí do našich dětí. Investicí do toho, abychom za dvacet let nemuseli být pořád tou montovnou, ale aby tady byly profese s vysokou přidanou hodnotou, aby byly vyšší platy v ČR, abychom tím i založili ten nultý krok důchodové reformy, aby tady do budoucna bylo na důchody. A to je to, co budou předkládat Starostové a nezávislí, a to je, proč ale v této první fázi nemůžeme podpořit návrh státního rozpočtu, jak je předložen.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi Farskému. Máme tady někoho s přednostním právem? Ano, pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nebudu opakovat výhrady svých předřečníků. Spíš mám nějaké konstatování a dotazy na pana ministra financí.

Pane ministře financí, vy jste dneska na tiskové konferenci, kterou jsem sledoval, řekl, že návrh rozpočtu je výsledkem možného. Poprosil bych, kdybyste nám mohl definovat, co tím myslíte – možného. Jestli je to politická dohoda stávající, protože nic jiného v tom není. Říkal jste, že návrh rozpočtu odráží to, že byl letos předvolební rok. Ale už jsme po volbách.

Pamatuji si, když jste nastoupil do funkce, tak v jednom ze svých prvních vystoupeních, už nevím, jestli v médiích, nebo tady na mikrofon, jste řekl, trošku to zjednoduším, že jste strýček skrblík. A musím říct, že pokud jste to myslel vážně, tak v tom návrhu rozpočtu to fakt není poznat. Pokud vy považujete za, řekl bych, odpovědný přístup k výdajům, že vy osobně jste podepsán pod rozpočtem, kde se zvyšují celkové výdaje rozpočtu o 82 mld. z roku na rok, tak musím říct, že vy nejste vůbec skrblík. To jste si sobě dal úkol, který jste skutečně nesplnil.

Kdyby ještě ten deficit byl umístěn na investice, např. že by bylo 50 mld. víc na dopravní infrastrukturu, tak je to věc, o které se dá debatovat, že to je investice do budoucnosti, a mohli bychom debatovat, jestli je to rozumné, jestli se to všeho proinvestuje v příštím roce, ano, nebo ne. Ale i ten výsledek investic je poměrně nízký. Vlastně to odráží i negativní trend roku 2017. Uvidíme, kolik se ještě zaplatí faktur za investice v prosinci. S tím závěrečným účtem, jak to bylo s kapitálovými výdaji, to už vydržíme do 3. nebo 4. ledna, to už budeme vidět. Ale slyšeli jsme, celý rok 2017 jsme slyšeli ze strany vlády, že to vlastně bylo výjimečné, a že se občas něco nepovedlo, že se to nebude opakovat, a opakuje se to znovu.

A mě by zajímalo, a souhlasím s vámi, že to je poměrně zvláštní situace, že budete u prvního čtení a už nebudete pravděpodobně u druhého a třetího čtení, tak si myslím, že vy byste už mohl mluvit poměrně otevřeně, racionálně, možná jako skrblík, a mohl byste ukázat nám všem, kteří o tom budou hlasovat, kde vy osobně vidíte tu vatu a rezervy ve státním rozpočtu. A jsem přesvědčen, že jste schopen ukázat desítky miliard, které by mohly jít do infrastruktury, protože reálné už není změnit základní parametry rozpočtu, bohužel. Vnímám politickou realitu, takže nemám z toho radost, ale to, že to bude schodek 50 mld., je de facto dané, už vzhledem k tomu, že se k tomu přihlásili všichni poslanci, nebo poslanecké kluby bývalé vládní koalice, možná i některé další kluby. Ale tam přece prostor je.

Přece mi, pane ministře, nebudete s vážnou tváří tvrdit, že na výdajové stránce se nedá ušetřit. Zejména u běžných výdajů, které rostou o 6 %, a nejsou to jenom ty důchody. To je takový jednoduchý argument. Vy přece nechcete zvýšit důchody. Tak to prostě není. Těch provozních výdajů je tam příliš mnoho, a jestli se od roku 2014 počet státních zaměstnanců zvedne skoro o 40 tisíc, tak to není dobrý výsledek.

A my v rámci druhého čtení přijdeme s vlastními návrhy, kde se dá ušetřit a kde naopak se mají zvýšit výdaje. Výdaje se mají zvýšit podle našeho názoru na obranu, na bezpečnost, na vzdělávání. A kde se mají snížit, tak jsou to dotace a provozní výdaje. Tudy půjdou naše pozměňovací návrhy. Ale bylo by mnohem lepší, kdybyste takové pozměňovací návrhy přednesl vy jako končící ministr financí. My si je klidně osvojíme, klidně vám přiznáme autorství a řekneme: tohle připravil strýček skrblík,

kdyby nebyl vázán politickými dohodami v minulé vládě, a mohl to napsat podle sebe, tak tady jsou úspory, které vidí člověk, který strávil, teď nevím, mnoho měsíců na Ministerstvu financí. Nemám to v hlavě, jak dlouho jste tam, pane ministře. Mám všem by to pomohlo. Možná by to pomohlo i tomu, aby takové návrhy prošly. Protože pokud to pojmem jako obvykle u rozpočtu, a bylo to v minulých letech, tak jakékoli návrhy opozice, které šetřily provozní výdaje, byly vládní většinou odmítnuty.

Teď bych se obrátil na pana poslance Juříčka prostřednictvím pana předsedajícího, protože jsem poslouchal, co říkal. Říká: Velká chyba, nezměnila se metodika rozpočtu. Tak dejme tomu, že s tím souhlasím. Kdo měl ministra financí, pane poslanče prostřednictvím předsedajícího, poslední čtyři roky? Vaše hnutí. Proč jste nezměnili metodiku rozpočtu? No možná vám to nedovolili socialisté a lidovci, to já nevím. Ale ani jste se nepokusili. A já tedy očekávám, že ruku v ruce v rozpočtovém výboru budeme hledat ty rezervy a že to nebudeme odkládat o rok, protože není nic státního na tom schválit rozpočet, v kterém jsou zbytečné výdaje. To já myslím, že si rozumíme, že na tom státního nic není.

To, že my nechceme bránit schválení rozpočtu, jasně před chvílí formuloval předseda ODS. Kdybychom byli v září v normálním rozpočtovém roce, tak určitě navrhneme a podpoříme vrácení. Ale jsme si vědomi reality. Už o tom byla řeč a já to nebudu opakovat. Ale přesto bychom mohli desítky miliard, a když budeme skromní, tak jednotky miliard najít.

Zaznamenal jsem minulý týden ve veřejném prostoru takový pokusný balonek z Ministerstva dopravy, že přemýšlí, že by si mohli půjčit u Evropské investiční banky až 100 mld. Přitom konstruujeme rozpočet se schodkem 50 mld. Podle mě úplně zbytečně.

Navážu ještě na vystoupení pana předsedy Farského. V dopravní infrastruktuře opravdu už máme zpoždění, abychom si společně domluvili, jak budeme financovat investice, ale i údržbu silniční a železniční sítě po roce 2020. To nebude po roce 2022, ten dopad už přijde v rozpočtovém roce 2021, tzn. ještě v našem funkčním období. A tu debatu jsme ani nezahájili, jak nahradit výpadek desítek miliard, které chodí ročně na dopravní infrastrukturu. A můžeme říkat – někdy to bylo třicet, někdy to bylo padesát, ale byly to desítky miliard. Vůbec nevíme, jak to chceme nahradit. Nejjednodušší cesta je vzít si úvěr, ale ten musí někdo splácet. Ale než si vezmu úvěr, tak si musím být jistý, že zejména běžné výdaje jsou jenom tak vysoké, jak skutečně ten stát potřebuje. A to v tomto návrhu rozpočtu není.

A poslední konkrétní dotaz na pana ministra, a nepotřebuji odpověď ani dneska, ale příště, anebo i dneska, nechám to na vás, pane ministře. Kolik máme národních dotačních titulů? Možná vám poradí paní ministryně. A kolik to dělá v sumě? Teď mluvím o národních, nemluvím o kofinancování evropských peněz. Kolik se tím živí úředníci na všech úrovních? Jedni to píšou, ne, jedni vypisují dotační tituly, jedni to píšou, pak to někdo vyhodnocuje, pak to někdo kontroluje, nejlépe pět institucí, Ministerstvo financí, auditní jednotka, NKÚ, resortní ministerstvo atd. Je to vlastně nový regulérní průmysl, který bychom ale podporovat neměli. Viděl jsem, že nová

hra Evropské unie učí děti hravou formou, jak žádat o dotace. Tak to není správná cesta.

Ten dotaz je, pane ministře, kolik je dotačních titulů, kolik je tam suma a kolik bychom z toho mohli hned ušetřit, kdybychom ty dotační tituly zrušili, protože jsou v zásadě nespravedlivé. Dotační tituly pro obce. Která obec nepotřebuje kanalizaci, opravit hasičárnu, sokolovnu, tělocvičnu, mateřskou školu, základní školu? Ale pak se vypíší dotační tituly a uspějí jenom někteří.

Zrušme dotační tituly, navyšme rozpočtové určení daní, dejme to krajům a obcím, ony si s tím poradí lépe než úředníci v Praze. Zrušíme x úřednických míst těch, kteří to vypisují, kontrolují, kteří tak rádi rozhodují, a ty peníze budou investovány mnohem efektivněji na komunální či krajské úrovni než na té centrální. My nějaké výpočty máme, kolik je těch titulů a kolik je těch výpočtů, ale vy na těch ministerstvech sedíte a máte určitě přesnější čísla. Nás by to skutečně zajímalo. A protože jsme realisté, tak nenavrhujeme, že bychom ze dne na den zrušili všechny a ušetřili celou částku. Ale kdybychom třeba zrušili a ušetřili 30 procent těch dotačních peněz, už bychom viděli, z čeho posílit výdaje na dopravní infrastrukturu, a nemuseli bychom brát případně tak vysoký úvěr u Evropské investiční banky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Také já děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Máme tady přihlášeného řečníka, který je pověřený poslaneckým klubem přednést stanovisko na základě § 58 odst. 3 za Piráty, pana poslance Ferjenčíka. Takže jestli je nějaké jiné přednostní právo? Faktickou. Pan předseda Kalousek na faktickou. Omlouvám se. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se omlouvám, nechci zdržovat, ale byl jsem trochu vyprovokován projevem pana poslance Stanjury. Pokud je někdo znepokojen malou výší investic a je uklidňován tím, že si možná můžeme vzít úvěr od Evropské investiční banky, tak bych jenom rád podotkl, že úvěr od Evropské investiční banky se podle metodiky ESA 95 samozřejmě počítá do deficitu a že by to vyžadovalo novelu zákona o státním rozpočtu a úpravu jeho základních parametrů. Jinak prostě ten úvěr pro příští rok si vzít nelze.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Kalouskovi, a jestli není nějaké přednostní právo, tak poprosím... Takže faktickou poznámku pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Podle jednacího řádu reaguji na vystoupení svého předřečníka. Já nejsem uklidněn tím – abychom si rozuměli – že se má vzít úvěr. Čerpám z veřejných zdrojů. Jenom říkám, že není cesta říci, že to mám vyřídit tím, že si vezmu úvěr. Já jsem říkal, že úvěr si můžeme vzít v případě, že to uznáme za vhodné a současně že jsme si jisti, že nemáme zbytečné provozní výdaje. A to jsem si tedy úplně jist, že máme zbytečné provozní výdaje. Tam je to přesně naopak. Jenom na vysvětlenou, abych nebyl špatně pochopen.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. A jestli nemáme nikoho jiného, tak pan poslanec Ferjenčík přednese stanovisko Pirátů.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. My jsme využili odst. 58.3 jednacího řádu a já jako zástupce Pirátů v rozpočtovém výboru přednesu naše stanovisko k návrhu rozpočtu.

Drtivá většina stran, které ve Sněmovně sedí, nechce rozpočtové provizorium z rozumných důvodů. Rozpočtové provizorium zhoršuje situaci státním úřadům, není možné čerpat investice rovnou tak, jak by si přály, a plán vlády schválit rozpočet do konce roku je podle nás rozumný.

Druhá věc je, že zatímco obvykle se rozpočet schvaluje tři měsíce, tak tentokrát se projednává především kvůli volbám během tří týdnů, což neumožňuje razantnější změny v rozpočtu, čehož jsme si vědomi. Současně máme situaci, kdy podstatná část této Sněmovny už nyní dopředu deklarovala, že rozpočet podpoří. KDU-ČSL, ČSSD, samozřejmě i ANO. V této Sněmovně je většina hlasů pro schválení rozpočtu, takže Piráti ani nebyli přizváni k nějakým jednáním, co by se s rozpočtem mělo stát, aby ho podporovali.

Při těchto informacích se nám tam některá konkrétní čísla nelíbí. Nám vadí, že v době ekonomického růstu máme deficit 50 miliard a zvyšujeme zadlužení. Piráti podporují vyrovnané rozpočty a zvláště v době obrovského ekonomického růstu si myslíme, že by bylo rozumné rozpočet navrhovat jako vyrovnaný a případně dělat rezervy na horší časy, které určitě přijdou, ať už kvůli hospodářskému cyklu, nebo kvůli tomu, že nám začnou ubývat peníze z Evropské unie, které v tuto chvíli ty veřejné rozpočty táhnou.

K těmto věcem jsme si vědomi toho, že ta většina tady je, a považujeme návrh na vrácení vládě jenom za gesto, které nemá faktickou šanci na úspěch, a otázka je, jestli by ho někdo dělal, kdyby šanci na úspěch mělo. Protože se s tím rozpočtem věcně neztotožňujeme, tak ho nepodpoříme, ale stejně tak nepodpoříme ani to vrácení vládě. Vláda, resp. koalice, která rozpočet připravila, má většinu. Nechť ji využije a rozpočet schválí, ponese za něj odpovědnost. Nás mrzí ten nárůst dluhu. Věříme, že nakonec snad bude o něco menší, než je plánováno. Takže Piráti se v obou hlasováních zdrží.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. S přednostním právem pan předseda Pavel Bělobrádek. Prosím.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, za KDU-ČSL mohu říct, že tento rozpočet je výsledkem koaličního kompromisu, na kterém jsme se podíleli. Co se týkalo těch gescí, které jsme měli my v odpovědnosti, tak myslím, že jsme dnes nakonec udělali uspokojivý výsledek. Co se týká celku, tam máme dvě výhrady, co se týká financování sociálních služeb a co se týká školství, resp. učitelů ve státním sektoru. K tomu se vyjádříme potom pozměňovacími návrhy v druhém čtení. Každopádně v prvním čtení rozhodně

tento kompromisní návrh podpoříme s tím, že si myslíme, že rozpočet dopadne tak jako v roce minulém i letošním lépe, než jak je plánováno. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji panu předsedovi Bělobrádkovi. Takže se podíváme, jestli máme někoho s přednostními právy. Nikoho nevidím, takže začneme řečníky přihlášenými do rozpravy. Já poprosím pana poslance Jiřího Dolejše, zároveň odmažu i paní poslankyni Kovářovou, kde mám poznamenáno, že stahuje, a připraví se paní poslankyně Golasowská. Prosim.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, pane řídící. Opakovaně tady zaznělo z pravé i levé strany, že tento rozpočet je kompromisem, a jedni říkají, že je to v podstatě spíše umělecký part s těmi politickými kartami toto sehrát, druzí říkají, že je to v podstatě výsledek velmi absurdní až hrůzyplný a měl by být zahozen, zmačkáán a nahrazen něčím daleko hezčím a lepším. Je otázka reálně, co se s těmito pocity dá dělat, protože máme na stole návrh konkrétního zákona a pravdou je, že nemohl být ani jinak zpracován, protože vláda, která v podstatě v těchto dnech končí, mám na mysli vládu Bohuslava Sobotky, tak po celé čtyři roky předkládala, toto je čtvrtý v pořadí, předkládala rozpočty, které měly jednu výhodu, a to že se vezly na určité vlně hospodářské konjunktury. Když si spočítáte ty čtyři roky, tak vlastně ekonomika vzrostla o 14 procent. To není málo. To není málo a určitě se v takových časech, kdy logicky rostou i rozpočtové příjmy, snáz rozpočtuje a snáz se využívá zejména té alokační redistribuční funkce veřejných financí. Na druhou stranu je pravdou, že tato vláda byla sestavena mnohdy ze stran s protichůdnými představami a že vlastně nějakou ucelenější, konzistentnější rozpočtovou filozofii ani mít nemohla, a že tedy za těmi čtyřmi rozpočty, včetně toho posledního, asi těžko hledat nějakou rozpočtovou filozofii, mám-li použít poněkud vznešenější výraz.

Rozpočet na rok 2018 pochopitelně vychází z určité makroekonomické predikce a je otázka, jestli tato predikce je odpovídající, jestli jsou příjmy predikovány spíše konzervativně, nebo více realisticky. Pokud jste se dívali na pasáž, která hodnotí tu upravenou predikci, myslím tu za září, kdy dorazila čísla ze statistického úřadu za poslední kvartál, jsou to pochopitelně odhady HDP, ale indikovaly pětiprocentní růst, tak se tam několik miliard připsalo jak na příjmech, tak na výdajích. A hodnocení této predikce, tedy míry růstu příjmů, je hodnoceno většinou těch institucí, které vstupují do konsenzuální prognózy, jako spíše realistické, tedy nikoliv konzervativní. V předchozích letech to bylo hodnoceno spíše konzervativně, ty prognózy, některé instituce dokonce hovořily o optimistické prognóze. Takže to jsem chtěl předeslat.

Ono totiž s tou predikcí a schválením základních čísel hodně souvisí s tím, kde nám zbude, kolik nám zbude a jaký bude prostor pro případná rozpočtová opatření během roku. A připomenu opět praxi celých těch čtyř let, tedy vlastně všech čtyř rozpočtů, 2015, 2016, 2017 a teď nás čeká 2018, že ani v jednom případě ta základní, velká čísla nevyšla. Nevyšla naštěstí, tedy v pozitivním slova smyslu, to znamená, že bylo více příjmů a že byl menší deficit, dokonce v jednom roce nám to už reálně skočilo do významného plusu. Mám na mysli ten mimořádný rok 2016, který se ale v té míře určitě opakovat nebude. Ale svědčí to o něčem. Svědčí to minimálně o tom, jak jsou tyto rozpočtovány, sestavovány, jak máme brát vážně ta východiska

makroekonomická, protože když se to stane čtyřikrát, tak už to skoro nevypadá na náhodu. Už to vypadá jako určitý způsob práce, kdy v každém takovém rozpočtu je určitá vnitřní rezerva.

Ze začátku ta rezerva byla na dluhové službě, protože se pronikavě měnila situace na kapitálových trzích, nyní rezervy můžeme hledat třeba někde jinde, například to bylo v tom roce 2016 dočerpání evropských peněz.

Takže to pokud jde o tu kvalitu východisek. A zároveň se dostáváme i k problému, že samozřejmě když nám přistanou v lavicích státní závěrečné účty, máme tady dluh z minulého volebního období, že ještě není projednaný státní závěrečný účet za rok 2016, a během jara se dočkáme státního závěrečného účtu za letošní rok, tak tam bude mimo jiné i vypořádání onoho výsledku, a byť můžeme říci tedy, že to je do jisté míry účetně vázáno, tak je na rozhodování, co s tím výsledkem jaksi uděláme a jestli půjdeme spíše tedy cestou umožování a dosažení jakési radosti z vyrovnaných rozpočtů, byť si myslím, že to nikdy není o jakési absolutní vyrovnanosti, i vyspělé země jsou opakovaně zadlužovány, anebo zda tím pomůžeme ať již v dobách těžkých, nebo v dobách politicky citlivých, tedy v dobách předvolebních, nějaký ten peníz rozdat navíc.

Je pravdou, že je asi ambici dobrého správce eráru, aby fiskální úsilí působilo nikoliv procyklicky, ale směrem k vyrovnanosti. Tomu slouží strukturální deficit, tedy deficit očištěný o cyklické vlivy. A jenom připomenu, že je normován tento strukturální deficit např. v konvergenčním programu, ale i dalších dokumentech, kde se hovoří o horním stropu, který by neměl být překročen: 1 % HDP. Opět když se podíváme na minulost, tedy rok dokonce i 2014 klidně, byť to byl Rusnokův rozpočet v podstatě, tak vidíme, že se přes to 1 % reálně nedostaneme, ale že přestože byla hospodářská konjunktura, tak jednou to šlo nahoru, jednou dolů. A je zajímavé si říci, proč tomu tak bylo. Například rok 2014 byl nečekaně vyšší strukturální deficit. Můžete říci, že ten rozpočet připravovala Rusnokova vláda nebo že bylo také před volbami. A stejně tomu tak je v roce 2018, protože v materiálech se hovoří o tom, že se opět přiblížíme tomu 1 %, byť nám je slibováno v rámci těch střednědobých výhledů, že v roce 2020 už zase bude lépe a půjde to dolů. Jaksi uvidíme. Ale to kolísání v každém případě ukazuje, že ty střednědobé výhledy nejsou zrovna věci, podle které se můžeme vážně řídit. Čili to kolísání tady je, ale přesto si myslím, že to není problém takové úrovně, abychom opravdu hovořili o hrůzyplném rozpočtu, který musí být vrácen, který v podstatě je provozně rozežraný do té míry, že je nezbytné skutečně risknout i ten týden, dva, čtyři, a já nevím, kolik týdnů by to nakonec bylo, rozpočtového provizoria, aby na Ministerstvu financí mohli ten rozpočet přepracovávat. Ono totiž to není jenom o tom, že projde usnesení o vrácení tedy rozpočtu, o přepracování s nějakým zadáním, protože to zadání pochopitelně je paušální, ale jde o to, kde ty peníze – tady bylo zmíněno 22 miliard – kde je seškrátate, protože ony ty chytré škrty, ty smart cuts, se hledají poněkud komplikovaně a většinou se šetří tam, kde je nejméně odporu. Ale pak někdy založíte fenomén tzv. odložených výdajů, to znamená, zkrátka se k těm výdajům vrátíte, až bude situace poněkud příznivější či benevolentnější. Skutečně chytré řezy se musí opírat o určitá systémová opatření, samozřejmě i v oblasti provozu či fungování, běžného fungování státní správy.

Co je významným prvkem tohoto rozpočtu, myslím, že už to tu zaznělo, pokud jsem dobře poslouchal, tak že nás čekají v roce 2018 nižší čerpání transferů z Evropské unie. To souvisí i s přechodem od roku 2015 na nové rozpočtové období, schopnosti čerpat, připravenosti atd. Ale zřejmě je to reálný problém, když tedy předkladatel návrhu vychází z čísel, která tam dal, např. na operačních programech se uvažuje o pouhých 40 mld. korun a musíme s tím počítat, protože koneckonců to celkové číslo, celkové investiční či kapitálové výdaje, je navzdory řečem o tom, že české, tedy z hlediska českého rozpočtu, kapitálové výdaje jsou mírně vyšší, což je pravda, ale to celkové číslo prostě nižší je a nemůže to nemít dopad na intenzitu investiční výstavby zejména v oblasti infrastrukturních projektů. Proto také předpokládám, že ve druhém čtení bude tak trochu atakována dotace do Státního fondu dopravní infrastruktury, možnosti dofinancovat regionální infrastrukturu atd. Prostě to je součást reality.

Rozpočet v dobrých časech určitě dává na dobré věci také, nejenom že rozežírá ty peníze, a já ho musím také za něco pochválit, koneckonců dokonce i na tripartitě zářijové odboráři, kteří původně připravovali stávkovou pohotovost, pokud neustoupí politická reprezentace, tak řekli, že s tímto rozpočtem už jsou schopni žít, že akceptují to, že jejich klíčové platové požadavky byly zohledněny. Samozřejmě že jménem našich voličů musíme kvitovat i konkrétní valorizace včetně valorizace důchodů. Celá řada věcí se sem také nedostala, byť byla ve volebním období slibována, ale logicky ve volebním období už to nemohlo být rozpočtováno. Takže to uvidíme, jak se s tím popasujeme.

V každém případě toto já vnímám jako pozitivum, ať už jsou to mandatorní výdaje, které samozřejmě vycházejí ze zákonů a norem, anebo jsou to výdaje spíše tedy exekutivního či politického charakteru. Je to v pořádku, protože si myslím, že nelze jenom být v zajetí účetní představy, že když ekonomika roste, tak se škrtá, a když je krize, tak se přikládá pod kotel, protože stále se bavíme o jiném druhu peněz než ten, který dorazí ke konečnému klientovi, to znamená v podstatě k občanovi. Vždyť kupní síla občanů by měla odrážet to, že ekonomika se má lépe. A kdy tedy máme přidat občanům, když ne v době, kdy se daří? Protože když bude krize, no tak samozřejmě řeknete: bohužel, ale musíte šetřit, přestaňte si – to je výborné, když se vykládá tedy důchodci "přestaňte si kupovat auta, kožichy a jezdit na Mallorcu", protože on to vidí prizmatem tedy poněkud pragmatičtějším a zajímají ho daleko obvyčejnější výdajové položky. Takže já si myslím, že toto je naprosto v pořádku, a dokonce si troufnu zopakovat argument ekonomů, tedy není to politický argument, že dokonce i výše nákladů práce není v rozpočtu s konkurenceschopností, samozřejmě předpokládá to určitou adaptaci naší ekonomické struktury.

My asi máme, už jak mě posloucháte, tak je zřejmé, že oproti třeba kolegům z ODS nebo z TOP máme poněkud jinou rozpočtovou filozofii.

Já si dokonce myslím, když příjmy v tomto rozpočtu jsou navrhovány o 5,2 % větší, a to při odhadovaném hospodářském růstu 3,1 % – čili z jednoduché matematiky vyplývá, že nám mírně vzroste daňová kvóta. Myslím si tedy, že ta aktivita na příjmové straně mohla být ještě vyšší. Ale chápu, že to nelze bez zásahu do daňových zákonů. Čili z toho vyplývá, že uvidíme do budoucna.

V každém případě ale nejen z důvodů většího daňového výnosu, ale i z hlediska rozložení daňové spravedlnosti musím prostě připomenout náš evergreen. A znovu tu zazní a bude to zaznívat dál, že daňová progresse a větší zdanění velkých peněz je pro nás důležitější než honit pro firmičky ty malé živnostníčky, zaměstnance a tak dále, nebo dokonce, jak tady pan poslanec, řídící za mnou, pan poslanec Okamura tady hřměl na adresu nepřizpůsobivých a parazitujících. Nemyslím si, že naše chudina je tím hlavním parazitem. Obávám se, že daleko více na společnosti parazitují ti, kteří jsou v podstatě obratní, pokud jde o dotační a daňové manipulace. Ale nebudu adresný, abych tím nekomplikoval dnešní, zatím relativně poklidné, projednávání.

V podstatě musím skončit jedním závěrem, který jsme dneska dohodli na poslaneckém klubu, čili de facto tlumočím také stanovisko klubu, byť jsem neaspiroval na využití dobrodiní příslušného ustanovení jednacího řádu. Já jsem si počkal, protože konečkonců jsem si rád poslechl předřečníky. Shrnu to takto – že i když v této Sněmovně neexistuje žádná hlasovací koalice, pokud jde o jednotlivé zákony, tedy včetně rozpočtu, neexistuje žádný trojspolek stran, které už se vidí v nějaké přímé či nepřímé podobě zakomponovány do vládnutí, ale existuje návrh rozpočtu, který byl předložen starou, končící vládou, změnit ho – počínaje tím, že nelze změnit zákony, a tak dále – nelze. Pokud je tady navrhováno vrácení, přepracování, musím říct, že budeme hlasovat proti tomuto návrhu, protože postrádá smysl a čtu to spíš jako určité politické gesto, nikoliv že by to mělo projít.

A pokud jde o samotné hlasování o návrhu v prvním čtení, tedy ta základní čísla, tak si myslím, že to odhadnuto vyjde tak, že to schválí stará koalice, možná se přidá někdo z SPD, uvidíme. Ale pro nás je to jasné. Tudiž nechceme přijímat politickou odpovědnost za to, jak to bylo zpracováno. Je to pro nás neutrální záležitost. Ale o to víc budeme sledovat, jak v tom malém časovém úseku – to znamená v podstatě ten týden, dva do 19. prosince, kdy budeme ve finále – se bude diskutovat nad pozměňovacími návrhy. Protože bych byl nerad, aby tento návrh, který není náš, byl ještě horší. Ale pokud bude lepší, tak jsme samozřejmě připraveni jistou míru vstřícnosti, či chcete-li státovnosti, vynaložit, protože si myslím, že lepší být může. Tady někdo mluvil o umění možného. My nechceme nemožné, ale rozhodně tento návrh není na stropu svých možností, byť je mi jasné, že můžeme diskutovat už jenom na bázi některých strukturálních dílčích změn, nikoliv změnit koncepci rozpočtu a měnit základní čísla.

Tolik za mě a za frakci KSČM. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Dolejšovi. Mám tady dvě přednostní práva, takže pan ministr Ivan Pilný. Prosim.

Ministr financí ČR Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já i osobně jsem byl vyzván panem předsedou Stanjurou, abych reagoval. Vyslechl jsem trpělivě všechny politické kluby s výjimkou ČSSD, ale určitě jejich připomínky budu adresovat také. Takže bych se pokusil ve stručnosti reagovat na to, co tady zaznělo. Začnu tedy od konce.

První věc, která se týká strukturálního deficitu vládního sektoru. Projektovaný strukturální deficit vládního sektoru na rok 2017 je plus 0,5 a totéž je v roce 2018 – plus 0,5. S výjimkou malých států Evropy, jako je Lucembursko a Estonsko, jsme na tom v Evropské unii nejlíp. To znamená, že hospodaříme velmi rozumně, možná až příliš konzervativně.

Pokud se týká příjmové strany státního rozpočtu. Příjmová strana státního rozpočtu reagovala v průběhu jednání o státním rozpočtu na vývoj ekonomiky, to znamená na zlepšující se predikce ekonomického vývoje a také na zlepšený výběr daní, který výrazně převyšuje nárůst ekonomiky. Samozřejmě obojí má svoje hranice, jak ekonomika, tak i plnění daňových povinností, které se prostě nějakým způsobem vyčerpá a ustálí. Nebude věčně pokračovat.

Stejně tak jsou tady signály, že česká ekonomika se začíná přehřívat. Ví to i Česká národní banka, která začala zvyšovat úrokové sazby. Chybí tady 200 tisíc neobsazených míst na pracovním trhu. Jsou tady problémy Evropské unie, které už byly zmíněny a které vytvoří tlak na kohezní fondy. To znamená, v roce 2018 ještě já tu situaci – a ten rozpočet je tak stavěn, a proto je označován za realistický – chápu tímhle tím způsobem.

Chtěl bych poděkovat KDU-ČSL a jejímu předsedovi za to, že se přihlásil k rozpočtu, který je vlastně dílem konsenzu, nikoliv kompromisu koaliční vlády.

Pokud se týká obavy Pirátů ze zadlužování, tak je dobře se podívat na statistiku státního dluhu, která se víceméně stabilizovala. V září byl dokonce státní dluh nižší. To, jak bude vypadat státní dluh v roce 2018, bude velmi záviset na tom, jakým způsobem bude realizován ten státní rozpočet. Přestože je tam plánovaný deficit 50 mld. Máme tady – a zmínil to pan poslanec Dolejš – také ještě nevyřizený státní závěrečný účet z roku 2016, kdy byl přebytek díky těm evropským penězům. Takže já bych obavy ze zvyšování státního dluhu neměl. Dokonce možná, někteří se mnou nebudou souhlasit, ale já bych byl zastáncem toho, že dokud jsou peníze levné – a zatím si půjčujeme stále ještě se záporným úrokem – tak bych si opravdu půjčoval, ale za předpokladu, že bychom ty peníze proinvestovali, ne projedli, jako zatím bohužel to udělala prakticky každá vláda. Takže mantra deficitu a státního dluhu má svoje hranice.

A už tady pan poslanec Farský také upozorňoval, a s tím naprosto souhlasím, že jsme velmi málo připraveni na to, že velmi brzo zmizí evropské peníze a budeme muset financovat spoustu věcí, nejen mandatorní výdaje, ale i investiční výdaje ze státního rozpočtu. A to bude velký problém a souhlasím s tím, že se s tím zatím mnoho nestalo.

Pokud se týká připomínek pana předsedy Stanjury, tak strýček skrblík... No víte, já jsem projednáni státního rozpočtu začínal s tím, že deficit státního rozpočtu byl o 100 mld. větší. Všechny provozní výdaje, které bylo možno seškrtnat, jsem seškrtnal a zůstalo to na tom deficitu 50 mld. Když se jenom podívám na počet pracovníků, který tady byl kritizován – já teď musím mluvit za rozpočet roku 2018, za který jsem tady jako ministr financí zodpovědný – tak jsem tady citoval čísla toho nárůstu. Je to 8 503 míst, ale nejsou to žádní úředníci. Je to 6 012 míst v regionálním školství, 520 míst kapitola Ministerstva spravedlnosti, 351 příslušníků policie a 142 lidí k zabezpečení

agend České správy sociálního zabezpečení. Moji kolegové z vlády mi potvrdí, že jakmile přišli s nárůstem jakéhokoliv množství pracovních sil, včetně mého vlastního ministerstva, kde aktivní saldo je plus 25, tak velmi tvrdě narazili, zejména proto, že ta místa nejsou ani obsazována tak, jak jsou projektována. Takže tolik asi k funkci ministra financí jako strýčka skrblika.

Pardon, já se musím podívat na ty další připomínky, které jsem obdržel. (Listuje v materiálech.) Pokud se týká dotačních titulů, tak Ministerstvo financí má naprosté minimum dotačních titulů. To znamená, my úplný přehled o tom, jaké jsou dotační tituly a jak to vypadá, nemáme.

Ale rád bych připomněl a podíval se na kapitolu Ministerstva pro místní rozvoj, která byla seškrtnána o 10 mld. Je to zejména proto, že Ministerstvo pro místní rozvoj vypisuje paralelní programy ze státního rozpočtu, které duplikují v některých případech ty peníze z Evropské unie. A ty obce nebo ti žadatelé si pro to prostě jdou, protože je to pro ně podstatně jednodušší než vyčerpávat velmi administrativně náročné a velmi výrazně kontrolované výdaje, které jsou z evropských fondů. Proto je čerpání evropských fondů také tak špatné, jako to teď je. Takže Ministerstvo pro místní rozvoj – a měli jsme velké diskuze – to svým způsobem odneslo a řada těch dotačních titulů nebude, protože na ně prostě nebude.

Nechci také připomínat, že díky rozpočtovému určení daní jsme poslali daleko víc peněz jak krajům, tak obcím. Nebo to respektive připomínám.

S tím takzvaným přimalováváním nějakých miliard do státního rozpočtu na příjmové straně, aby to nějak vyšlo, nemohu souhlasit. Já jsem prostě velmi konzervativně a realisticky reagoval na růst ekonomiky a na růst toho, jak se vybírají daně.

Pokud se týká investičních výdajů, tak už jsem opět konstatoval, že investiční výdaje stouply sice velmi málo, ale přece jen o něco z toho státního rozpočtu. A tento státní rozpočet charakterizuje ještě také to, že se v něm respektuje to pomalé tempo čerpání evropských peněz. Evropské peníze budou mít vždycky kladné saldo, tzn. jestliže přijde nějaký požadavek a začnou se čerpat více evropské peníze, tak je to jenom otázka cash flow, které prostě musíme dohonit, ale státní rozpočet na to samozřejmě bude reagovat a výsledky budou samozřejmě příznivé, pokud saldo evropských peněz je výrazně kladné.

Pokud se týká investic do vědy, výzkumu a inovací, tak je to problematika, kterou jsme se tady ve Sněmovně zabývali mnohokrát. Na jedné straně výdaje na vědu, výzkum a inovace stouply, můžete říkat, že nedostatečně, ale musíte si také uvědomit, že do nich není např. započítáno 4 až 5 mld. daňových úlev, které jsou čerpány stovkami firem, které to využívají na vědu, výzkum a inovace. To se tam nikdy nepočítalo. Moc toho upřímně řečeno není.

Dál problém je to, že metrika, která provází výdaje na vědu, výzkum a inovace, je poměrně ujetá. My tady máme centra excelence, budu jmenovat třeba superpočítač v Ostravě, který už teď stál přes miliardu a je zastaralý, přitom i Izraelci jezdí počítat do Spojených států. Nikdo si nedovolí takové věci budovat. Takže řada peněz, které jdou na vědu, výzkum a inovace, nejdou na vědu, výzkum a inovace a jsou prostě spotřebovány. To je potřeba si uvědomit. A já bych výrazně žádal, aby nová

Poslanecká sněmovna udělala novelu zákona 130 o vědě, výzkumu a inovacích a zařadila a udělala nová kritéria pro posuzování vědy, výzkumu a inovací, aby je rozdělila mezi humanitní vědy, kde budou jiná, základní výzkum, kde ta kritéria budou jiná, a aplikovaný výzkum, kde by se jednoznačně měly tyto výdaje brát jako investice.

Mohu souhlasit s tím, co tady říkal pan předseda Kalousek, že bohužel státní správa podporuje kvantitu nad kvalitou. Ale tady je potřeba změnit služební zákon. Ten jsme zabetonovali natolik, že je to pravda. My bychom měli určitě mít méně lidí, které bychom líp platili, než plošně lidí, kteří prostě mají základní předpoklady pro funkci, tj. papír, který si opatří na soukromé škole, a potom odsezená léta ve státní nebo veřejné správě. Takhle je zabetonován služební zákon a udělali jsme si to tady sami. Otevření veřejných výběrových řízení, které jsme požadovali jako hnutí ANO, tady neprošlo o několik hlasů, bohužel právě řada z nich byla z řady příslušníků ODS.

Pokud se týká toho prvního příspěvku pana předsedy Tomia Okamury, tak ono je třeba si uvědomit, že deficit 50 mld. je marketingový tah a že potom budeme vypadat dobře, když ten deficit bude menší, a na druhou stranu říkat, jak je Evropa ohrožena, co se v Evropě děje, jak je tady brexit a další věci, které tu Evropu zruinují, a my jsme příslušníky Evropské unie a dopadne to na nás... Musíme si vybrat – buď jedno, nebo druhé. Obojí nemůže být prostě pravda.

Takže to je asi krátce tak, jak jsem byl schopen reagovat na ten státní rozpočet. A znovu říkám, já se vracím k tomu, že to bylo umění možného. Já pro ten rozpočet neskáču radostí. Je to můj první a také poslední státní rozpočet, který jsem sestavoval. Jeho základním problémem je to, že priority toho státního rozpočtu byly sestavovány na každém zasedání Poslanecké sněmovny a na každém zasedání vlády a ministru financí potom nezbyvá než tyhle věci respektovat, protože jsou prostě zakódovány v legislativě nebo jsou zakódovány ve smlouvách, které se nedají změnit. Takže znovu zopakuji to, že se tam podařilo udělat celou řadu pozitivních věcí od toho přidání učitelům až po ty 3 mld. do školství, peníze na vědu, výzkum a inovace, udržet určitou úroveň investic, otevřít prostor pro možnost čerpání evropských peněz. Z toho důvodu považuji tento rozpočet, který jako ministr financí předkládám ve jménu dnes už tedy, nebo zítra koaliční vlády v demisi, za rozpočet, který je rozumný a který samozřejmě Poslanecká sněmovna může korigovat a jistě ho bude korigovat. A zároveň také uznávám, že doba na projednávání toho rozpočtu je extrémně malá a možnosti korekce snižuje. To je asi všechno, co bych vám jako reakci na připomínky, které jsem tady vyslechl, v tomhle okamžiku mohl říci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji panu ministrovi. Poprosím s faktickou poznámkou pana poslance Ferjenčíka. Jenom bych zrekapituloval, že s faktickou poznámkou bude následovat pan poslanec Stanjura, mám tady ještě dvě přednostní práva, pana předsedu Filipa, pana předsedu Chvojku a pak teprve řádně přihlášené. Takže pane poslanče Ferjenčíku, prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji. Já jenom faktická reakce na ten deficit, jak říkal pan ministr, že v případě, že bychom třeba budovali infrastrukturu, která tu

chybí, tak že je opodstatněný. Já s tím souhlasím, ale bohužel právě ten navržený rozpočet tímhle směrem nejde. Asi bychom se v té diskusi zacyklili. Jenom bych chtěl zdůraznit, že Piráti si uvědomují, že v případě, že bychom skutečně ty investice podpořili, tak v těchto příznivých podmínkách, kdy navíc můžeme čerpat z Evropské unie, by to mělo svůj smysl. Ale my se obáváme, že v tomto případě spíše provozní výdaje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi a s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl taky zareagovat na vystoupení pana ministra. Mistrná politická práce, vyhnul se těm konkrétním dotazům, pochválil se, klobouk dolů.

Ale pane ministře, když neříkáte pravdu, tak vám budu říkat, abyste mluvil pravdu. Původní návrh služebního zákona přišel z řad koaličních. My jsme ho po nějaké brzdě o něco vylepšili. Ne tolik, o kolik jsme chtěli. My jsme navrhovali otevření veřejné služby lidem zvenku a většinu jsme pro to nenašli. Já přiznávám, že většina vašeho klubu byla s námi, ale neříkejte, že my jsme to nepodpořili. Opak je pravdou. Byly to naše pozměňovací návrhy. Nenašli jsme většinu. A ty důsledky neseme dodnes, kdy ta veřejná správa je zabetonovaná, ale mnohem méně, než by to bylo v tom původním návrhu, který tady předložila vaše koalice. To za prvé.

Za druhé. Nevím, jestli si všiml bývalý rektor Vondrák, že to, čím on se pyšní v našem kraji, je vlastně zbytečné a zastaralé. Tak si to zkuste, pánové, uvnitř hnutí ANO nějak vyjasnit. Já jsem doposud věřil bývalému rektorovi Vysoké školy báňské, že je to super, ale teď jsem slyšel, že je to zastaralé, že je to k ničemu. Tak jenom abychom věděli, co je vlastně pravda. Já tedy úplně nevím, ale možná nám to bývalý rektor... Možná to bylo super tehdy, když byl rektor, a teď už je to k ničemu, když už rektor není. To je možné, ale takhle bych to posuzovat skutečně nechtěl. A já tomu říkám, že to je pohled z Prahy a ne pohled z našeho regionu. A to se omlouvám, my jsme trošku citliví v našem regionu bez ohledu na to politické tričko. Já to tak spíš chápu, že nám to ty ostatní regiony závidí. Tomu já docela rozumím. Tak buďte taky tak šikovní, můžete mít superpočítač možná i u vás někde, já nevím. Já vím, že např. na resortu dopravy, ještě když jsem tam byl, jsme udělali plno užitečných věcí ve spolupráci Ministerstva dopravy a Vysoké školy báňské. A to říkám přesto, že pan poslanec Vondrák (upozornění na čas) je dneska (nesrozumitelné) můj politický soupeř. Děkuji za upozornění.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A s faktickou poznámkou mám pana poslance Vondráka a připraví se s další faktickou poznámkou pan ministr financí.

Poslanec Ivo Vondrák: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, ostravský počítač není zastaralý. V daný okamžik je osmdesátý největší na světě a je nejvytíženější v Evropě. Děkuji. To je všechno.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Vondrákovi a další faktická poznámka pan ministr Pilný. Prosím.

Ministr financí ČR Ivan Pilný: Děkuji. Nejdřív k panu předsedu Stanjurovi. Já si pamatuji, jak jsem byl za vaším předsedou, který tady teď momentálně není – nebo je – a přesvědčoval jsem ho, abychom otevřeli ta výběrová řízení. A dostalo se mi odpovědi, že snad možná v těch nejnižších funkcích je to možné, jinak ne. Já si to pamatuji. Já jsem stál tady u tohoto křesla. Ale je to passé, je to zbytečné, ten služební zákon je mizerný. My jsme na hospodářském výboru několikrát žádali jeho revizi a zatím se tak nestalo, protože opravdu preferuje tu kvantitu nad kvalitou. Myslím si, že nemá smysl asi... Když tak si to můžeme říct potom offline.

Pokud se týká toho počítače, tak já jsem tady vůbec nevyjadřoval názor žádného hnutí, já jsem vyjadřoval názor svůj. Nějaká léta jsem v té informační technologii strávil a vím, že v roce 1996 byl udělán superpočítač ve Spojených státech, který zabíral plochu fotbalového hřiště, který měl příkon vesnice a měl takovou rychlost, že za sedm let ho překonal takhle malý čip firmy Sonny (ukazuje asi 7 cm). I Izraelci jezdí počítat do Spojených států. Protože stavět superpočítače, které zastarávají a na které je velmi obtížné dnes, v době distribuovaných počítačových systémů, sehnat nějaké úlohy – a ta konkurence je velká, zejména tam, kde na to mají peníze, což jsou především Spojené státy –, já nepovažuji za rozumný názor. Ale je to názor můj jako člověka, který vlastně většinu své kariéry strávil v oblasti informačních technologií. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře, děkuji. Máme tady ještě žádost o faktickou poznámku? Nemáme. Takže s přednostním právem pan předseda Filip. Prosím, pane předsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, paní a pánové, já jsem v dobré situaci, protože stanovisko poslaneckého klubu KSČM řekl Jiří Dolejš. Dovolte mi tedy několik poznámek, které bych ovšem nemohl stihnout ve dvou minutách faktické poznámky.

Jedna věc je jistá a jsem rád, že odpovědnost za rozpočet přijímají ty politické strany, které jej sestavovaly, a doufám, že budou ochotny také nést odpovědnost za státní závěrečný účet za rok 2017, protože to bude jejich hospodaření. S rozpočtem jsem zčásti spokojen – Jiří Dolejš řekl, jaká pozitiva vidíme na státním rozpočtu – a zčásti nespokojen, protože vývoj státního rozpočtu je opravdu jiný, než byl předpoklad.

Zprvė pokud jde o programy, je evidentní, že ne všechny programy, které byly, ať už s Evropskou unií vyjednány, nebo které vláda stanovila v rámci svých priorit, se plní. Jedna z těch priorit je otázka obsazení úřadů a tvorba nových úřadů, protože jestli si někdo stěžuje, a pan poslanec Miroslav Kalousek tady před námi řekl, že mu to prostě vadí, kolik přibývá lidí na úřadech, tak já říkám, že by nepřibývali, kdybychom ty úřady netvořili. To je velmi důležité, jestli potřebujeme úřad, který

shání budovu, anebo jestli si uvědomují, jaká je struktura státu, jaké jsou jeho povinnosti, jaké jsou povinnosti jednotlivých resortů, a jestli v tom resortu se nenajde něco, co by mělo fungovat nebo co by mělo plnit ten úkol. To bývá většinou nejhorsší, protože ono je jednoduché přijít s řešením: my víme, že ten problém vyřeší úřad. Ne, on ho nevyřeší, protože na většinu otázek tady zákony máme. Já už nesnáším výroky novinářů, když řeknou "není na to legislativa". To většinou vypínám televizi.

Ale vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeci je to na nás, jestli jsme schopni udělat revizi některých záležitostí, které tady byly rozhodnuty v minulosti. Platí princip diskontinuity, to znamená, že my se nemusíme cítit vázáni, byť tady někteří z nás seděli v minulosti a mohli hlasovat pro z nějakých důvodů a nyní vidíme, že k naplnění toho úkolu nedošlo. A proč tedy setrvávat na chybě, které jsme se dopustili? A takových úřadů bych prosím viděl několik. A bude to pravděpodobně i naším úkolem.

V této souvislosti jsem opravdu rád, a to musím přičíst k dobru toho návrhu, že se chceme zabývat služebním zákonem. Nesouhlasím s tím, co tady říkal Zbyněk Stanjura při svém předchozím projevu ve faktické poznámce. To přeci bylo úplně jinak v roce 2014. Tady nebyla žádná potřeba se tady trápit se služebním zákonem. Ten zákon z roku 2002 byl mnohem lepší. A stačilo, kdyby tehdejší vláda, nebo ta současná, která tady ještě sedí, vydržela a nechala ho od 1. 1. 2015 prostě platit. A měli jsme polovinu problémů, které máme teď.

A nyní k tomu, co mi opravdu vadí. Víte, já mám jednu velkou výhodu, která je zároveň velkou nevýhodou, to jest, že si některé věci pamatuji a že některé sliby tady byly vyřčeny nejen ve volebních programech, ale také ve vládním prohlášení a také bylo řečeno, že se na tom bude poctivě pracovat. Dovolte mi říct, že i dnes se setkáváme s tím, že některá výběrová řízení neproběhla, že si na to ministři neudělali čas, a že se tedy setkáváme znovu s problémem, který jsme mohli mít dávno vyřešený. Musel bych se zeptat, proč jsme museli odkládat výběrové řízení na mýtný systém? Proč tedy nemáme jako stát už dávno jiné příjmy? Asi na to nikdo nechce odpovědět, protože jsme to raději z pohodlnosti – omlouvám se nepřítomnému panu ministrovi dopravy, že to říkám teď, když tady není, ale já opravdu neviděl žádný problém v tom, když nastoupil do funkce, že by nemohl vypsát to výběrové řízení a mohli jsme mít úplně jiné příjmy. A o příjmech se tady, promiňte mi, zatím málokdo zmínil. A to už nemluvím o tom, že daňová soustava, která dává příjmy státnímu rozpočtu, se opravdu výrazně nezměnila. A když se změnila, tak tak ubohou korekcí, že neznamenala ani velké zvýšení příjmů, dokonce ani snížení příjmů, když jsme snižovali daň z přidané hodnoty na tiskoviny.

A víte, co mi nejvíc vadí? Že v rozpočtu nemáme na to, abychom přidali do nemocnic, do škol. Mluvíme tady o tom jako o něčem zvláštním. Ale stát našel dostatek prostředků na nákup něčeho, co bude likvidovat. Nemohl jsem reagovat přímo na pana poslance Karla Schwarzenberga, tak si to dovolím říct teď. Víte, já tu situaci v Letech velmi dobře znám. Nakonec jsem zvolen v Jihočeském kraji, jezdím tam pravidelně a nemám s tím problém navštívit to místo, na rozdíl od jiných, kteří o tom rádi mluví, a ještě jsem je tam neviděl při žádné příležitosti, natož 9. nebo 8. května.

To zařízení firmy AGPI není na žádném pozemku, který byl na původním místě toho pracovního tábora. A jestli tady byla výzva k tomu, abychom přeci nějakým způsobem odškodnili to, jak to dělali Češi vůči Romům, nezlobte se na mě, to mi připadá výzva mimo realitu. Já nebudu nijakým způsobem opravdu vyhrocovat projednávání státního rozpočtu České republiky na rok 2018, protože ten nákup má být proveden letos. Zatím to neschválilo ani 100 % akcionářů. A byl bych nejradši, kdyby ne ti menšinová akcionáři zablokovali zápis majetku, ale byl bych nejradši, kdyby ministr financí se rozhodl, že tu smlouvu nepodepíše, anebo když už ji bude muset podepsat, protože musí respektovat usnesení vlády, že dá alespoň žalobu na relativní neplatnost té smlouvy. Víte proč? Protože si nedovedu představit, že bych ze svých peněz, a to nejsou peníze vlády České republiky, to jsou peníze daňových poplatníků, těch, kteří je povětšinou museli odvést na svých daních, a my zlikvidujeme... za 450 milionů si nakoupíme podnik, abychom ho za dalších 200 milionů zlikvidovali. Tak já nevím, jestli máme 650 milionů na vyhození. Já bych těch 650 milionů chtěl vidět na tom, jak se například modernizuje nějaká nemocnice, nebo že dáváme ty prostředky například na výzkum a inovace.

Ale lži, které jsem tady slyšel, mi opravdu vadí. Opravdu bych doporučoval všem, kteří o tom mluví, aby se tam jeli podívat. Je to důstojné místo. Je důstojně upravené. Vložili jsme do toho mnoho prostředků. A jsem přesvědčen, že stát nemá nakupovat výrobní zařízení proto, aby ho zlikvidoval. Když už si stát něco koupí, tak by to mělo být něco, co bude moci využívat a co může vrátit v nějaké skutečně státní povinnosti svým občanům. Jsem o tom hluboce přesvědčen, protože někdo bude muset tu výrobní kapacitu nahradit. Možná že se najdou ochotné ruce v sousedním Bavorsku, ve Spolkové republice Německo, že nám rádi ty vepříky dodají. A kdo bude tedy dál vyrábět u nás? Budeme si stěžovat, že jsme montovnou? Nebo co budeme dělat? Já to považuji za nemorální krok. Nikoli morální krok, ale nemorální krok. A nedovedu si představit, že by stát něco takhle dál dělal. Opravdu si nedovedu představit, že pro sanaci nějakého podniku, který je důležitý, by měl být následně zprivatizován, stát vykupí určitou výrobní kapacitu, zasazuje ji a potom buď ji bude dál provozovat, anebo ji prodá, protože není přesvědčen o tom, že by byl on tím nejlepším organizátorem té práce. Ale nakupovat něco pro likvidaci, to jsme opravdu za hranou toho, co si stát má dovolit.

Takže si dovolím učinit takovou drobnou výzvu. Prosím, vraťme se k některým slibům, které tady byly. Například k tomu, abychom měli banku v rukou státu. Mimo jiné to byl slib, veřejný slib. Dokonce byla vynikající šance, když Poštovní spořitelně uplynula lhůta k pronájmu pro ČSOB. Nechápu, proč jsme ji nechali marně uplynout. To je jako s mýtem. Co dělala vláda České republiky pro to, aby to nahradila? Vždyť jsme mohli bez jediného zrnka rizika, že se ČSOB obrátí na mezinárodní arbitráž, získat zpátky možnost, aby stát měl svou bankovní instituci v běžné konkurenci ostatních bank.

A takových příkladů bych mohl uvést mnoho. Tak si dovolím, protože jsem nemusel říkat zásadní politické stanovisko, když ho říkal Jiří Dolejš, říct ano, jistě je tento státní rozpočet lepší, než byly mnohé státní rozpočty v minulosti, ale zatím není tím státním rozpočtem, který by beze změn ve druhém čtení měl nějakou výraznou podporu klubu KSČM. My máme opravdu jiné priority a rád bych, abychom alespoň

některé z nich mohli do státního rozpočtu zahrnout, protože by to bylo výhodné pro občany tohoto státu. Bylo by to výhodné z pohledu nových příjmů, ale také možných nových výdajů včetně umořování státního dluhu. Protože bych byl nerad, aby Česká republika nakonec byla v rukou zahraničních bank.

Děkuji vám. (Potlesk poslance Leo Luzara.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi Filipovi. Mám tady dvě faktické připomínky. Teď prosím pana poslance Ivana Jáče. Prosím. (Mimo mikrofon: Došlo k technické chybě. Poslanec nechce vystoupit.) Vaši faktickou poznámku ruším. Máme tady další faktickou poznámku. Pan ministr Pilný. Prosím.

Ministr financí ČR Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, protože jsem opět byl vyzván k nějaké aktivitě, musím reagovat.

Pokud se týká tábora v Letech, já jsem tam byl několikrát. Místo je v docela dobrém stavu, je navštěvováno většinou politiky při nějaké příležitosti, kdy se o tom mluví. Prasečák v blízkosti je samozřejmě špatně a je dobře, že se s tím něco udělalo.

Na druhou stranu je také potřeba konstatovat, že cena, kterou za to platíme, a to není jenom cena, kterou platíme přímo ve smlouvě, ale bude to cena i za sanaci území, je prostě extrémně vysoká. Když se to projednávalo na vládě, bylo řečeno, že je to ve veřejném zájmu, a pokud někdo má velký zájem na tom, aby se něco stalo, tak druhá strana vždycky dostane nějaké prémium. Já dost dobře nechápu, proč jsme to udělali, protože vyjednávání s vlastníky mohlo být daleko tvrdší. Soudní odhad je mnohem nižší, než kolik zaplatíme. Já jsem na to na vládě upozorňoval, řekl jsem, že je možná něco ve veřejném zájmu, ale ve veřejném zájmu je také starat se o veřejné peníze. Takže ze zasedání vlády, které hlasovalo o Letech, jsem tedy odešel a nehlasoval jsem. Potom samozřejmě ministr financí musí plnit to, co je ve smlouvách. Věc probíhala v utajeném režimu, co se týká částky, protože bylo před volbami, pak se částka odtajnila, smlouva je prostě podepsaná. Teď ministr financí nemůže udělat nic jiného než částku zaplatit, což se také stalo. Ale námitky jsem na vládě uvedl a jako ministr financí jsem hájil veřejné peníze. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji panu ministrovi Pilnému. Máme nějakou faktickou poznámku? Nemáme. S přednostním právem do rozpravy pan předseda Chvojka. Prosím.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych se chtěl krátce vyjádřit za klub ČSSD k návrhu státního rozpočtu k prvnímu čtení, které tady dnes vedeme. ČSSD bude samozřejmě podporovat v prvním čtení tento návrh. Koneckonců jde o rozpočet, na němž se shodla koaliční vláda pod vedením ČSSD. Je to dle našeho názoru dobrý rozpočet, vyvážený, akcentuje současné tempo růstu ekonomiky a obsahuje několik pro ČSSD zásadních priorit, jako je například

navýšení platů ve veřejném sektoru, navýšení rozpočtu pro zdravotnictví, sociální služby, zvýšení důchodů či navýšení investic do vědy a výzkumu.

Do druhého čtení půjdeme s dvěma hlavními prioritami, které se nám bohužel nepodařilo protlačit do kompromisní verze návrhu. Zejména budeme navrhopvat navýšení peněz na sociální služby, kde finanční prostředky v současnosti opravdu chybí. Dále navrhneme navýšit platy učitelům o 15 % a ostatním nepedagogickým pracovníkům o 10 %. Co se týče sociálních služeb, budeme navrhopvat přesun pro sociální služby ve výši 3,5 mld. korun. Pokud se zásadní parametry navrhopvaného rozpočtu nezmění, tak jej samozřejmě podpoříme i ve třetím čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi Chvojkovi. Podíváme se, jestli máme nějaké faktické. Nemáme, takže se dostáváme do řádné přihlášené debaty. Poprosím paní poslankyni Golasowskou. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Přeji krásné odpoledne, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych se také já vyjádřila ke státnímu rozpočtu na rok 2018.

V rozpočtu na sociální služby, jak už tady několikrát zaznělo, schází zhruba 3 mld. korun. V průběhu letošního roku opakovaně jednali sociální partneři, Unie zaměstnavatelských svazů ČR, Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče, Svaz měst a obcí České republiky, jménem 2,5 tis. poskytovatelů sociálních služeb a 100 tis. zaměstnanců v sociálních službách s vládou České republiky ve věci platového růstu v sociálních službách za účelem zastavení odchodu zaměstnanců v sociálních službách a personálního kolapsu sociálních služeb v České republice. Společně se jim povedlo dojednat navýšení základních platových tarifů a kompenzací prostřednictvím státních dotací i organizacím odměňujícím mzdou. Tento krok vedl k částečné personální stabilizaci a zastavení odchodu těchto pracovníků.

Vládou předložený návrh státního rozpočtu České republiky na rok 2018 ale tyto změny neodráží. Tato skutečnost je pro poskytovatele sociálních služeb významně ohrožující. V roce 2017 bylo poskytovatelům sociálních služeb rozděleno celkem 11,25 mld. korun. V návrhu státního rozpočtu na rok 2018 je však navrhopvána částka pouze 11,6 mld. korun. V situaci, kdy stát svým nařízením zvýší platy, a tím způsobí nárůst mezd v celém sektoru, ale zároveň toto zvýšení nepromítne jako dominantní donátor tohoto sektoru do navýšení podpory, musí nedostatek peněz poskytovatelé sociálních služeb řešit. Vzhledem k prohlubujícímu se nedostatku pracovníků v sociálních službách je navýšení platů a mezd v sociálních službách nezbytné, avšak je zároveň nutné zajistit jeho finanční krytí. V opačném případě by poskytovatelům sociálních služeb nezbývalo jiné řešení než snížení stavu personálu a uzavírání kapacit sociálních služeb. Vzhledem k celospolečenskému nárůstu poptávky po sociálních službách je snižování kapacit sociálních služeb jednoznačným rizikem. Aby bylo možné tento nežádoucí stav zvrátit, je nutné navýšit položku specifického závazného ukazatele kapitoly 313 – Ministerstva práce a sociálních věcí, a to

neinvestiční, nedávkové transfery, o částku 3 mld. korun, tedy vyčlenit pro sociální služby ze státního rozpočtu celkovou částku ve výši 14,9 mld. korun.

Chtěla bych ještě upozornit a chtěla bych varovat před situací, která se v sociálních službách stala před pěti lety, v roce 2012, kdy sociální služby propouštěly ve velkém personál, protože neměly finance na platy těchto pracovníků, a ta situace byla opravdu svízelná. Chtěla bych zdůraznit, že opravdu klientů v sociálních službách přibývá, protože nám stárne populace, přibývá seniorů, přibývá osob, které využívají pobytových služeb, služeb se zvláštním režimem, přibývá osob s demencí, s alzheimerem, ale přibývají taky například rodiny, do kterých chodí terénní služby, rodiny, kdy rodiče vlastně požívají návykové látky, ať už jednotlivě, nebo kombinovaně, tzn. drogy, alkohol a třeba i léky, a v těchto rodinách žijí děti a s těmito rodinami je třeba pracovat. Jsou ohroženy taky ambulantní služby, například poradny, poradny pro oběti domácího násilí, poradny pro osoby závislé a taky občanské poradny, které vlastně řeší dluhové problémy osob, kterých opravdu v naší republice je nemálo.

Proto bych chtěla požádat vás všechny napříč politickým spektrem, abyste podpořili vlastně pozměňovací návrhy, které my jako KDU-ČSL budeme podávat k navýšení této částky na sociální služby. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni Golasowské a dalšího do řádné rozpravy poprosím pana poslance Skopecčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopecček: Děkuji pěkně za slovo. Určitě nebudu dlouhý, stanovisko klubu ODS jste koneckonců slyšeli. Okomentuji nějaké největší, nejpálčivější problémy, které v tom rozpočtu vidím.

První věc, ke které je potřeba se vyjádřit, bezesporu je výše příjmů, výše výdajů a výše schodku, protože koneckonců dnes budeme schvalovat, nebo po prvním čtení, ty základní rámce rozpočtu. Chci říct, že rozpočet byl tvořen v okamžiku, kdy Ministerstvo financí předpokládalo růst ekonomiky ve výši 3,1 %. Už tehdy, když ten rozpočet schvalovala vláda, to ještě pravděpodobně bez současného pana ministra financí, jsme upozorňovali, že i při růstu 3,1 % je padesátimiliardový schodek opravdu těžko ospravedlnitelný, a to ještě v tom kontextu, že ten růst nebyl jednorázový, že nebyl první rok, ale že už celou řadu let zažívá Česká republika poměrně slušný hospodářský růst. V tomto okamžiku předkládat padesátimiliardový deficit skutečně nemá opodstatnění vůbec žádné.

Od té doby se makroekonomická data ještě vylepšila. Pan ministr při představování toho rozpočtu tady zmiňoval ta čísla kolem růstu nezaměstnanosti a inflace, která bude kolem cíle, velmi nízká nezaměstnanost a ještě rychlejší růst než ten, který předpokládala vláda nebo Ministerstvo financí, když se rozpočet sestavoval. Po takovém vystoupení podle mého názoru by musela přijít jedna jediná odpověď, a sice že pan ministr navrhne vyrovnaný rozpočet, protože jinak to nedává vůbec žádný smysl, vychlízit makroekonomická data a říct, jak se bude v budoucnu České republice dařit, a navrhnout rozpočet, jako kdybychom byli v nějaké hluboké ekonomické recesi.

Co ještě stojí určitě za zmínku, a už to tady zaznělo, je výše daňové kvóty. Místo toho, abychom reagovali na to, že se příjmy státu zvyšují – a můžeme si tady za tím řečnickým pulťíkem říkat, proč tomu je, můžeme se hádat, někdo to bude přičítat dominantně ekonomickému růstu, pravděpodobně předchozí vláda to bude svádět, nebo to bude dávat k dobru těm opatřením, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb. Ale je zkrátka potřeba říci, že příjmová stránka rozpočtu roste, roste velmi výrazně, a my jsme při schvalování elektronické evidence tržeb nebo kontrolního hlášení slyšeli, že se budou snižovat daně, že tato opatření umožní vládě snižovat daně českým firmám a českým podnikatelům. Nic takového nepřichází. Máme sice elektronickou evidenci tržeb, máme kontrolní hlášení a otravujeme tedy podnikatele a živnostníky touto regulací, ale přesto budeme vytažovat z peněz daňových poplatníků více. Zatímco v minulém roce, v roce 2017, byla daňová kvóta na úrovni 34 %, v příštím roce vzroste na 34,4. Ještě v roce 2015, jenom pro dokreslení, byla na úrovni 32,6 %. Čili roste přerozdělování tohoto státu, roste ambice vytažat z kapes daňových poplatníků více peněz a to určitě není něco, s čím bychom souhlasili, a je potřeba si to tady říci nahlas vedle těch technicistních údajů o státním rozpočtu, že prostě přerozdělování roste a tato vláda, tento ministr, tento premiér mají ambice vytažat z kapes daňových poplatníků více peněz.

Další oblastí, u které stojí za to se zastavit, jsou mandatorní výdaje. Mandatorní výdaje, to je evergreen při schvalování každého rozpočtu. Mandatorní výdaje nám léta rostou, samozřejmě snižují fiskální svobodu a fiskální prostor pro jakoukoli vládu dělat nějakou aktivní fiskální politiku, ať už to je vláda levicová, pravicová, minulá, budoucí. Ty mandatorní výdaje, je ale potřeba upozornit, rostou i v době ekonomického růstu, který zažíváme. Rozuměl bych tomu a bylo by pochopitelné, kdyby mandatorní výdaje rostly v době recese, kdy by byla potřeba zvětšovat dávky v nezaměstnanosti nebo by je pobíral větší počet lidí, ale nám rostou mandatorní výdaje, byť z roku na rok teď velmi jemně, ale přesto rostou, ale rostou v době opravdu velmi slušného ekonomického růstu. A už slyšíme řadu ekonomů, že se nacházíme na vrcholu ekonomického cyklu, že není nepravděpodobné, že ta čísla budou v budoucích letech nižší, a to samozřejmě výdajovou stranu rozpočtu a mandatorní výdaje dostane do ještě větších potíží.

Rozpočet, jak ten schodek, tak ten rostoucí podíl mandatorních výdajů, říká jednu věc. Je to vlastně obžaloba končící vlády, která dnes podala demisi, že nedokázala cokoli pozitivního udělat s výdajovou stranou rozpočtu. Tato vláda dokázala udělat leccos s příjmovou stranou rozpočtu, připravila EET, schválila kontrolní hlášení – a říkám, můžeme se tady o tom hádat, do jaké míry to bylo pozitivní nebo méně pozitivní opatření –, ale absolutně, absolutně se vykašlala na výdajovou stranu rozpočtu a ten deficit a růst mandatorních výdajů je toho výsledkem. Je to o to více tristuhodné, že se na tu výdajovou stranu vykašlala v době slušného ekonomického počasí, kdy se ty méně příjemné věci ohledně změny a struktury výdajové strany dělají přece jen snáze, je malá nezaměstnanost, rostou mzdy, jakékoli vládní úspory nebolí občany a daňové poplatníky tak, jako budou bolet v okamžiku, kdy se takové změny budou realizovat v době horšího ekonomického počasí.

Určitě stojí za zmínku i fakt toho, že klesají kapitálové výdaje. Ještě bych dokázal pochopit, že vláda chce vytažat více peněz z kapes daňových poplatníků proto, aby

třeba postavila silnice, dálnice, obchvaty měst, investovala do nových technologií, do rychlejšího internetu nebo, já nevím, jakoukoli prioritu bychom si tady vymysleli. Ale tak tomu není. Když se podíváte na ten rozpočet, tak kapitálové výdaje klesají, kapitálové výdaje, a už to tady dneska zaznělo, jsou pod úrovní toho, co dokázala investovat pravicová vláda za mnohem horšího ekonomického počasí, resp. za ekonomické recese, která sem doplula z euroamerické části světa.

Když se podíváte na ten rozpočet, tak místo kapitálových výdajů rostou výdaje provozního charakteru, roste počet státních zaměstnanců. A nelžeme si, nejsou to jenom vojáci, učitelé, policisté a tento typ státních zaměstnanců, u kterých bychom se na to dívali smířlivěji, ale když se podíváme na jednotlivé resorty, Ministerstvo místního rozvoje, Ministerstvo financí, úřady práce, tak tam dochází k nárůstu až stovek až tisíce zaměstnanců. Stát neustále bobtná, za těch posledních několik let nabobtnal o 30 tisíc státních zaměstnanců. A já tedy nemám pocit, že by občané České republiky v tomto viděli nějaký pozitivum. Nemyslím si, že se pro ně v této míře zlepšily veřejné služby tak, aby tento nárůst ocenili.

Ze všech těchto důvodů samozřejmě my nebudeme hlasovat pro tento rozpočet. Při druhém čtení přijdeme určitě s celou řadou pozměňujících návrhů. Jenom vysvětlím, proč ho nevracíme k přepracování. Já jsem o tom velmi přemýšlel. Já se tolik nebojím rozpočtového provizoria, pokud by rozpočtové provizorium platilo, resp. stát by podle něj hospodařil jen nějakou krátkou dobu, v řádu dní či týdnů. Samozřejmě se musíme vyvarovat rozpočtového provizoria, které by trvalo měsíce a destabilizovalo by hospodaření České republiky. Ale v okamžiku, kdy by trvalo týden, dva, tři, nějaký takovýto časový rámeček, tak si myslím, že pokud by byla šance na přepracování státního rozpočtu a šance na to, že bychom dostali státní rozpočet v daleko lepší podobě, tak si myslím, že by to za rozpočtové provizorium stálo. Nicméně pokud bychom to dnes prohlašovali, tak ten rozpočet vracíme stejnému ministrovi zatím, stejným lidem, kteří ho připravovali. A já se obávám, když vidím návrh státního rozpočtu, že hrozí riziko, že po tom přepracování bychom dostali ještě rozpočet možná horší, než který dnes máme.

Kdybych měl ukončit své vystoupení, tak jenom doporučuji panu ministrovi, aby se dnes vyhýbal čertovi s Mikulášem, protože za takovýto rozpočet žádnou sladkost nedostane. Spíš bych se obával, že dostane uhlí nebo ho ten čert dokonce vezme do pekla. Ten rozpočet určitě dobrý není a prosím budoucí vládu, aby k tomu přistupovala mnohem odpovědněji a aby začala dělat strukturální změny na straně výdajů a nevezla se pouze na ekonomickém cyklu, tak jako vláda předchozí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pěkné odpoledne. Pokračujeme v obecné rozpravě. S faktickou poznámkou je přihlášen pan ministr Pilný.

Ministr financí ČR Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Musím říct, že jako ministr financí jsem opravdu dneska neočekával nějaký dárek od Mikuláše nebo něco takového. Očekával jsem okopávačky zprava, zleva, to se naplnilo, ale to už je holt úděl ministra financí. Jenom rád bych, protože zřejmě pan poslanec

Skopecěk příliš neposlouchal, znovu zopakoval, že probíráme státní rozpočet roku 2018. A já jsem tady už dvakrát citoval, kde narůstají státní zaměstnanci – jak v policii, tak v regionálním školství atd. Takže nebudu znovu opakovat, kde ten nárůst je. Všechny další nárůsty ve všech resortech včetně financí byly seškrtnuty na kost.

Pokud se týká kapitálových výdajů, opět, znovu opakuji, již počtvrté, že kapitálové výdaje ze státního rozpočtu, byť nepatrně, ale přece jenom stoupají. Klesají, protože nečerpáme peníze z Evropské unie, z evropských dotací. Pokud tomu tak bude, tak kapitálové výdaje porostou.

Dál bych chtěl říct, že mandatorní výdaje bohužel stoupají i v době ekonomického růstu, protože populace stárne bez ohledu na ekonomický růst. Já nevím, jestli je to bohudík, nebo bohužel, ale je tomu tak. Takže nárůst mandatorních výdajů bude pokračovat i v období ekonomického růstu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já vezmu pana ministra za slovo. Víím, že už jste dvakrát říkal, že počty zaměstnanců jsou ve školství, především. Ale to přece nejsou všechno učitelé. Neříkejte, že to je 6 000 učitelů. Tak zkuste nám to číslo rozklíčovat, kolik je učitelů a kolik je těch ostatních. To za prvé.

A za druhé, ano, je pravda, že kapitálové výdaje nepatrně rostou. No ale celkové výdaje bez výdajů krytých z rozpočtu EU jsou 1,3 bil. korun neboli 1 300 mld., přibližně, asi o 6 mld. méně. A z toho kapitálové výdaje, jak tak rostou, jsou 55 mld. No a to je poměrně tristní, ne? Padesát pět z 1 300. To není ani pět procent. A to má být proinvestiční rozpočet? Ani ne pět procent celkových výdajů bez těch výdajů krytých z EU. Já tedy nevím, my tomu říkáme úplně jinak. Ano, to je to kouzlo těch statistik. Máte pravdu, že je to o něco lepší než v roce 2017. Ale rok 2017 byl úplně mizerný. Tak teď je to jenom mizerné, když ne úplně mizerné. Padesát pět miliard v době ekonomického růstu z českých národních zdrojů do investic opravdu není velké číslo. Vidím tady zrovna dva hejtmany, tak spočítejte kapitálové výdaje na 14 krajích a určitě dostanete vyšší číslo než 55 mld., aniž bych studoval ty rozpočty, to si dovolím takhle tipnout. Ze 14 krajských rozpočtů má investiční číslo větší než 55 mld., které máme ve státním rozpočtu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další faktickou poznámkou nevidím. Do rozpravy je přihlášena paní poslankyně Aulická.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobrý den, kolegyně, kolegové. Chci se také vyjádřit k projednávání státního rozpočtu pro rok 2018 a konkrétně k sociální oblasti, tedy ke kapitole Ministerstva práce a sociálních věcí. Zde bude Komunistická strana Čech a Moravy předkládat minimálně dva pozměňující návrhy, které vidíme v této oblasti jako zásadní. Jedná se

o oblast sociálních služeb, kde budeme požadovat, a víme všichni, že pro KSČM je to každý rok prioritou, navýšení financí pro sociální služby z 11,6 mld. na částku 14,9 mld., které vyplývají z přijatých usnesení vlády v roce 2017, a především v oblasti navýšení mzdových prostředků. Důvod pro schválení vládní usnesení byly především eskalující situace v sociálních službách a především zastavení hromadných odchodů zaměstnanců a stabilizace personálního stavu v této oblasti.

Po značném úsilí Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče České republiky, Asociace krajů, ale především také díky dlouhodobé snaze a argumentacím a apelacím na výboru pro sociální politiku i na půdě Poslanecké sněmovny bylo vládou schváleno navýšení růstu platů až o 23 %. Původně však Ministerstvo práce a sociálních věcí přišlo s návrhem na zvýšení o pouhých 13,5 %, což následně převálcoval svým výrokem tehdejší ministr financí pan Babiš, že najde ve svém resortu peníze na zvýšení o těch 23 %. Bohužel se tato uvedená skutečnost neodráží v předloženém návrhu státního rozpočtu, což považujeme za neprofesionální a možná opět záměrné zatížení rozpočtů krajů a obcí, které již nyní z velké části musejí dotovat sociální služby ze svých prostředků.

Také komise Rady Asociace krajů České republiky pro sociální věci žádá vládu České republiky o zajištění dostatečného financování sociálních služeb v roce 2018 v souvislosti s navýšením mezd a platů od listopadu 2017. Zde musíme podotknout, že opravdu nerozumíme přístupu při sestavování rozpočtu, protože se vůbec nebralo v potaz nutné navýšení financí z důvodu vládního rozhodnutí. Současná vláda v demisi tímto návrhem dává jasně najevo, že sice udělala rozhodnutí ve prospěch občanů, ale zároveň říká, že se od jejich finančního krytí distancuje. Prostředky Ministerstvo financí našlo asi pouze na jeden rok. A pak se tedy kraje a města starejte, nás už to nezajímá.

Druhou prioritou v této sociální oblasti je pro nás navýšení dotace na výkon sociálně-právní ochrany dětí, kterou dostávají obce s rozšířenou působností. V roce 2017 byla poskytnuta dotace v celkové výši 1,3 mld. korun a pro rok 2018 je to pouze ve výši 1,089 mld. Jedná se o resort, který se prioritně zabývá péčí o ohrožené děti, které jsou týrané, zneužívané a ohrožené na výchově. Nastavení nových, vyšších standardů pro výkon této činnosti s sebou přineslo i potřebný navýšený počet zaměstnanců, kteří jsou v přímé praxi nejpotřebnější. Ústecký nebo Moravskoslezský kraj by vám mohl vyprávět. Proto budeme apelovat při projednávání státního rozpočtu na ponechání výše dotace, jako je v roce 2017.

Já vám děkuji za pozornost. A možná bych jenom dodala, že mě docela překvapil postoj KDU a ČSSD, protože jedním slovem říkají, že rozpočet je v pořádku, na druhou stranu předkládají pozměňující návrhy právě v sociální oblasti na sociální služby a navýšení ve stejné míře, jako navrhujeme my. Pak si tedy říkám, nezlobte se na mě, ale jak jste tedy sestavovali nebo připravovali rozpočet, když víte, že jsou tam tak velké nedostatky a chyby. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do rozpravy je dále přihlášen pan předseda Kalousek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji jenom stručný dotaz na pana ministra financí s prosbou, zda by mohl být zodpovězen.

Poté, co jsem navrhl naše usnesení, že by vláda přece jenom měla ve svých běžných výdajích rovnou alespoň na úroveň letošního června, to znamená z toho rozpočtu, jehož výdaje jsou plánovány přes 1 bilion 300 miliard, ušetřit aspoň 22,4 miliardy, padlo tady několik slov o tom, že za těch dvacet dní nelze udělat chytré škrty, že je možné udělat pouze odložené výdaje a že by to stejně nebyla efektivní práce. Pokládám tedy za fér dát alespoň jeden návod k té efektivní práci a ten spočívá v následujícím dotazu, který se právě týká onoho tolik diskutovaného počtu státních zaměstnanců.

Již bylo několikrát řečeno, že od doby, kdy skončila pravicová vláda, se zvýšil počet státních zaměstnanců, počítáme-li i predikci pro příští rok, téměř o 40 tisíc. Dramatická čísla jsou zejména léta 2017 a 2018. Pro rok 2017, tedy pro rok, který končí, vláda rozpočtovala a utratí mzdové prostředky pro 22 574 státních zaměstnanců navíc. V roce 2017 máme rozpočtováno o 22 574 státních zaměstnanců víc, než jsme měli v roce 2016.

Moje otázka na pana ministra je jednoduchá. Kolik těch tabulkových systemizovaných míst z těch 22 574 je skutečně fyzicky obsazeno a kolik jich je prázdných, byť rezorty mzdové prostředky na ně rozpočtované spotřebovávají?

A ta samá otázka se týká i rozpočtu na rok 2018. Přestože velká část – a to přesné číslo bych chtěl slyšet od vás, pane ministře, protože Ministerstvo financí odpovídá za systemizaci – také přestože velká část z těch 22 574 míst není obsazena, přesto vláda chce v příštím roce po Poslanecké sněmovně peníze na dalších 8 503 zaměstnanců! Kolik jich bude obsazeno? A vezmu-li jenom tyto dva roky, tak se bavíme o 30 tisících státních zaměstnanců, kde možná jenom polovina, nebo 60 %, nebo 70 %, nevím, to je otázka, má být fyzicky obsazeno. Ale na ta prázdná místa budou správci kapitol čerpat mzdové prostředky a budou je utrácet. Opravdu to chcete? Kolegové, Poslanecká sněmovna uvolňuje vládě tyhle peníze. Opravdu jí chcete uvolnit peníze na místa, která nejsou fyzicky obsazena?

A podobných takzvaně chytrých škrťů, kde se nejedná o odloženou spotřebu, bych mohl navrhnout ještě deset, ale nechci zdržovat a chci tady udělat jeden tenhle příklad.

Pane ministře, jste odpovědný za systemizaci. Prosim, odpovězte nám, kolik z těch 22 574 míst je fyzicky obsazeno a kolik podle vašeho názoru na konci roku z těch 30 tisíc nárůstu pro léta 2017 a 2018 bude fyzicky obsazeno. Pravděpodobně 100 procent, protože chcete na 100 procent těchto míst mzdové prostředky a chcete je uvolnit z rozpočtu, a tak ten rozpočet navrhujete. Ale všichni víme, že to pravda není. Teď je otázka, jestli to Poslanecká sněmovna chce té vládě dát, anebo nechce, tedy jestli chce vykonávat své povinnosti suveréna a strážce veřejných prostředků, anebo nechce, nebo to prostě odmává, ať si s těmi penězi dělají, co chtějí. No tak tam ti lidé nejsou! Tak to utratí, dají to někomu jinému. To je naše pozice, to je naše ústavní odpovědnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou pan ministr Pilný.

Ministr financí ČR Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já nebudu příliš zdržovat, přesné číslo samozřejmě nevím, ale vím, že třeba na rezortu Ministerstva vnitra je to přes 1 800 zaměstnanců a na ostatních ministerstvech je také určitý počet neobsazených míst. Musím jenom říct, že jsme se chovali velmi zodpovědně, protože i na návrh předsedy vlády jsme nespotřebované výdaje z minulých let, které se týkají i mzdových nároků u jednotlivých ministerstev, zkrátili o 50 % a dali jsme je do státního rozpočtu, abychom tedy udrželi ten deficit 50 %. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Víím, že je běžná praxe to, že prostě neobsazená místa, ty mzdové náklady se prostě na ministerstvech rozpouštějí, tak aby vytvořili určitou diferenciaci mezi těmi pracovníky, která podle služebního zákona není dost dobře možná. Já neříkám, že to je dobrá praxe, ale prostě to tak je.

Spekulovat o tom, kolik neobsazených míst bude v roce 2018, je čistá spekulace. Je to pravděpodobné podle toho, jak vypadá situace na pracovním trhu. Vytváří to velký prostor pro možná rozpočtová opatření na jednotlivých ministerstvech, protože ta rezerva tam bude, a nespotřebované výdaje na ministerstvech jsou i z jiných rozpočtových kapitol, takže je tam rezerva, se kterou se dá v průběhu roku pracovat. Ale zodpovědný ministr financí nemůže do státního rozpočtu zařazovat spekulace, které vyžadují změnu chování a které také spekulují o tom, jak se bude případně vyvíjet trh práce. Tuhle úlohu jsme při sestavování... nebo já jsem ji při sestavování státního rozpočtu řešil, stejně tak že jsem zásadně oponoval jakémukoliv nárůstu pracovních míst, který nebyl dán legislativou nebo nějakými kvazimandatorními výdaji, a které přinášely nové pracovníky do státní a veřejné správy, a je to na tom rozpočtu vidět. Já už jsem ta čísla tady citoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Odpusťte, pane ministře, ale slovo rezerva zná zákon pouze u položky vládní rozpočtová rezerva, jejíž výše je povinně 0,33 % výdajů ze státního rozpočtu. Jakékoliv jiné číslo rezerva je podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech republiky, zapovězeno, a jestli si tvoříte rezervu na prázdných tabulkách personální systemizace nebo na dluhové službě nebo kdekoliv jinde, tak se pohybujete mimo zákon, protože zákon něco takového nepřipouští. Vy jste před chvílíčkou řekl, že tady je nějaká rezerva. Tady prostě nemůže být rezerva. Tady vám Poslanecká sněmovna ty peníze dát nemůže. Proto náš návrh o 22,4 miliardy. Anebo může, potom Poslanecká sněmovna rezignuje na to, že chce hlídat zákon o rozpočtových pravidlech a chce exekutivu hlídat v jejím šetrném postupu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Kovářová. (Ne.) Ne, takže protože ji tu nevidím, tak pan poslanec Luzar. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych připomněl možná ještě jedny rezervy. Ony existují ještě státní hmotné rezervy, které tento stát má, aby fungoval v době krize a v době různých rizik. Tady bych připomněl, jak jsem se měl možnost podívat na první kapitolu, kterou mám zpravodajovat v hospodářském výboru, že tento rozpočet je v deficitu. Státní hmotné rezervy jsou v deficitu a je třeba je také řešit a v rozpočtu se s tím nepočítá. Jsem zvědav, jak mi to bude v hospodářském výboru vysvětleno.

Chtěl bych ale tady poukázat na pár drobností, které tady zazněly. Pan ministr zcela oprávněně říkal, že je okopáván zprava, zleva. Já bych tady řekl, že on si možná někdy trochu naběhne na to okopávání, a jenom mu připomenu jeho slova, kdy tady hovořil k tomu, že "já jsem s tím projednáváním nesouhlasil, proto jsem odešel, oni to odhlasovali a já to jenom musím plnit". To od ministra české vlády nepovažuji za správný postup. Buď si tedy stojí za tím a je tam a hlasuje proti, ale nenechává to na kolezích, aby tu zodpovědnost potom nesli oni a on zpozvdálí řekne "já nic, já jsem tam vlastně nebyl".

A tu mantru, kterou tady opakoval, "máme tady 250 tisíc volných pracovních míst a nemáme k nim lidi", to už tady zaznívá velice dlouho. A já chci upozornit na to, že to je hlavně proto, že za ty malé peníze, které jsou nabízeny na těch 250 tisíc volných pracovních míst, prostě v této republice nenajdeme pracovníky. Lidé odmítají za ty nízké mzdy pracovat v těch podmínkách, které jsou jim nabízeny. A já si myslím, že je dobře, že tu práci neberou a že trvají na tom, aby v době, kdy je dostatek práce, zafungoval trh a aby se zvedly odměny a zvedly se mzdy pro tyto zaměstnance, aby tu práci zatraktivnily a ti lidé do té práce přišli. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Podívám se, jestli se ještě někdo hlásí. Pan ministr s faktickou poznámkou. Prosim, pane ministře.

Ministr financí ČR Ivan Pilný: Už nebudu dlouho zdržovat, jenom, omlouvám se – jsem sice ministr financí sedm měsíců, ale vím, co to je rezerva. Dobře, budeme tomu říkat nespotřebované výdaje, abych uspokojil pana předsedu Kalouska. To je jedna poznámka.

Druhá poznámka, co říkal pan poslanec Luzar. Já jsem na vládě aktivně vystoupil proti té dohodě.

A třetí poznámka je, pokud nezaměstnanost klesne dokonce pod 3 %, tak tady s výjimkou velmi postižené skupiny 50+ už jsou jenom lidé, kteří nemohou dělat, anebo nechtějí, protože vám nepůjdou do práce, protože kdyby se nechali normálně zaměstnat, tak jim to seberou exekutoři. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Také děkuji. Ještě jednou se dívám, jestli se někdo hlásí s faktickou poznámkou nebo do rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou

rozpravu končím. Prosím o závěrečné slovo pana ministra. Pan ministr se vzdává závěrečného slova. Prosím o závěrečné slovo paní zpravodajku.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vládo, kolegyně, kolegové, budu velmi stručná. Jenom v roli zpravodajky bych chtěla připomenout, že v dnešní rozpravě vystoupilo 14 kolegů a kolegyně, někteří opakovaně, a zaznělo rovněž 14 technických připomínek, také některé opakovaně. Všechno.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A nyní se musíme vyrovnat s hlasováním o přednesených návrzích. Pokud vím, zazněl v rozpravě jeden návrh pana poslance Kalouska, ale prosím paní zpravodajku, aby nás seznámila podrobně s tímto návrhem.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Ano. V ukončené rozpravě zazněl jeden návrh od pana poslance Kalouska. Budeme ho hlasovat, navrhuji, jako první, protože to je protinávrh proti usnesení rozpočtového výboru. Jako prvé hlasování navrhuji hlasovat o návrhu pana Kalouska, který přečtu, aby bylo jasné, o čem hlasujeme, a jako druhé hlasování potom o návrhu usnesení rozpočtového výboru, které s vaším dovolením už číst nebudu, protože už jsem tak jednou učinila, takže na něj pouze odkážu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Jsou nějaké námitky proti takovému postupu? Pan předseda Stanjura. (Žádá ze sálu o přečtení usnesení rozpočtového výboru. Zpravodajka mimo mikrofon: Dobře, není problém, můžeme.)

Nyní budeme hlasovat o návrhu na změny ve státním rozpočtu, tak jak ho přednesl pan předseda Kalousek.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Když dovolíte, tento bych ráda načetla, aby to bylo i ve stenozáznamu. Návrh tohoto usnesení zní:

Poslanecká sněmovna vrací vládě návrh zákona o státním rozpočtu s následujícími doporučeními:

I. výdaje snížit o 22,4 mld. Kč, tedy na částku plánovanou ještě v červnu roku 2017;

II. příjmy ponechat v původní výši;

III. saldo snížit o 22,4 mld. Kč.

Termín předložení nového návrhu 20 dnů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní je zde návrh na odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Přihlaste se, prosím, znovu svými identifikačními kartami a budeme hlasovat o návrhu, tak jak byl přednesen.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Námitky v sále: Nefunguje!) Nefunguje to? Prohlašují hlasování za neplatné, budeme hlasovat znovu. Teď už by to mělo fungovat.

Zahajují hlasování. Mám tady spoustu faktických poznámek. Dobře.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno 181 poslanců, pro 9, proti 107, návrh byl zamítnut.

Poslankyně Miloslava Vostrá: A teď bychom udělali druhé hlasování, a to o návrhu usnesení rozpočtového výboru, a tedy na přání ho přečtu celé. Trváte i včetně rozdělení kapitol? Děkuji. Přečtu ta čísla. Takže když dovolíte:

Po úvodním slově ministra financí Ivana Pilného, zpravodajské zprávě poslankyně Vostré a po rozpravě rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2018 v prvním čtení přijala následující usnesení:

Poslanecká sněmovna

I. schvaluje základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2018 podle sněmovního tisku 2, kterými jsou:

A. Výše příjmů stanovená částkou 1 314 497 641 409 Kč, výše výdajů stanovená částkou 1 364 497 641 409 Kč,

rozdíl mezi příjmy a výdaji (saldo) stanovený částkou – 50 000 000 000 Kč.

B. Způsob vypořádání salda těmito financujícími položkami:

a) zvýšením stavu státních dluhopisů do výše 50 479 347 964 Kč

b) změnou stavu na účtech státních finančních aktiv, a to zvýšením o 479 347 964 Kč

C. Finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům krajů, s výjimkou hlavního města Prahy, a to příspěvky v celkové výši 1 197 575 400 Kč.

D. Finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům obcí, s výjimkou hlavního města Prahy, v úhrnech po jednotlivých krajích, a to dotace a příspěvky v celkové výši 8 605 003 980 Kč.

E. Finanční vztah státního rozpočtu k rozpočtu hlavního města Prahy, a to příspěvek v celkové výši 959 571 000 Kč.

F. Zmocnění ministru financí v §2 odst. 1, 2 (včetně možnosti změnit výši celkových příjmů, celkových výdajů a dalších ukazatelů zde uvedeným postupem a v daném rozsahu), zmocnění Ministerstvu financí postupovat při stanovení výše příspěvku na výkon státní správy jednotlivým obcím a hlavnímu městu Praze a postupovat pro přerozdělení výše příspěvku na výkon státní správy v průběhu kalendářního roku podle §1 odst. 10 (příloha č. 8, vše ve vládním návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2018 podle sněmovního tisku 2);

II. bere na vědomí, že návrh státního rozpočtu ČR na rok 2018

a) obsahuje finanční vztahy k rozpočtu Evropské unie, a to očekávané příjmy z rozpočtu Evropské unie v celkové výši 70 034 077 273 Kč a odvody do rozpočtu Evropské unie v celkové výši 40 600 000 000 Kč,

b) stanoví rozsah pojistné kapacity Exportní garanční a pojišťovací společnosti, a. s., ve výši 211 000 000 000 Kč a výši dotace pro doplnění jejích pojistných fondů 2 800 000 000 Kč;

III. přikazuje k projednání kapitoly a okruhy vládního návrhu státního rozpočtu ČR na rok 2018 tak, jak jsem již načetla v rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slyšeli jsme návrh usnesení rozpočtového výboru. Nyní o něm budeme hlasovat. Nebudeme. Pan předseda Stanjura s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji paní zpravodajce. Já mám prosbu, abychom o tom bodu I hlasovali zvlášť. Nemáme nic proti rozdělení a přikázání do výborů, ale nechceme podpořit ty základní parametry rozpočtu, takže navrhuji oddělené hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Oddělené hlasování ano. Paní zpravodajko, takže nejprve budeme hlasovat o čem?

Poslankyně Miloslava Vostrá: V tuto chvíli budeme hlasovat o I, což je ta část, kdy schvalujeme ty hlavní parametry, to znamená příjmy, výdaje, salda a také způsob vypořádání salda financujícími položkami, dále tam schvalujeme finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům krajů, finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům obcí, finanční vztah státního rozpočtu k rozpočtu hlavního města Prahy a pak jsou zmocňující ustanovení pro Ministerstvo financí. O této části I budeme nyní hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Myslím, že to je jasné. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, ze 185 přítomných poslanců pro 116, proti 32. Návrh byl přijat.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Teď bychom hlasovali o zbývajících dvou kapitolách. To je II a III. Ve II bere na vědomí. To jsou ty vztahy, které jsou v Evropské unii. III – přikázání kapitol.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, ze 185 poslanců pro 167, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslankyně Miloslava Vostrá: To jsou všechny návrhy, které byly k hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Děkuji a končím projednávání tohoto bodu. S přednostním právem pan ministr.

Ministr financí ČR Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl především poděkovat svým kolegům z vlády za jejich velmi rozumný, racionální a konstruktivní přístup, který nám umožnil sestavit relativně rozumný návrh státního rozpočtu. Dál. Protože, vážené kolegyně a kolegové, toto je, pokud dodrží pan prezident harmonogram sestavování vlády, tak to je pravděpodobně moje poslední vystoupení před plénem Poslanecké sněmovny, tak bych vám chtěl poděkovat za dnešní velmi konstruktivní diskusi, které si vážím přesto, že s některými názory nesouhlasím. Bylo to velice plodné a dobré jednání na rozdíl možná od těch, které jste absolvovali předtím. Já bych vám všem chtěl popřát, aby se vám dařilo ve prospěch občanů této země, kteří vás zvolili do Poslanecké sněmovny, přinášet zákony a jejich novely tak, aby byly skutečně k jejich prospěchu. Přeji vám k tomu hodně štěstí a držím vám palce. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu ministru Pilnému. Nyní, než přejdeme k dalšímu bodu, tak mám avizováno sdělení volební komise. Prosím její zástupkyni paní poslankyni Jarošovou, aby nás s tím sdělením seznámila. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji. Dobrý den vážené dámy a pánové. Z pozice místopředsedkyně volební komise bych chtěla vyhlásit lhůtu na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Volební komise dnes přijala usnesení číslo 22 a vyhlašuje lhůtu poslaneckým klubům na podávání návrhů na změny ve složení orgánů do Poslanecké sněmovny, a to do pondělí 11. 12. do 10 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji projednávání dalšího bodu, kterým je

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 5/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Prosím Poslaneckou sněmovnu o klid a pány poslance a paní poslankyně o to, aby věnovali pozornost projednávání tohoto bodu.

Upozorňuji, že je navrženo, abychom se zákonem vyslovili souhlas již v prvním čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Miroslav, Miloslav Ludvík, omlouvám se, pane ministře. Prosím, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, i já zde mám svou derniéru. Zároveň je pro mě ctí, že předkládám jako první obyčejný návrh zákona, protože návrh zákona o státním rozpočtu je svým způsobem specifický. Poprosím vás o shovívavost.

Vážený pane předsedající, dámy poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych na tomto místě v krátkosti uvedl návrh novely zákona o léčivech ve vztahu k právní úpravě v oblasti transfuzních zařízení. Uvedený návrh zákona transponuje směrnici Komise EU 2016/1214 ze dne 25. července 2016, kterou se mění směrnice 2005/62/ES, pokud jde o standardy a specifikace systému jakosti pro transfuzní zařízení. Předkládaný návrh novely zákona o léčivech je svou povahou technicistní normou a především umožňuje vydat vyhlášku, která v souladu se směrnicí Komise stanoví pokyny pro správnou praxi k uplatňování standardů a specifikaci systému jakosti právě pro zařízení transfuzní služby.

Termín pro transpozici citované směrnice – a to prosím zdůrazňuji – vyprší dne 15. února 2018. Je tedy třeba provést potřebnou implementaci co nejdříve.

Citované pokyny pro správnou praxi již vydávané Evropskou komisí jsou dnes již v oblasti transfuzní služby využívány většinou zařízení, avšak na bázi dobrovolnosti. Prostřednictvím výše uvedené směrnice se pak tyto pokyny ve svém souboru zezávazňují a členské státy mají povinnost je promítnout do svého právního řádu. Jde ve své podstatě o technické podrobnosti týkající se provozu zařízení transfuzních služeb v oblasti např. systému jakosti, odběru vzorků, jejich skladování, záznamu o činnostech, dokumentace, řízení změn v rámci jejich činnosti. (V sále je velký hluk.)

S ohledem na uvedený blížící se transpoziční termín a zejména na rizika plynoucí z jeho nedodržení – podotýkám, že hrozící pokuta je ve výši jeden a tři čtvrtě milionu eur, může být opakovaná – si vás dovoluji požádat, abyste svým hlasováním umožnili schválení zákona v navrženém režimu, tedy v rámci prvního čtení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane ministře, já vás na chvíli přeruším. Hluk v Poslanecké sněmovně překračuje únosnou mez, tak prosím všechny paní poslankyně a pány poslance, aby věnovali pozornost projednávání tohoto bodu. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Takže pouze v rámci režimu prvního čtení, jediné tak bude možno legislativní proces zakončit tak, aby byl transpoziční termín – znovu opakuji, 15. únor 2018 – dodržen. Z pohledu České republiky, která jako členský stát EU má za povinnost implementovat řádně a včas právní předpisy Evropské unie, což byla citovaná směrnice Komise, je potřebné, aby byl návrh zákona na půdě Poslanecké sněmovny schválen v rámci režimu prvního čtení, tak aby Česká republika nemusela být vystavena výše zmíněné sankci. Jednalo by se o velmi zbytečné řízení, uloženou sankci, neboť předkládaná právní úprava je ryze technickou transpozicí předmětné směrnice. Neobsahuje žádnou úpravu nad rámec prováděné směrnice. Jde skutečně pouze o to, aby prostřednictvím předkládaného zákona byl vytvořen legální prostor pro následné přijetí prováděcího právního předpisu, který bude podrobnosti, jež jsou obsaženy ve směrnici, v předvídaných pokynech pro správnou praxi převádět do vyhlášky o lidské krvi.

Dámy a pánové, já bych ještě jednou zdůraznil, zde došlo k souběhu několika nepříjemných, do určité míry nepříjemných okolností, kdy v předchozí Poslanecké

sněmovně se do jisté míry zdržovalo přijetí zákona o léčivech, který byl přijat až v polovině roku. Následně už parlament nezasedal, takže v podstatě už nebyla šance projednat tento návrh někdy ještě v zasedání předchozí Poslanecké sněmovny, a z tohoto důvodu, a je to asi také ten důvod, proč je tohle jedna z prvních norem, kterou zde předkládám a kterou zde předkládá ještě stará vláda právě z důvodu toho, aby tam nedošlo k předmětné a citované pokutě.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Rostislav Vyzula. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dobré odpoledne. Pane předsedající, děkuji za slovo. Z hlediska zpravodaje si myslím, že všechno bylo v podstatě řečeno. Je to technická záležitost, transpozice směrnice Evropské unie. Mrzí mě jediná věc, že jsme to nemohli projednat řádně v minulém volebním období, poněvadž zase tak úplně bezvýznamná věc to není, je to důležitá záležitost. Jedná se přece o transfuzní přípravky, různé deriváty, krev, trombocyty, jsou to plazmy atd. A to je závažná věc z hlediska bezpečnosti. A nemůžeme nic jiného než opravdu souhlasit tady s touto transpozicí, poněvadž udává správná pravidla, správné výrobní praxe pro všechny evropské státy, pro celou Evropskou unii. Tím pádem máme jakousi jistotu, pochopitelně nikdy ne stoprocentní, ale jakousi jistotu, že třeba v případě dodávání plazmy z jiných evropských zemí ty provozní, ty výrobní podmínky, skladovací podmínky budou stejné a budou tedy podléhat stejným pravidlům. Co mě ještě mrzí, je to, že sice bychom to měli schválit v podstatě podle jednacího řádu podle § 90, to je správné, poněvadž díky těm sankcím, ale nicméně přece jenom by bylo dobré, kdybychom dopředu věděli právě ten prováděcí právní předpis, tu vyhlášku, která tam je součástí toho dokumentu jako pracovní verze, a to není nikdy, jak dobře víme, po tomto definitivní. Což je škoda. Ale myslím si, že od toho je potom zdravotní výbor, aby si to pohlídal.

Takže z mého hlediska v podstatě souhlasím tady s tímto navrženým postupem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. A mám tady sice faktickou poznámku, ale protože jsem ještě neotevřel obecnou rozpravu, tak nemohu dát panu poslanci Michálkovi slovo. Teď otevírám obecnou rozpravu. Jako první je do ní přihlášen pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já mám jedno oznámení, jeden návrh. Chci jménem poslaneckých klubů ODS, Starostů a nezávislých, KDU-ČSL a TOP 09 vetovat projednávání podle § 90 odst. 2. Současně navrhuji, abychom lhůtu na projednávání ve výborech mezi prvním a druhým čtením zkrátili z 30 dnů o 27 dnů na 3 dny, to znamená, jsme schopni projednávat příští týden v úterý druhé čtení a

příští týden v pátek třetí čtení. Tím pádem nedojde k žádnému zpoždění v projednání této novely.

Důvod je poměrně jednoduchý. Já myslím, že v posledních týdnech a měsících je velmi akutní otázka elektronických receptů. Protože je tady tento vládní návrh, tak avizují, že načteme ve druhém čtení pozměňující návrh, který odloží účinnost elektronických receptů. Toto je nejrychlejší cesta, přestože jsme podali samostatný návrh zákona, jak se to pokusit stihnout v co nejrychlejším termínu. Proto to veto. Není to nic proti obsahu toho návrhu zákona. Proto pokud Sněmovna bude souhlasit s tím enormním zkrácením lhůty mezi prvním a druhým čtením, my ten pozměňovací návrh načteme až na plénu ve druhém čtení, to znamená, máme ho připravený, stačí to, v úterý ho přečteme, pokud se dohodneme, že to budeme projednávat v úterý, a příští pátek to můžeme schvalovat ve třetím čtení. On ten bod byl navržen původně až na příští týden, takže nedojde k žádnému zpoždění a lhůta pro transpozici 15. února bude i tak splněna úplně jednoduše. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Protože zaznělo veto dvou poslaneckých klubů, tak nemůžeme návrh projednávat podle § 90 odst. 2, ale budeme ho projednávat standardně podle § 90 odst. 7.

Pokračujeme v obecné rozpravě. Pan ministr se hlásí. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Já bych navrhl jako předkládající zkrácení lhůty mezi prvním a druhým čtením ze 60 na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Hlásí se někdo dále do obecné rozpravy? Nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu... Pardon. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak samozřejmě je to legitimní návrh. Respektive není, protože ho nepřednesl poslanec, ale to je jiná věc. Jen upozorňuji čestně, abych o tom neřikal dodatečně. Nicméně pokud chcete pomoci lékařům, tak podpořte zkrácení lhůty na 3 dny. To opravdu stačí. Pokud jim nechcete pomoci, tak klidně si odhlasujte 30, ale pak se dostáváme někdy do ledna s tím, že SÚKL, bohužel, tady selhává státní správa – musíme si to říci úplně otevřeně, pane ministře. Mám zprávy z veřejných zdrojů, že už SÚKL dneska připouští, že i ti, kteří si požádali o registraci, nebudou k 1. lednu zaregistrováni. Tak kývněte hlavou, tak si tam udělejte pořádek na tom ministerstvu. Vy už asi ne, to se omlouvám, to už asi nestihnete. Ale já vás chci požádat, abychom zkrátili lhůtu na 3 dny. Pak jsme schopni těm lékařům opravdu pomoci. To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Další s přednostním právem pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Tak teď už tomu úplně rozumím, protože samozřejmě ty 3 dny podpořím, ale potřebujeme k tomu souhlas pana ministra, protože bez jeho souhlasu by to nešlo, když je to pod 30 dnů. Pan ministr se zachoval příliš jaksi konzervativně vůči jednacím řádu. Takže pokud to budou 3 dny, tak já určitě budu ten návrh podporovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostním právem pan ministr. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Já se strašně omlouvám. Já bych opravdu z této transpozice nechtěl udělat debatu o eReceptu. Pokud tedy chcete tady tuto debatu otevřít, já právě se omlouvám, ale z veřejných zdrojů ty informace jsou trochu... Nevím jak, pane předsedo Stanjuro, ale já mám informace úplně nejčerstvější ze Státního ústavu pro kontrolu léčiv, z kterých plyne, že dneska máme jaksi do tohoto systému napojeno někde kolem 43 000 lékařů, ještě nepočítám stomatology. V podstatě k 1. lednu ten eRecept je připraven ke spuštění. Já nevidím vůbec žádný důvod k jeho posunutí. Nehledě na to, že jde ještě o jednu věc, a to je ta, že je se Státním ústavem pro kontrolu léčiv pro případné opozdilce – a podotýkám, že tato věc je v zákoně od roku 2013. (V sále je silný hluk. Přímě před řečnickým pultem debatuje skupina poslanců.)

Já chci říci, že v podstatě zítra, pokud vím, bude o tom velká debata na zdravotním výboru. Ale já jenom podotýkám jednu věc, je to to samé, jako když někomu řekneme, že budeme vydávat nové řidičáky, někdo se přihlásí, dva dny před termínem si o něj požádá a nedostane ho a bude tvrdit, že si požádal včas a díky tomuhle systému ho nemá, proto nemůže být pokutován. Já tady strašně nerad, já prostě... ten návrh na 30 dnů pro tu transpozici je podle mě dostatečný a já říkám, ten důvod je ten, že opravdu nechci udělat z tohoto zákona debatu na téma eRecept. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já jenom konstatuji, že do rozpravy je přihlášen pan poslanec Třešňák, nicméně s přednostním právem dávám slovo panu předsedovi Stanjurovi.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych poprosil kolegy, jestli by ten klub mohli udělat někde jinde. Děkuji moc.

Za prvé, všimněte si toho logického rozporu pana ministra. Před dvaceti minutami nás žádal, abychom ten návrh zákona schválili dneska, bezodkladně, a teď říká, že potřebuje 30 dnů a že tří mu nestačí. Před dvaceti minutami žádal, abychom to schválili podle § 90.

Pan místopředseda Filip fakt nemá pravdu, přestože je ve Sněmovně mnohem déle než já. Se zkrácením lhůty se nemusíme obracet na předkladatele, jestli s tím souhlasí. To opravdu ne, pane místopředsedo. Ono to tak vypadá, že už je tu dlouho a že má ve všem pravdu. Není tomu tak. Jedině kdybychom chtěli prodloužit lhůtu o 30

dnů, tak je souhlas předkladatele. Se zkrácením lhůty jednací řád říká, že pod 30 dnů to mohou vetovat buď dva kluby, nebo 50 poslanců. V žádném případě ne předkladatel, který už je navíc v demisi. Ale o to nejde, v demisi nedemisi, není to právo předkladatele tohleto vetovat. Tolik jenom na upřesnění.

Já navrhuji, ať to rozhodneme hlasováním. Jsou dva návrhy, 3 a 30, respektive snížení o 57 na 3 a snížení o 30 na 30, abychom to řekli úplně přesně. Náš návrh vychází z toho, že nezabrzdíme tuto novelu a bude schválena v Poslanecké sněmovně zhruba v tom termínu, jak se předpokládalo. To je všechno.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní s přednostním právem pan předseda Michálek, potom pan předseda Filip.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl po vystoupení našeho řečníka Petra Třešňáka, který se k této věci krátce vyjádří, požádat o přestávku 30 minut na poradu klubu k této věci, protože se tady dává na nákladňák trošku jiný zákon, než kterého se původně týká ta transpozice, a potřebujeme si rozmyslet, jestli to můžeme s čistým svědomím podpořit, či ne. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já jenom konstatuji, že je tu požadavek pana předsedy Faltýnka za hnutí ANO o přestávku v délce 10 minut po skončení obecné rozpravy. Takže si myslím, že bychom to mohli spojit a vyhlásit potom třicetiminutovou přestávku.

Nyní má slovo pan místopředseda Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já jsem to chtěl slyšet z politických důvodů, pane poslanče Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího. Protože mě by zajímalo – já chápu to, že tady ODS chce navrhnout nějakou záležitost, která se týká jiné věci, než je předmět zákona. Chápu, že jste sehnali druhý poslanecký klub, který říká "my to zablokujeme". Dobře, to můžete. Ale já jsem chtěl vědět, jaký je názor vlády, současné vlády, jaký je názor sociální demokracie. Jestli tedy chceme už teď jednat o něčem jiném, než je předmět toho zákona. Proto jsem to navrhl. Já vím, že pro prodloužení je to potřeba, a tady jsem to chtěl slyšet z čistě z politických důvodů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tak. Pokud není nikdo s přednostním právem, tak má slovo pan poslanec Třešňák.

Poslanec Petr Třešňák: Hezký den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Někteří zde dnes měli derniéru, tak u mě je to tedy premiéra. Protože my naprosto chápeme klub ODS, proč chtěl zkrátit lhůtu. A vlastně i pan ministr Ludvík to tu dnes zmínil, že se to proměnilo v debatu úplně o něčem jiném, než bylo předloženo, a to je tedy odložení eReceptu.

Pokud jde o stanovisko klubu Pirátů, tak to je poměrně jasné. My eRecept v této podobě, jak je předložen, nebo jak má začít fungovat od 1. 1., odmítáme, protože

nevěříme, že ten ostrý provoz lze k 1. lednu skutečně spustit. Nepochybujeme o tom, že by systém měl dříve nebo později fungovat, avšak ten současný paskvil, který má mnoho nedostatků, je nutné dotáhnout jak po té legislativní, tak po technické stránce.

A možná jenom pro připomenutí, proč zde vlastně eRecept je. Pokud si správně pamatují, tak to byl jistý pan poslanec Boris Šťastný, který dal jistému zákonu v roce 2011 příležitost a eRecept se tím pádem stal povinným. Za tu dobu si žádný z ministrů zdravotnictví včetně současného ministra zdravotnictví v demisi nebyl schopen poradit s následující agendou:

Nikdo nezměnil výjimkovou vyhlášku, která měla být v detailní podobě podle mého názoru už minulý rok hotova a která by měnila systém fungování eReceptu. A také jak bude s těmi elektronickými recepty nakládáno.

Ministerstvo také nezajistilo dostatečnou personální podporu SÚKLu, který si teď neumí poradit s registracemi jako takovými.

Dále ministerstvo nezprovoznilo Národní registr zdravotnických pracovníků a poskytovatelů zdravotních služeb a kvůli tomu musí řešit SÚKL právě tuto agendu, kterou nestihá. Stát měl přece dávno vědět, kdo je lékař, lékárník, kdo je lékárna. Takováto evidence dosud neexistuje a SÚKL si to pytlíkuje tímhle způsobem.

To, co mělo ministerstvo dávno odstranit, je požadavek na kvalifikovaný elektronický podpis, což u eReceptu skutečně nemá smysl a celý systém je tak zbytečně složitý a lékaře to navíc otravuje a přináší to i další bezpečnostní problémy.

A dále, co nestihlo ministerstvo zavést, jsou ty dodatečné moduly, o kterých se velice často mluví, a to je kontrola interakcí, dvě položky na recept, opíjativé recepty a vydávání například léků bez toho tištěného receptu, to znamená na občanku.

Co z toho plyne? To, že SÚKL nestihá, lékaře to bude zbytečně od 1. 1. šikanovat a vlastně nikdo neví, jakým způsobem bude probíhat kontrola například u vydávání papírových receptů. Tím mám na mysli – co se ke mně dostal jistý polotovár té vyhlášky, který nevím, jestli je finální, tak ten v § 12 právě řeší vystavení toho papírového receptu a v bodě 3 – technickým důvodem podle odstavce 2 je zejména výpadek – a je zde mimo jiné – služeb provozovatele internetového připojení. Když to doženu ad absurdum, tak si tady teď mnoho lékařů od 1. ledna začne vybírat nespolehlivé poskytovatele internetových připojení, aby se tomuto vyhnuli. Proto si myslím, že tato vyhláška by měla být skutečně detailně dopracována a podpořen i návrh, alespoň za nás, pravděpodobně na odložení platnosti eReceptu po poradě našeho klubu.

Takže tímto děkuji a omlouvám se, bylo to mimo původní debatu k návrhu, ale tím byla vlastně fakticky panem Stanjurou a panem Ludvíkem otevřena. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Plzák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji vám, pane předsedající. Já budu hovořit k panu ministrovi. Vy tady kroutíte hlavou, ale ona je to opravdu pravda. Mí dva kolegové, jeden ortopéd, jeden obvodní lékař, si zažádali na ten SÚKL opravdu v říjnu. Do dneška nedostali odpověď. A tady zaznělo, že budou šikanováni ti lékaři. Oni nebudou šikanováni. Oni prostě řekli, že nebudou předepisovat léky. Co můžou jiného dělat? A lékařská komora řekla jasně: my nemůžeme přece odeprít péči pacientům. Takže i s rizikem té veliké pokuty to prostě budeme psát na ty papírové recepty.

Jak se mají ti doktoři zachovat, když jste jim z toho SÚKLu neodpověděli? My budujeme něco, my dáváme větve na strom, který nemá kořeny. Ten certifikát máte jeden pro účtování s pojišťovnou, musíte si vystavit nový certifikát zase pro tohle. Každý platí na rok. Musíte si to platit. Víte sám, že ten systém je nedokonalý. A já si myslím, že alespoň roční odklad, aby ten SÚKL se vzpamatoval a udělal ten systém uživatelsky příjemný, to by prostě stálo za to. Nezlobte se na mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Přihlášku pana ministra evidují, ale elektronické faktické poznámky mají přednost, takže má slovo pan poslanec Běhounek. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, v minulém volebním období jsme tady vedli dlouhou diskuzi o eReceptu. Je mi velmi líto, že tady mnozí používáte nepravdivé informace a politizujete záležitost, která je naprosto jasná. Já jsem to přesně očekával, protože v České republice všichni řešíme záležitosti těsně nakonec. Já jsem tušil, že tuhle záležitost naši kolegové – a já to řeknu naprosto natvrdo – připraví proto, aby ten eRecept zbourali. Myslím si, že pět až osm miliard úspor házíme z okna. Mluvíme tady o rozpočtu, plamenně říkáme, kde máme šetřit, a teď nám klidně tohle nevadí.

Další záležitost je – v Kraji Vysočina jsme s tím začali v květnu. Naše nemocnice kromě jedné, která jede na 35 %, jedou na 90 % a nikdo s tím nemá žádný problém. Kdo chce, hledá důvody, kdo nechce, hledá způsoby.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Nyní tady mám... Ještě se hlásí s faktickou poznámkou pan poslanec Adam. Pardon, pan poslanec Vojtěch. Prosim, máte slovo, pane poslanče. Já se omlouvám.

Poslanec Adam Vojtěch: Dámy a pánové, dobrý den. Já si myslím, že samozřejmě tohle není debata o elektronických receptech, ale o zákonu o léčivech, o transpozici směrnice. Na druhou stranu pokud tady ta debata už byla otevřena, tak je třeba říct, že prostě na těch elektronických receptech se pracuje zhruba poslední tři roky. Já jsem zažil diskuzi, kdy se na konci roku 2014 říkalo, že to není připraveno a odloží se to o další tři roky. Dneska jsme na konci roku 2017 a čtrnáct dní nebo měsíc předtím, než má zákon nabýt účinnost, tak říkáme, že to odložíme, já jsem slyšel o pět let. O čtyři roky, o pět let.

Mně to přijde naprosto... Za prvé vyhazování peněz státu, které do toho byly investovány, a za druhé i neúcta k těm lékařům, kteří už se na to připravili, k lékárnám, které zainvestovaly do vybavení, a podobně. Pokud jsme to měli řešit, nebo měli jste to řešit vy jakožto zákonodárci v minulém volebním období, tak jste ten návrh měli dát mnohem dřív. Protože teď je to skutečně na poslední chvíli a podle mě to znejišťuje celý segment zdravotnictví i ty pacienty, kteří už mediálně očekávají, že elektronické recepty budou fungovat.

Já neříkám, že elektronické recepty přinášejí veškeré benefity, které mají mít. Ale na tom samozřejmě musíme pracovat. Musíme změnit zákon tak, aby tam byly ty interakce, ty duplicity atd., to musíme udělat. Ale odložit celý ten projekt o čtyři, o pět let mi přijde skutečně nerozumné z mého pohledu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já se omlouvám panu poslanci Adamu Vojtěchovi za nepřesné nebo neúplné uvedení jeho jména.

Nyní už nemáme faktické poznámky, ale máme dvě přihlášky s přednostním právem. Pan ministr Ludvík, připraví se pan předseda Stanjura. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Někomu se derniéra povede, dámy a pánové, mně se tedy zjevně nedaří. Ale já bych právě chtěl říct jednu věc. Já jsem opravdu právě kvůli tomuhle nechtěl. Protože to jsou opravdu dvě oddělené diskuse. Zítra ráno na zdravotním výboru mám přednést zprávu o eReceptu. Bude velmi dlouhá, bude připravená. Bude tam přítomen pan ředitel Státního ústavu pro kontrolu léčiv Blahuta, budou tam všichni náměstci z ministerstva. Myslím si, že to je to fórum, kam ta debata patří. A ne k tomu, že se tady otevírá při vši účtě k současné Poslanecké sněmovně při tomto projednávání, které je opravdu technicistní normou, které má v podstatě zabránit tomu, aby Česká republika nebyla pokutována.

Já jenom několik poznámek k tomu, co zaznělo. Víte, Česká republika není výjimkou. Ve většině zemí Evropy je velký odpor lékařů proti elektronickým receptům ze začátku. Ono je to trochu jako s kouřením, ale to taky bude určitě ještě debata. Nicméně je všude vůči tomu určitý odpor. Ono si to po jisté době sedne, protože faktem je, že ten systém se stane velmi transparentním.

Pan kolega z Pirátů říkal, že my nevíme, nemáme Národní registr zdravotnických pracovníků. My už ho máme. On je od 1. listopadu v pilotním provozu, oficiálně bude spuštěn 1. února. Nicméně najednou bude opravdu vidět, kdo co předepisuje, kde se ty léky vydávají, jaké léky se vydávají. My dodneška nemáme spoustu údajů, které potřebujeme. My nevíme, když vám lékař předepíše lék a lékárna ho zamění, že došlo k té záměně. My nevíme jak. My nevíme, když vám lékař předepíše lék, kde si ho ten pacient vyzvedne, kde se ty léky koncentrují. A já chci říct jednu podstatnou věc. V návrhu úhradové vyhlášky pro rok 2018 je z tohoto důvodu u nárůstu obyčejných léků napsána nula. Státní ústav pro kontrolu léčiv odhaduje velmi, velmi konzervativně úsporu v řádu 1 mld. korun z eReceptu. My jsme dali do vyhlášky v podstatě úsporu 400 mil., proto je tam ta nula, protože původní nárůst měl být 400 mil. korun.

Takže v této chvíli já si opravdu nemyslím, že teď by se takhle debata měla vést tady. Ona se má opravdu podle mě vést zítra na výboru, ale budiž. Tak jenom v téhle chvíli hrajeme nejen se sankcí 1,75 mil. eur, my hrajeme ještě s průšvihem ve výši 0,5 mld. korun ve zdravotním pojištění a to už je daleko důležitější. Takže já bych znovu poposil v téhle věci, jestli je možno diskusi o eReceptu odsunout. Já říkám, já to předám svému nástupci. Je tam závazek SÚKLu minimálně první kvartál nepodnikat žádnou sankci, nepodnikat nic jiného než edukovat, pomáhat.

A zároveň bych ještě chtěl zdůraznit, ta prožluklá vyhláška, o které mluvil kolega pirát, tak ta zítra vyjde ve Sbírce zákonů, nicméně už ji tady dneska mám, takže si ji můžete přečíst. A v podstatě řeší opravdu problém úplně všeho. Ona v podstatě ten elektronický recept dovoluje, ať přijde jakákoli pohroma, včetně totálního výpadku elektrické energie. Podotýkám, když dneska vypadne elektřina, lékárny nevydávají léky, to jen jako pod čarou. Ale nicméně řeší výpadky energie, řeší výpadky internetu, řeší to, že je lékař někde na výjezdní službě, řeší cokoli. V podstatě pro pacienty se nemění vůbec nic. Místo papírového receptu dostanou papírovou průvodku. Jenom někteří, určitě kolegové z klubu Pirátů, si nechávají recepty potom posílat esemeskou nebo mailem. To určitě jo. Ale drtivá většina občanů bude mít stále stejný papírový recept.

Takže já se strašně omlouvám, nemyslel jsem si, nebo nechtěl jsem, aby tady byla debata na téma eRecept. Zjevně je, bude zítra pokračovat na výboru. Nic není v České republice nikdy dokonale připraveno. Ale ta situace je taková, že by eRecept neměl přinést žádné významné problémy a naopak může přinést poměrně významné úspory. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Před přednostním právem tady mám ještě faktickou poznámku – pan poslanec Brázdil. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Já vám děkuji za slovo. Pane ministře, v tom vašem výkladu, kde je ten pacient? Ten pacient nemá šanci říct: Já nechci elektronickou formu, já chci papírovou. Já nechci jako psychiatricky nemocný člověk být. Není to tam.

Dámy a pánové, o co teď jde? My tím, že zkrátíme dobu projednávání na tři dny, tak vlastně umožníme to, aby se to projednalo ve výborech. Byly pozměňovací návrhy. Tady jsou pozměňovací návrhy z ODS, která to chce pět let, někdo to chce na půl roku, někdo na rok. My se tu vlastně snažíme jen o to, aby se od 1. 1. tento, promiňte, nesmysl... Lékaři to nechtějí! A proč to nechtějí? Kdyby to bylo pro ně výhodné, tak po tom rádi půjdou. Oni to nechtějí. Mimochodem, tady je spousta starších lékařů, kteří vůbec pomalu nemají někteří ani chytrý mobil. My vlastně jenom uděláme to, že umožníme od 1. 1., aby se oni nebáli, aby své praxe neprodávali nebo z nich neodcházeli, aby se tam ty další vstupují, které tam mají přijít, např. evidence, vlastně vědění o interakcích, aby ten lékař, když už to bude elektronicky psát, tak aby tam bylo to, co se slíbilo. Není to tam. Nic jiného neuděláme, než teď to oddálíme možná o rok, když se tady domluvíme, někdo podá pozměňující návrh, pět

let je nesmysl, prostě nějak se domluvíme. A víte co? Budeme luxusní pro pacienty a budeme luxusní pro lékaře, kteří to píšou!

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Kasal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Kasal: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já děkuji předřečníkovi prostřednictvím předsedy, že jsme tady slyšeli lékařskou komoru. Z hlediska tohoto bych chtěl jenom odpovědět, že recepty, i když jsou elektronické, tak se tisknou i na papír a je tam i obsažený lék, který tam je. Kdyby věděl, jak se to zavádí, tak by věděl, jak by to bylo.

A ještě jedna poznámka. Účastnil jsem se v minulém období několika seminářů, které byly nejenom ve Sněmovně, ale i v Senátu, a ptal jsem se opakovaně představitelů České lékařské komory, svazu lékařů, proč tímto způsobem neorganizovaly své lékaře a neinspirovaly je. Slyšel jsem tady i to, že většina jich je starších a nejsou schopni se to naučit. U mě na oddělení pracuje sedmdesátiletá lékařka. Naučila se na počítači, naučila se i tohle. Je to o tom, jestli chceme, nebo nechceme, nebo jestli opravdu hledáme problém tam, kde není.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura. A než přijde, načtu jednu omluvu. Pan ministr Martin Stropnický se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů dnes od 18 hodin. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl poděkovat, že v té debatě zaznělo konečně slovo pacient. My jsme měli – já se tím netajím – asi před dvěma měsíci setkání s vedením Sdružení praktických lékařů. Debatovali jsme tam tento problém. A Sdružení praktických lékařů to nechce od 1. ledna se zdůvodněním, že to jim ani jejich pacientům nic nepřináší. A ptali se, jak bychom postupovali my, kdybychom byli vládní strana a něco takového navrhovali. A to je ten problém. Socialisté věří, že to mají povinné úplně všichni. A to bych mohl jmenovat patnáct zákonů, které jsme tady schválili, povinnost – 97 % málo, 100 % musí být. A tak dále. Ale rozumný ministr zdravotnictví by to připravil motivačně, jak to např. měli v Německu. Ti, kteří se připojí dobrovolně v prvním roce, by dostali nějakou bonifikaci, peníze z veřejného zdravotního pojištění, čím později by se připojili, tím menší by dostali bonifikaci. To všechno tam je. Jestli si tady stěžuje i budoucí ministr zdravotnictví, že jsme to měli řešit minule, tak i minule jsem byl v opozici. Tak to je tak trošku stížnost tady na ministra zdravotnictví za ČSSD. Já se klidně připojím k té stížnosti. Ale jsme v reálném čase.

A já bych poprosil všechny, ať se nedívají z Prahy. Jenom z Prahy. Opravdu ordinace praktického lékaře na venkově není věc, o kterou je obrovský zájem. A reálně někteří starší lékaři říkají: už toho máme dost, neustále nám stát ztěžuje

podmínky, my tu praxi raději zavřeme. A nepřijde tam jiný lékař. Nepřijde. Takže zkusme pomoci těmto lidem.

Ten pozměňovací návrh nemusí projít. Pravděpodobně navrhne tu delší dobu právě proto, aby to bylo dostatečně daleko, abychom mezitím mohli debatovat, jak racionálně změnit tento zákon. Ale pod tímto časovým tlakem nejsme schopni připravit a schválit do 1. ledna nějaké pozměňovací návrhy, které by ten systém průchodnými, zlepšily, zatraktivily. Proto říkáme, pojďme jednoduše odložit účinnost a nový ministr zdravotnictví může přijít po nějakém čase s návrhem zákona, který to lépe připraví. Protože ten nástroj není špatný. V tom se vůbec nepřeme, jestli je dobře, nebo špatně. Ale pokud samotní lékaři a praktičtí lékaři říkají, že v této chvíli to podle jejich názoru nic nepřináší ani pro pacienty, ani pro ně, tak je to přece důvod, aby se každý ministr zdravotnictví zamyslel. A říct, já si myslím, že to je skvělý projekt... (Řečník se odmlčel a vyčkává. Přimo před řečnickým pultem hlasitě baví několik poslanců.)

Přece každý ministr zdravotnictví by se nad tím měl zamyslet. Ministr stávající i budoucí jsou přesvědčeni, že to je dobrý projekt. Proč ti lékaři to nechtějí? V čem je problém? Proč to nepochopili? Tohle je přece správná otázka. A ti lékaři mluví se svými pacienty a ti pacienti stojí za nimi. To je úplně logické, protože já taky věřím svému praktickému lékaři, který mě taky prosil o to, abych se tady pokusil to odložit. Ne že by byl proti principu. Ale myslí si, že to je špatně připravené, bojí se toho.

A už to tady slyším podruhé nebo potřetí z úst ministrů této odcházející vlády: já dám příkaz, aby sankce nebyly. Ale to není možné. Zákon buď platí, nebo neplatí. Ne, to není na libovůli úředníka, jestli tu sankci uloží, nebo neuloží. Lékaři mají oprávněnou obavu, že ty sankce budou platit. A je úplně jedno, co říkáte. Zítřka už nebudete ministr, pane ministře. A co si na vás vezmou, když dostanou sankci v lednu, v únoru, v březnu, anebo za rok s tím, že to v lednu neměli? Zkušenosti z jiných oborů přece máme. Tak si s tím vůbec nehrajme.

Takže já vás ještě dneska nepřesvědčím o tom, abyste podpořili nějaký pozměňovací návrh. Tu debatu o receptech už nezastavíme. Vetovali jsme. Takže už to dneska neschválíme v prvním čtení, pane ministře. Pozměňovací návrhy alespoň náš klub určitě připraví. My to chceme udělat tak, proto jsme navrhli tak enormní zkrácení lhůty, abychom neohrozili transpozici. Na druhé straně to patří do toho zákona. Recepty patří do zákona o léčivech. To není žádný přílepek.

A ta salámová metoda, když nám bude tvrdit kterýkoli ministr: pozor, pozor, já měním odstavec číslo 5, a kdo mi to chce pokazit, si dovolí měnit odstavec číslo 8 toho zákona, tak to tedy ne. Jsme přesní v tom zákoně. Ano, už jsme podali speciální návrh zákona, novelu zákona o léčivech, která řeší podobnou věc, ale tohle je rychlejší cesta. Tady nejde o to, aby to byl návrh, který jsme podali my, ale jde o to, abychom pokud možno našli většinový názor.

Nevím, jestli víte, že Senát řeší něco podobného. Taky klopotně, protože oni to myslím mají před závěrečným hlasováním na plénu Senátu. Ale když to schválí Senát, přijde to k nám, lhůty 10 dnů atd. Tohle máme šanci vyřešit zhruba do 18. nebo 20. prosince. To, pane ministře současný i budoucí, musíte uznat, že transpoziční lhůta tím nebude nijakým způsobem ohrožena. A taky se může stát, že Poslanecká

sněmovna se většinou vysloví proti jakémukoli odkladu a ten zákon bude nakonec schválen ve vládním znění. My bychom z toho radost neměli. Budeme navrhopvat odklad. Jsme připraveni debatovat o tom, co je racionální doba, abychom se my, kteří navrhueme různou dobu, vzájemně nevykřížili, abychom našli většinové stanovisko. Když ne pět, tak dva roky mi přijdou bezpečné. A pokud do roka a do dne bude změna zákona, která to udělá více atraktivní a více motivační, tak proč ne? Pak se k tomu můžeme vrátit. Ale v této chvíli nemáme čas ten zákon vylepšovat. Teď můžeme pouze odložit účinnost. To je všechno.

A já vás prosím jménem našeho klubu, abyste tu lhůtu zkrátili, abychom neohrozili transpozici, a současně do příštího týdne, abychom si probrali ve svých klubech a pak vzájemně debatovali a našli řešení, které bude vyhovovat většině v Poslanecké sněmovně. My jsme na takovou debatu připraveni. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dále jsou do rozpravy přihlášení jak pan zpravodaj, tak pan ministr. Přednost má faktická poznámka pana poslance Volného. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji moc za slovo, pane předsedající. Opravdu jenom velice krátce. Já nejsem lékárník, neznám tu problematiku. Máme plný klub lékařů, kteří se za chvíli na pět minut sejdou a udělají nějaký závěr. Já jsem jenom chtěl reagovat na pana kolegu Stanjuru vašim prostřednictvím.

Jsem trochu alergický na to, oni to hodně často používají, na slova všichni lékaři. Mám spoustu kamarádů, známých, přátel, kteří jsou lékaři, kteří jsou na to připraveni a kteří elektronický recept vítají. Věřím tomu, že nemusejí být většinou. Ale neříkejme všichni lékaři. Prostě někteří ano, někteří ne. Ať právě ti lidé, kteří tomu rozumějí, rozhodnou. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Běhounek.

Poslanec Jiří Běhounek: Vaším prostřednictvím, pane předsedající, kolegovi Stanjurovi. Já nejsem z Prahy, takže to nevidíme všechno jenom z Prahy. A já tedy musím popsat, jak to funguje. Jediný problém je, abyste se skutečně validovali u SÚKLu, dostali k tomu certifikát, který vás elektronicky přihlásí. Jinak úplně stejným způsobem jako dosud všichni napíší recept do počítačového systému, ten se odešle a zpátky vrátí, vy ho odklepnete a vytisknete úplně stejným způsobem jako dosud, takže pacient odchází (s důrazem:) s papírovým receptem. Takové ty řeči, že možná si to pošle na esemesku nebo QR kódem, budou asi možné. Ale je to úplně stejný systém jako dosud. Jenom to, co tady řekl pan ministr. Nechceme transparenici a mít naprostý přehled. To je celý problém!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci. Nyní s přednostním právem nebo řádně přihlášený pan zpravodaj poslanec Vyzula.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Trochu mě mrzí, že jsme sklouzli od tématu. Ale dalo se to očekávat, protože byla otevřena Pandorina skříňka s eRecepty. A víme dobře, jaká mediální masáž zde probíhala poslední týdny. Mrzí mě to, že prostě nemůžeme urychlit právě tu problematiku transfuzních derivátů, která je předmětem této novely, protože pokud se týká eReceptů, tak nějak prostě ti, co jsme v praxi, víme, že to úplně tak nefunguje, jak říká pan poslanec Běhounek prostřednictvím pana předsedajícího. Nicméně naprosto jednoduchým způsobem není nutno žádat žádný odklad, poněvadž ten odklad už tady jednou byl, proboha. Vždyť ta historie elektronického receptu není od roku 2011. 2007, 2008 se o tom diskutovalo a potom to konečně navrhla ODS v roce 2011 a pak to celé zkrachovalo.

Když jsme odhlasovávali ten odklad před třemi lety, tak tři roky se na tom mělo pracovat. Jako zdravotní výbor máme z minulého období x usnesení, kterými tlačil na ministerstvo a na SÚKL, aby realizace byla provedena k tomuto datu, k 1. 1. 2018. Je to tak, jak to je. Ale ten jednoduchý způsob, jak to neodkládat, umožnit celý proces, který už je rozjetý hodně daleko, jak tady bylo řečeno, řada lékařů už do toho investovala peníze, nemá cenu to dále odkládat, tak je jenom v tom, a to je bohužel chyba Ministerstva zdravotnictví, a to je jenom v té prováděcí vyhlášce.

Viděl ji někdo z nás? Máme ji k dispozici? Probíral ji zdravotní výbor? Neprobíral! Prostě potřebujeme tu prováděcí vyhlášku okamžitě, tak jak bylo řečeno na posledním zdravotním výboru v říjnu, aby do konce října byla k dispozici členům zdravotního výboru. Nepřišla. Je to pouze chyba Ministerstva zdravotnictví. Kdybychom všichni znali ty podmínky, o kterých se tady mluví, že všechno bude povoleno, že bude možno provádět jakýmkoli způsobem elektronický recept... Ale já to nevím, jaké jsou tam podmínky. Opravdu to nevím. A opravdu bych to rád viděl, než budu dále rozhodovat. A je to jednoduchá věc, která se dá během 14 dnů do Vánoc zvládnout s tím, že elektronický recept může fungovat od 1. 1. 2018 pro ty, kteří to budou chtít provádět. A pro ty, kteří to nebudou moci z nějakého důvodu provádět, tak prostě tam bude výjimka. A těch výjimek tam bude celá řada. Ale už to poběží! To je důležité. Poběží to v reálném čase. Poněvadž dokud to nespustíme, tak nebudeme vědět, jaké to má chyby. Poněvadž my neznáme v tuto dobu ani tu prováděcí vyhlášku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní jenom konstatuji, že zde mám přihlášený tři pány poslance a paní poslankyni k faktickým poznámkám. Pan poslanec Třešňák, Svoboda, paní poslankyně Adámková, pan poslanec Kaňkovský před přednostním právem pana ministra. Takže prosím pana poslance Třešňáka. (V sále je hluk a neklid.) Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Třešňák: Děkuji. V krátké faktické zareaguji na pana Běhouneka prostřednictvím pana předsedajícího. To je skutečně nepochopení předřečníků. Připomínky k praktickému nasazování eReceptů nemají nic společného

s prosazováním netransparentnosti, protože Piráti by byli poslední, kdo by nechtěli šetřit a stavěli by se proti transparentnosti. To je skutečně o technických aspektech, kterými je právě složitý kvalifikovaný podpis. Teď, aniž bych chtěl nějakým způsobem podceňovat právě tyto technické znalosti lékařů, aby se pan Běhounek nedivil, když některému lékaři prodá například ajťák, kterému svěřil takovýto kvalifikovaný podpis, jeho nemovitost nebo ordinaci. Děkuji. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: To byla faktická poznámka pana poslance Třešňáka. Nyní faktická poznámka pana poslance Svobody. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Hezký dobrý podvečer. Já bych chtěl nejprve předeslat, že jsem taky lékař. Recepty také píšu, elektronický recept jsem si vybavil pro nemocnici, pro privátní ordinaci, nevím pro co ještě. Není to záležitost levná, nemocnice na to má zařízený celý odbor, který nám radí, a my sami musíme svým starým lékařům poradit, aby to ve svých ordinacích dokázali. Ale věc je určitě dobrá, dobře. To, co namítám, je to, že za roky od té doby, co to ODS připravila, jak tady správně řekl pan ministr, SÚKL všechno zaspal. Je do toho vloženo peněz, nechtějte ani vědět kolik, a za ty peníze tam není nic, co by měl splňovat. Jestliže mám něco dělat elektronicky a výsledek je stejný, jako když jsem to napsal na papír, pak to pro mě nemá žádnou cenu a je to nesmysl. Doba se musí využít k tomu, pokud nějaká bude, aby se to dopracovalo. Protože už jsme jednou měli dva roky a co se stalo? Nic. Jsme ve stejné situaci jako předtím a teď si říkáme: rychle to dopracujeme. Ne, to skutečně v medicíně není možné dělat. Tam musí být jasná pravidla, lékař musí naprosto jasně vědět, jak to píše a ordinuje, nic jiného možné není.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Adámkové. Prosím, máte slovo. (V sále je stále velký neklid.)

Poslankyně Věra Adámková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tady ještě nezazněla jedna věc. To, co vyčítáme eReceptu, není to, že by to lékaři nezvládli. Jestliže jim svěříte svůj život, své zdraví, tak věřte tomu, že zvládnou i ten počítač. To je úplně jinak dáno. Ale my tam dodneška nemáme to, co to mělo umět. To znamená všechny léky, které pacient bere, abychom mohli řádně posoudit, co mu dáváme nebo nedáváme. A to se domnívám, že je základní problém. Jinak samozřejmě lékaři umějí pracovat s počítačem, nepodsouvejme, že nikoliv. Já tedy vidím velký deficit ministerstva, tím nemyslím přímo pana ministra, protože to dostal v poslední chvíli a v cílové rovině, ale Státního ústavu pro kontrolu léčiv. To musí být jasně dáno a software musí začít fungovat. On nebyl ještě nikde, upozorňuji, ani minutu pilotně spuštěn! Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní faktická poznámka – pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý podvečer. Milé dámy, vážení pánové, ještě krátká poznámka k problematice elektronického receptu. Měli bychom si ujasnit,

o čem tady hovoříme. Pokud v tuto chvíli vnímáme, že část zdravotnické veřejnosti má obavy ze zavedení povinného elektronického receptu od 1. 1. 2018, tak to neznamená, že bouráme koncepci elektronického receptu. Jenom říkáme, že část zdravotnické veřejnosti z toho má obavy nebo na to ještě není připravena. Také vnímáme to, že skutečně prováděcí vyhláška do dnešního dne není veřejná, to znamená, neměla se s ní možnost zdravotnická veřejnost seznámit. A pokud chceme – a já podporuji zkrácení lhůty mezi prvním a druhým čtením na tři dny –, abychom mohli o pozměňovacím návrhu jednat a odklad v rozumné době odsouhlasit, tak říkáme jenom to, že od 1. 1. 2018 by nepovinný recept dále fungoval, protože on už funguje teď. Věřím tomu, že ta zdravotnická zařízení, která na to jsou nachystaná, se do toho zapojí v mnohem větší míře, protože celá řada nemocnic už na to je opravdu nachystaná, i řada privátních lékařů, a postupně k tomu můžeme motivačním způsobem dovést i zbylá zdravotnická zařízení. Takže neříkejme tady, že bouráme koncepci elektronického receptu. Tak to není.

Místopředseda PSP Petr Fiala: K další faktické poznámce je přihlášen pan předseda Faltýnek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych s dovolením využil této faktické poznámky k procedurálnímu návrhu, protože je avizována přestávka v trvání 30 minut ze strany Pirátů. My jsme chtěli 10, možná bychom se domluvili na nějakém kompromisu, třeba 20, aby si zejména naši lékaři ujasnili názor na tuto věc. Ale vzhledem k tomu, že jednáme do 19 hodin, dávám návrh, abychom procedurálně jednali a hlasovali i po 19. hodině, abychom tento bod doprojednali dneska, abychom nemuseli pokračovat zítra, protože zítra jsou celý den výbory. Chtěl bych vás poprosit o podporu tohoto mého návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zazněl procedurální návrh na to, abychom jednali a hlasovali i po 19. hodině. Já o tomto návrhu dám bezprostředně hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s předloženým návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 7, přítomno 177 poslanců, pro 134, proti 1. Návrh byl přijat. Budeme jednat a hlasovat po 19. hodině.

Nyní budeme pokračovat v obecné rozpravě, do které je přihlášen pan ministr Ludvík. Máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem povinen tady asi zveřejnit fakta! Takže v této chvíli, a mám absolutně nejnovější údaje, 47 300 lékařů požádalo, to znamená 47 300 z cca 53 000 lékařů a stomatologů již požádalo SÚKL a vyřizuje se jejich žádost. To znamená problémy, které avizoval kolega pirát, se žádáním už mají za sebou, požádalo 47 300. Od 1. ledna skončí v celém státě 21 praktických lékařů pro dospělé a 27 praktických lékařů pro děti. Jak to vím? Velmi jednoduše. Ze zákona každý praktik, který chce skončit se

svou praxí, musí toto dva měsíce předem oznámit krajskému úřadu. Krajskému úřadu oznámilo celkem 48 praktických lékařů, že končí. Dá se předpokládat, protože je to méně, než bylo k 1. lednu 2017, méně než bylo k 1. lednu 2016, že to bude normální stav, kdy lidé odcházejí do důchodu, končí s praxí a podobně.

Další dotaz zněl na motivaci. V úhradové vyhlášce je, že za každý předepsaný elektronický recept dostane každý lékař 1,70 koruny. Máme 70 mil. receptů, které se v této zemi předepíše ročně, bude to stát cca 110 mil. Je na to pamatováno, braly se průměrné náklady, náklady na to, aby si zavedly elektronický recept, by se měly praxím vrátit za dva až tři roky.

Dále ta prožluklá vyhláška. Upozorňuji, že má patnáct paragrafů. Je na dvou listech A4. Když počítám ještě úvod a závěr, na třech, teď to vidím. (Poslanec Brázdil ukazuje vyhlášku z lavice.) Nemáte to oboustranně, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího. Z toho v podstatě dva paragrafy, které jsou důležité, řeší třináct důvodů, pro které není nutno předepisovat recept elektronicky, nebo kdy je možno ho předepisovat papírově.

Ještě to, co říkala paní poslankyně Adámková. To je jedna z věcí, kdy jsem totiž právě záměrně ponechal na nové Sněmovně, aby sama rozhodla, jestli každý lékař může mít právo se dívat na lékové záznamy každého pacienta. To totiž budete muset rozhodnout vy. To je totiž velmi, ale velmi klíčový zásah do soukromí lidí. Vy jako nová Poslanecká sněmovna, a je to vaše výsostné politické právo, budete mít právo rozhodnout o tom, a je to připraveno, v podstatě byste to měli dostat na stůl někdy v květnu, jestli každý lékař má právo koukat každému pacientovi do záznamů. Včetně citlivých dat typu psychiatrie a spousta dalších. Prostě to musíte rozhodnout vy.

V dnešní době vám k tomu ten pacient dá souhlas, a pokud vám pacient dá souhlas a své přihlašovací údaje, tak se na to ten lékař může dívat. Ale pokud vám ho nedá, tak se na to dívat nemůže. A vy budete rozhodovat skutečně o tom, nakolik je možno, aby se do toho ti lékaři dívali. To je z mého pohledu klíčová otázka. A já jsem dokonce nechtěl, aby to rozhodovala stará Sněmovna. Tohle musí rozhodnout opravdu nová Sněmovna, která k tomu má politický pouvoir, takže tento důvod, proč dnes každý lékař se může dívat na všechny recepty, které předepsal on. Každá lékárna se dnes může dívat na všechny recepty, které vydala ona, a každý pacient se může dívat na své recepty. Ale zatím není nikdo, kdo by se mohl dívat na všechno. Je to ten velký bratr. A skutečně budu hrozně rád, a předpokládám, že kolega Vojtěch to předloží, že o tomhle bude rozhodovat nová Sněmovna, jestli tady ta možnost je. Jestli bude seznam pacientů, kteří to odmítají, to bude jakýsi registr. Jako dneska máme seznam pacientů odmítajících transplantace, podobně můžeme mít seznam pacientů, kteří odmítají to, aby se každý lékař díval do jeho záznamů. Protože lékař, který mu předepisuje, ten to uvidí automaticky.

Ještě se dívám, co tady bylo za poznámky, ale v podstatě... Víte, ve veřejném prostoru běhá neuvěřitelné množství mýtů kolem elektronického receptu. Já jsem skoro až překvapen, a to tedy zdravotnictví za celých 30 let praxe znám poměrně dobře a zevnitř, já jsem strašně překvapen, jakým způsobem se vždycky zvedne ta vlna odporu, a přesně o tom mluvil pan kolega Vyzula. V roce 2014 se ta šílená vlna odporu zvedla. Dobře, odložilo se to o tři roky. Upřímně řečeno, tenkrát byl problém

s centrálním úložištěm, byly tam nějaké problémy, které měl SÚKL s tím odsoutěžením, ale za tuto dobu to běhá. Tím systémem už proběhlo několik milionů receptů. Znovu opakují, dnes už 47 300 lékařů vynaložilo nemalé úsilí a náklady, aby tento recept používali. Takže jaksi oni dodržují zákon. My když to posuneme, tak si svým způsobem zase řekneme v České republice: No tak zákon asi platí jenom do té doby, dokud se někdo nerozhodne, že se zase posune. Takže v této chvíli si myslím, že ti lidé mají legitimní očekávání, že to nějakým způsobem bude, ten systém splňuje nějaké parametry. Samozřejmě, značka ideál by od začátku byla, kdyby se šlo od elektronické identity. První by byla elektronická identita, na to by se nabalovalo všechno. Bohužel u nás to vzniklo tímhle způsobem a nějak to jede. Já jsem opravdu ten systém podědil. Já jsem do toho vlaku nastoupil někdy na začátku letošního roku. Ale z mého pohledu je to prostě v tom stavu.

A já si myslím a znovu opakují, ten systém dramaticky zvýší transparentnost. Ten systém má ušetřit peníze a to je pro mě jako pro dosluhujícího ministra zdravotnictví i pro zdravotníka poměrně klíčové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní tady mám s faktickou poznámkou paní poslankyni Majerovou. Dvě minuty, prosím.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Hezký dobrý večer. Vážené kolegyně a kolegové, chtěla jsem reagovat už několikrát, takže vlastně ani nevím, na koho všechno v tomto tématu teď budu reagovat, ale vrátím se tady k tomu poslednímu.

Takže vy říkáte, že 47 300 lékařů se již nahlásilo. No co jim také jiného zbylo? A já mnohé z nich znám a ani jednomu, a nahlásili se v termínu registrace, doteď nepřišla žádná odpověď. Takže pokud by něco mělo fungovat, tak oni už by teď dávno měli být srozuměni s tím, jak to má být nastaveno. To je jedna věc, ke které se chci vyjádřit, protože to číslo není vypovídající. Jim nic jiného nezbývalo.

A další věc, kterou bych chtěla říct, a tím jste otevřel další Pandořinu skříňku celého tohoto zákona, a to se týká té květnové změny toho, že by každý lékař mohl nahlížet do evidence a všech léků. Jakým právem si tady v tomto domě osobujeme, že o tomto budeme rozhodovat? O tomto si má každý člověk a každý pacient rozhodovat sám. To mi přijde naprosto absurdní se stavět do této pozice.

Ještě budu reagovat na jednoho kolegu, který mluvil o tom, že by o těchto věcech měli rozhodovat, a to je úplně totéž, ti, kteří tomu rozumějí. Já si naopak myslím, že co se lékařů týče, tak že by měli rozhodovat ti, kterých se to týká. My jsme možná někdy papežšější než papež. Takže to je to, co bych k tomu chtěla říct.

A tu neúctu k pacientům, jak tady měl jeden mladý kolega, já mu říkám osobně Ken, tak ta neúcta (upozornění na čas), já to vnímám jako neúctu k pacientům, ano, že jste za čtyři roky nebyli schopni to zpracovat tak, aby to bylo použitelné.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana poslance Svobodu s faktickou poznámkou. Opět dvě minuty.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Budu velmi faktický a budu mluvit k panu ministrovi.

Pane ministře, váš projev mě přesvědčil o tom, že ten recept je nepřipravený. To, co jste vyjmenoval, to množství faktů, které dořešíme do května, je pro mě natolik alarmující, že jsem přesvědčen o tom, že nic z toho, co se slibovalo, nachystáno není. Budeme psát elektronické recepty, budeme moci napsat jenom dva na jeden, nevím proč, čitelnost je vyřešena, poplatky za recepty byly zrušeny, na elektronice jich můžu napsat třeba deset. Je tam taková řada nedořešených věcí, opiátové recepty, jedno za druhým. A my si řekneme, že to všechno vyřešíme do května. Je to stejné, jako to bylo před těmi třemi lety. Čekalo se, SÚKL nic neudělal, ministerstvo zaspalo. Zaspalo a neudělalo to, co mělo. Tečka. Když mi tady říkáte, co všechno je uděláno, a my lékaři o tom nevíme, tak prostě ministerstvo zaspalo, třeba jenom v té informatice, že má něco uděláno, a nikdo to neví.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V tuto chvíli tady nemám další faktické poznámky, nevím, jestli se někdo... Aha, vidím. Pan poslanec Běhounek. Prosim ty dvě minuty dodržet.

Poslanec Jiří Běhounek: Už zas. Kolega Faltýnek na mě pokřikuje: Už zas. Ano, už zas. Kolegyně a kolegové, mé poslední vystoupení k této záležitosti. Ano, pacienta se to vůbec nedotkne. Pokud se týká emergency cart, to znamená záležitosti, které se týkají vašeho ohrožení života, tak to byla otázka nahlížení do dokumentace. Nikdo se vám v dokumentaci nehrabe. Prosim vás pěkně, mluďte věčně a nesměšujte záležitosti, které spolu nesouvisí! Samozřejmě chápu, že je to politická záležitost, já samozřejmě chápu, že ODS si to dala jako jeden z cílů, rozumím tomu, je to prostě politický boj, ale neříkejme nepravdy.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V tuto chvíli nemám další faktické poznámky, nemám nikoho písemně do obecné rozpravy a ani nevidím, že by se mi někdo hlásil ze sálu, takže si dovolím ukončit obecnou rozpravu a případně poprosím o závěrečná slova navrhovatele.

Nejdřív probereme přestávku, takže bych poprosil pány Faltýnka a Michálka, poslance, aby se domluvili, kolik tedy dáme.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Po dohodě tedy 20 minut. Poprosil bych, až pan předsedající vyhlásí přestávku, naše lidi do Státních aktů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pokud nikdo není proti, což vypadá, že není, tak bych vyhlásil přestávku do 19.00 hodin. Takže přestávka, schůze se přerušuje.

(Jednání přerušeno v 18.39 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Přátelé, vážení kolegové, kolegyně, je 19 hodin. Myslím, že budeme pokračovat. Budeme tedy pokračovat v bodě 2, novela zákona o léčivech. A začnu tím, že vás všechny odhlásím, abychom věděli, kolik nás tady je. Takže prosím, abyste se znovu přihlásili.

Dále zde mám omluvenku od poslankyně Moniky Jarošové od 19 hodin z pracovních důvodů.

A nyní budeme pokračovat. Obecnou rozpravu jsme již ukončili a nyní nás čekají závěrečná slova. Takže bych poprosil navrhovatele, pana ministra. Pan ministr se vzdává závěrečného slova. Zeptám se, jestli pan zpravodaj bude mít závěrečné slovo. Nebude mít závěrečné slovo.

V tom případě návrhy na zamítnutí nebo vrácení nebyly, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve se rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Pan ministr Chvojka se hlásí s přednostním slovem. Prosím.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl na základě dohody dvou klubů, tzn. klubu ČSSD a klubu ANO, vetovat návrh kolegů z ODS na zkrácení lhůty – tuším na tři dny to bylo? Na tři dny.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vyžádám pauzu na poradu. (Okamžitá domluva s pracovníkem Kanceláře PS.) Dobře, tak to vypadá, že návrh je platný, takže budeme pokračovat. (Ještě domluva na místě.) Budeme tedy pokračovat. Takže organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Teď není rozprava, tak se obávám... (K poslanci Volnému.) Výbory můžou? Je to návrh na jiný výbor?

S přednostním právem pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Aby nám tady nevznikla nějaká kolizní situace, já bych si osvojil návrh na zkrácení na 30 dnů, který navrhl pan ministr. (Nesouhlas ze sálu.) Nejde.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Už není rozprava, už to nejde.

Poslanec Pavel Kováčik: Já mám pocit, že pan ministr Chvojka tu rozpravu otevřel tím, že vystoupil. Takže rozprava je, podle mého soudu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já myslím, že rozpravu jsem neukončil, nicméně můžeme rozpravu znovu otevřít, pokud je tady takový návrh. (Okamžitá porada na místě.) V tom případě asi rozprava je otevřena, jsem zmaten.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji. Já se taky domnívám, že rozprava je otevřena. Já bych právě chtěl zhodnotit to, že ten způsob, jakým... že opravdu tento návrh patří zítra na výbor.

Já se chci ještě jednou tady omluvit za to, že vyhláška tedy byla rozdána teď, máte ji všichni dříve, než vyjde zítra ve Sbírce zákonů, takže to přijmete ještě jednou jako mou omluvu za to, že nastalo takovéto zpoždění. A to je všechno, co jsem chtěl říct.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, takže máme znovu otevřenou rozpravu. Já poprosím prvního s přednostním právem, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl dát návrh na zkrácení lhůty mezi prvním a druhým čtením na zkrácení o 53 dnů, to je na sedm dnů. A současně jsem se chtěl zeptat pana ministra, který tak plamenně hovořil o tom, jak je ohrožený termín implementace, ať nám spočte, jak to do 15. února při tom, co chce on, stihne Poslanecká sněmovna, Senát a prezident. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Teď myslím, že se první hlásil s přednostním právem pan předseda klubu Michálek. Kdo dřív? (K řečnickému pultíku se blíží i poslanec Bartošek.) Omlouvám se, pan kolega Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Já se připojuji ke zkrácení lhůty o 55 dnů, to znamená na pět dnů na projednávání.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: O 55 dnů, další návrh. Teď má přednostní právo pan kolega Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl poprosit, abychom – protože už se to probíralo na klubech, jsou známa stanoviska klubu i k té věcné otázce, jestli odložit, ano, ne, případně jakým způsobem. Jestli by mohl někdo třeba z hnutí ANO vystoupit s tím, jak se k tomu postavili. Protože zazněly tady návrhy, že by se to dalo řešit řekněme po správněprávní stránce, že by byl vydán třeba nějaký pokyn ministra ohledně rozsahu pokuty v prvním roce nebo podobně. To je to, oč běží. To je ta podstata sporu a to si myslím, že bychom měli vyřešit primárně. Pokud budeme znát odpověď na tuto otázku, tak myslím, že podle toho se můžeme zachovat i v těch následujících hlasováních, která jsou procesní povahy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Teď poprosím, s přednostním právem pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji. Já bych chtěl říci, v tom zákoně je řečeno, že sankce je nula až 2 miliony. Sankcí je nula až 2 miliony. Kontrolní funkci má Státní ústav pro kontrolu léčiv. Nikdo jiný. Takže v této chvíli, zítra ráno bude na výboru pan ředitel Blahuta. Podle mého názoru je čistě věcí metodiky SÚKLu, jakým způsobem se k tomu postaví, ale podle mého názoru vzhledem k tomu, že konečkonců existuje nějaká Národní strategie elektronického zdravotnictví, která říká, že jsou tam nějaké přechodné lhůty, která prostě umožňuje implementovat nějaký způsobem tohle, tak z mého pohledu je sankce nula ve chvíli, kdy někdo celkem objektivně se přihlásil, samozřejmě z důvodů administrativních se mu nepodařilo včas obdržet přihlašovací údaje, ale zcela jednoznačně měl vůli naplnit zákon. Já nechci vykládat zákon, k tomu nejsem zplnomocněn. Nicméně prostě a jednoduše znovu opakuji, sankce je nula, a to je sankce, až 2 miliony. V této chvíli si myslím, že SÚKL, který je prováděcím orgánem, má prostě možnost tu sankci nedávat ve chvíli, kdy je zcela zjevné, že jde o technický problém. A nejde, abych tak řekl, o porušování zákona, které je chtěné, když se tak vyjádřím. Ale víc k tomu nemůžu říct. Ale znova: sankce je nula až 2 miliony.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte jenom stručnou reakci na pana ministra. Já jsem byl až do této chvíle k tomu tématu velmi zdrženlivý, protože si myslím, že tady je na něj více odborníků. Ale když tady s takovou jistotou říká: uvědomte si, že nula až dva miliony, a teď to bude záležet na tom SÚKLu, tak jsem se fakt vyděsil. Přece všichni za ty čtyři roky, které jsme tu prožili s vládou Bohuslava Sobotky a jeho koaličních partnerů, jsme byli svědky tolika zvůle ve správním řízení, ať už ve Finanční správě, Celní správě, že spolehnout se na to, že v tomto případě ke zvůli nedojde, to se mi fakt nechce. To jsem se vyděsil a přidávám se na stranu těch, kteří to chtějí odložit.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nyní poprosím, pan zpravodaj se hlásil.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já jsem vlastně neuvedl závěrečnou zpravodajskou zprávu, my jsme ale stále v obecné rozpravě teď, tak v tom případě tady sice zazněly už nějaké návrhy, dva vlastně. Jeden na zkrácení na sedm dnů, druhý zkrácení na pět dnů. Vzhledem k tomu, že ta problematika opravdu není jednoduchá a tato lhůta pěti a sedmi dnů je velice krátká a není možné to technicky zvládnout a ta diskuse bude tak bohatá, že v podstatě to není možné, abychom to v tom limitu zvládli, tak si myslím, že by bylo nejlepší, kdyby ten návrh, který tady podávám, který původně uvedl pan ministr, ale zkrácený z 60 dnů na 30 dnů, by mohlo být reálné. Samozřejmě tím ještě vyzývám ministerstvo budoucí k tomu, aby ujistilo nějakým způsobem, samozřejmě právně správným, že sankce po nějakou dobu třeba budou opravdu minimální nebo žádné. Takže já dávám návrh na zkrácení o 30 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tento návrh registrujeme. Mám tady faktickou poslance Vojtěcha Adama, nicméně mám ho teď na pořadí do rozpravy. Tak jestli do rozpravy, nebo faktická. Do rozpravy. Dobře.

Poslanec Adam Vojtěch: Já nechci tady hodnotit zvlí nebo nezvlí, ale každopádně principy správního trestání jsou jasné. Prostě neukládá se sankce při nějakém prvním porušení zákona. Pokud máte sankci nula až 2 miliony, tak prostě platí to, že ze začátku skutečně se dává nějaké upozornění a finanční sankce se dává až v případě nějaké recidivy. Tak to funguje ve správním trestání. A já si myslím, že tohle pak může být. Že pokud ministr, který má pod sebou Státní ústav pro kontrolu léčiv jakožto podřízenou organizaci, vydá jasný pokyn, že se prostě nebudou dávat sankce v průběhu prvního roku, tak to je v souladu se zákonem. Já myslím, že to tak může fungovat.

My víme dneska, a jsou tady objektivní důvody, a to je skutečně kritizovatelné, že SÚKL nestihl vyřídit všechny žádosti a pravděpodobně je nestihne vyřídit do konce roku. Taktéž je to samozřejmě tím, že někteří lékaři to nechávají na poslední chvíli. To si zase musíme říci objektivně. To tak je. Ale je pravda, že samozřejmě SÚKL by měl vyřídit. A pokud ty žádosti nebudou vyřízené, tak je samozřejmě nepřipustné, aby jakékoliv sankce byly udělovány, protože tady jsou objektivní důvody, že úřad, který to má na starosti, vlastně nesplnil tu svoji povinnost, a pak samozřejmě nemůže být ta povinnost vymáhána ani po těch, kteří ji mají plnit. Ale to si myslím, že je zcela v pořádku, v souladu se zákonem. Tak to může fungovat.

Dejme tomu projektu šanci, ať se rozeběhne, ať uvidíme, jestli skutečně funguje. Protože dneska jsou tady různé názory, že to zkolabuje atd. Já myslím, že to nikdo z nás neví, že to zkolabuje. Tady nikdo nemůže objektivně říci, že to tak bude. Dejme tomu projektu šanci, nezahazujeme tady jednu z mála šancí, jak elektronizovat české zdravotnictví, a uvidíme, jak to bude fungovat. A myslím si, že případně pokud by skutečně tady nastal nějaký zásadní kolaps a ten systém nefungoval, tak můžeme přijmout v rámci nějakého zkráceného řízení změnu zákona, případně prostě to řešit. Ale teď apriorně říkat, že systém zkolabuje, a budeme tady odkládat celý projekt o několik let, tak si myslím, že znamená, že ten projekt celý jde do koše a můžeme se s ním rozloučit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Než přistoupíme k faktickým poznámkám, tak tady mám dvě omluvenky. Omlouvá se pan poslanec Jan Hamáček z pracovních důvodů od 19 hodin a paní poslankyně Radka Maxová z rodinných důvodů od 18.40 hodin.

Nyní poprosím pana poslance Kalouska s faktickou poznámkou na dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Kratší než na dvě minuty a naposledy. Už nechci zdržovat. Já souhlasím s panem poslancem Vojtěchem Adamem, že takové jsou zásady správního trestání. Ty platily do té doby, než přišlo ANO do vlády. Kolegové,

promiňte, ale s vámi skutečně ta zvůle přišla a my nemáme důvod se domnívat, že by odešla stejně snadno, jako odešla panu prezidentovi cukrovka. Proto se jí obávám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Bendu. Dvě minuty.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já jsem dokonce i chápal ty výklady, že pokud někdo za to nemůže, že asi žádnou sankci nedostane. Ale jestli tady bylo opakovaně řečeno, že vedoucí správního úřadu může rozhodnout o tom, jestli sankce neudělí, tak to mi připadá opravdu jako lehoulinec v rozporu s našimi zásadami správního trestání. Představme si, co by to ve skutečnosti znamenalo. Pak si tady můžeme schvalovat, co chceme, a bude rozhodovat předseda správního úřadu o tom, jestli se nějaké sankce udělují, nebo neudělují. Já chápu, tam, kde není vina na straně žadatele, s tím souhlasím, ale prostě žádný ministr nemůže rozhodnout o tom, že v nějaké části správního řízení se sankce udělovat nebudou. To pokládám za naprosto neudržitelný výklad a jsem překvapen, že tady zaznívá.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kováčik. Dvě minuty.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, u tohoto tématu, mnozí z nás to pamatujeme, se zdržujeme, v uvozovkách, už mnoho let. A ta diskuse se neustále točí dokolečka o jednom a tom samém. Někomu se chce, někomu se nechce jakoby jasně a zřetelně evidovat, průkazně zaznamenávat a uchovávat takový záznam o tom, jestli se systém podvádí, anebo nepodvádí. Jestli ten systém umožňuje, nebo neumožňuje různé větší či menší podvůdky. My jsme přesvědčeni, teď mluvím o KSČM, jsme přesvědčeni o tom, že je to jedna, myslím tu elektronizaci, je to jedna z dobrých metod k tomu, aby docházelo k vyčištění toho prostředí. A já bych chtěl poprosit, protože jsme se rozhodli, že podpoříme onu lhůtu 30 dnů, aby ona lhůta byla jasně využita i pro to, aby buď budoucí ministr, nebo ještě lépe správní orgán jasně a zřetelně prohlásil, že například první dva roky se žádná sankce uplatňovat nebude. A prostě bylo jasné a nepochybné, že po dobu náběhu, který se stanovuje na 24 měsíců, se žádná sankce uplatňovat nebude. Potom si myslím, že padá poslední důvod pro to, proč ten pořádek nezavést. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Taky děkuji. Nyní s technickou pan poslanec Klaus. Dvě minuty.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Tak jsme se právě dozvěděli, že nejenom živnostníci latentně všichni kradou, ale dokonce i venkovští lékaři kradou a musí na ně být dozor. Skutečně jediný argument, aby tento zákon platil, je ten, že každou

babičku s nůši, co prodává na trhu, jste donutili elektronicky se někam přihlašovat a vzdělané lidi, lékaře, nikoliv. Myslím si, že každý, kdo byl u lékaře, tak vidí, když přijdete s dítětem, že lékař vás léčí minutu a půl a zbývajících deset minut vyplňuje nějaké šílenosti do počítače atd. Po schválení této vaší novely se tento čas, kdy se nebude věnovat dítěti nebo pacientovi, výrazně rozšíří. Já to znám ze školství, kde také se vždycky zavádí tisíce elektronických vymožeností, pod nějakými pokutami to musíte vyplňovat, má to nějaké plamenné důvody, ale ten výsledek ve finále je ten, že se ti kantoři věnují méně dětem. Takže to je ten důvod.

A na závěr ještě herecká vložka, když tady pan ministr říká, že sankce je nula až dva miliony, tak já bych to otočil. Sankce je dva miliony a možná nula, když to dobře dopadne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také já děkuji. Nyní ze sálu s faktickou. Hlásí se pan ministr Pelikán.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já taky nechci zabíhat do merita věci, tomu nerozumím. Ale pokud jde o správní trestání, tak skutečně může, a je docela běžné, že vedoucí správního orgánu vydá nějakou metodiku, kterou usměrňuje postup správního orgánu v rámci rozpětí, které zákon dává. Čili můj milý kolega a vážený kolega Benda by měl určitě pravdu, kdyby tam třeba bylo řečeno, že sankce od 10 tisíc do 2 milionů, pak by skutečně ten ministr nemohl rozhodnout o tom, že se ty sankce udělovat nebudou. Ale pokud je tam rozpětí nula až 2 miliony, tak on může v rámci upřesnění, v rámci toho, čemu se pěkným českým slovem říká gajdlajny, říct, za jakých okolností se jaká sankce dává a že se také po dobu nějakého náběhu dává ta nulová. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nemám už další faktické poznámky a hlásil se mi pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak už něco řekl Václav Klaus. Tak všichni lékaři jsou sprostí podezřelí, protože tam se přece krade, jak tady říkali někteří řečníci. My si to tedy nemyslíme. A pokud chce ať už odcházející, nebo budoucí ministr... Za prvé, ty sankce neukládá Ministerstvo zdravotnictví. Neukládá. SÚKL, přesně tak. SÚKL. Tak neříkejte – a ten SÚKL, kdo bude řídit ředitele SÚKLu? Ministr zdravotnictví? Takže je takový jenom jako... funguje, co mu řeknete a co... Tak já tedy nemyslím, že to je úplně dobře. Ale pokud chcete například to, že dva roky nebudou sankce, není nic jednoduššího než napsat pozměňovací návrh do třiceti dnů a napsat, že sankce se budou uplatňovat od 1. 1. 2020. A není to o žádné libovůli žádného úředníka, žádného ministra, žádného ředitele SÚKLu. Pokud ta slova myslíte vážně, rok nebo dva, tak to vtělme přímo do toho zákona, ať má někdo jistotu, ať to není o tom, jestli někomu věří nebo nevěří.

Já jsem tady zažil, a mnozí z vás, pokuty za kontrolní hlášení. Tak pro ty, kdo tady nebyli, připomenou: Nebudou, nebojte, nebudou. No nebyly prvních šest měsíců, aby pak po roce, to znamená někdy v únoru a březnu roku 2017, finanční úřady začaly dávat pokuty za první kontrolní hlášení, které se podávalo v březnu roku 2016. Pak tady přišel ministr a říká: Dobře, uznáváme, pochybili jsme. Když si požádají, to je za tisíc korun, tak jim to, jednu pokutu nebo dvě pokuty za rok 2016, odpustíme a jednu pokutu za rok 2017 odpustíme. Ale takhle se přece nedá pracovat! Tak pokud tvrdíte, že ty sankce nechcete, tak využijte aspoň tu dobu, načtete pozměňovací návrh a posuňte to přímo v zákoně. Uvidíme, jestli to myslíte vážně, nebo si jen tak hraje te a někoho chlácholíte.

A pro mě je to jednoduché. Ministr zdravotnictví tady nemluvil vážně, když říkal: Dnes to potřebuji schválit v devadesátce, protože nám hrozí sankce od Evropské unie. I těch třicet dnů znamená, že 15. února to nemusí být schváleno. Já s tím souhlasím. Já nejsem ten, který se bojí, že hned druhý den, 16. února, z Bruselu přijde pokuta za to, že jsme nějakou pitomou transpozicí neudělali. To jsme tady slyšeli stokrát od ministrů, takové vyhrožování, já bych řekl až vydírání té Sněmovny. Schvalte, nebo bude pokuta! Reálně nám to nikdy nehrozilo, možná jenom teoreticky.

Ale je to jednoduché. ANO a sociální demokraté se rozhodli, že nevyslyší volání lékařů, kterým to vadí. Já to respektuji. Ten pozměňovací návrh připravíme během třiceti dnů, ještě dříve tedy přijde náš návrh, který vlastně řeší to samé. Ten budeme projednávat dříve. Ale je to takové... aby se vlk nažral a koza zůstala celá. Už vidím, jak jim v lednu jim říkáte: No my bychom vám, přátelé, i pomohli, ale už je leden, teď už to nejde, teď už to platí. Dneska jsme ještě mohli. A díky vašemu rozhodnutí to už prostě nepůjde. A to je celé. A já vám fakt doporučuji, vyjeďte z té Prahy někdy ven.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Teď se mi s faktickou hlásí paní poslankyně Věra Adámková. Dvě minuty.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, omlouvám se za svůj skřehotavý hlas, protože po mém předřečníkovi, který je skvělý řečník, je to o to horší, ale věřte mi, že to, co chci říct, bude určitě k dobru. My jsme se samozřejmě domluvili, že proto podporujeme těch třicet dnů, že samozřejmě bude pozměňovací návrh, který připravíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Mám tady omluvenku od Radima Fialy a Tomia Okamury z dnešního jednání z pracovních důvodů.

A nyní tedy prosím, pan ministr se hlásil s přednostním právem do rozpravy.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Skutečně jsem netušil, že v závěru svého vládního angažmá tady prodělám takovouhle bitvu. Já jenom několik poznámek k tomu, co bylo řečeno.

Typický podobný problém byl u protikuřáckého zákona. Tam byla hygienická služba, která v podstatě už z existence té normy měla okamžitě možnost pokutovat

provozovatele hospod v případě, že se nepřizpůsobili. Dalo se tam šest měsíců přechodné období a dodrželo se. To je jedna věc. Druhá věc... nebo tři měsíce, máte pravdu, pane kolego.

Druhá věc. Víte, já jenom mám jeden jediný problém. Ono už se ozvalo několik lidí, kteří prostě řekli, že ten zákon budou bojkotovat. Oni prostě řekli, že ho budou bojkotovat. Ozvalo se z řad lékařů. Je to v mediálním prostoru. Možná jsem si to vyložil špatně. Takže důležitost toho, že tam ta sankce je, je opravdu kvůli tomu, že nikdo nechce pokutovat chudáky, kteří z nějakých technických důvodů opravdu neměli šanci. Tam si myslím, že je to v pořádku a že jaksi není důvod. A když ta sankce by měla být, tak ať je nulová. Ale na druhou stranu jestliže se někdo rozhodne, že bude z důvodu, aby dokázal, že je něco špatně, tak bude bojkotovat zákon, tak jestliže tam ta sankce zase nějak nebude, tak v podstatě co? No tak bude bojkotovat zákon. Já si myslím, že jde tady i o vážnost toho legislativního prostředí v České republice. Prostě z mého pohledu je... takhle diskuse je strašná.

A já jenom podotýkám, že to, co tady slyším... Pane předsedo Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, omlouvám se, ale v podstatě: proč až teď? Proč ten pozměňovák chcete dát teď? Upřímně řečeno, od ledna se to, co se to ví, to se ví tři roky. Od ledna se to ví, od května se připojují ve velkém. Koneckonců ono to šlo možná ještě na té zářijové schůzi. Víte, já se omlouvám, ale jako ministr zdravotnictví jsem v podstatě snad do října nezaznamenal ani jeden legislativní návrh. Teď se s tím roztrhl pytel. Je to tady, je to v Senátu. Tak proč? Já se omlouvám, ale v tuhle chvíli, kdy už do toho vážně spousta lidí investovala spoustu času, spoustu energie... A jako je spousta legitimních otázek. Já si myslím, přijďte zítra na ten výbor, bude tam pan ředitel Blahuta, spoustu věcí, které tady slyším, které jsou z mediálního prostoru, on je schopen vyvrátit na faktech. Já si myslím, že je to výborná věc a že kvůli tomu právě jsou výbory Poslanecké sněmovny, aby se tam takhle problematika detailně probírala, a ne na plénu, kdy koneckonců i já jsem zdravotnický laik. Možná poučený, ale nejsem lékař. Takže prostě patří to tam, pojd'te si to poslechnout. Ale fakt jako ve chvíli, kdy se začne mluvit tímhle způsobem, tak se zpochybní jeden zákon, já jsem zvědavý, který bude další. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan poslanec Stanjura se hlásí s faktickou. Dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že otázka si zaslouží odpověď, pane ministře. Není chybou opozice, že se návrh novely zákona o léčivech neprojednával v minulém volebním období. To není naše chyba. A říct, že my jsme to neprosadili, to je pravda, ale taky jste tomu vždycky aktivně bránili, všem našim návrhům, co se má projednávat. Asi 150 návrhů opozičních spadlo pod stůl. To je jenom teď pokrytecké, říkat: proč jste to nenavrhlí? No protože jste o tom nepřipustili debatu. To je první důvod.

A druhý důvod a ten je naprosto legitimní. Setkali jsme se před několika měsíci se zástupci, s vedením Sdružení praktických lékařů, ti nás o těch problémech informovali a požádali, až to bude možné, což jsme udělali první den,

(nesrozumitelné) jsme takový tisk dali do systému. Teď jsme využili toho, že jste prováhali, a mohli jsme to říct i v minulém volebním období, to vy jste nenavrhlí, tak jsme využili této novely, abychom to urychlili. To je celé. Já jsem také nenavrhol tady vést podrobnou debatu o konkrétních pozměňovacích návrzích. Já jsem chtěl vyhovět vašemu přání, ať se rychle ten zákon projedná a schválí. Takže vy si protiřeknete. Ale tomu rozumím, že se vám to nelíbí. A to je celé.

Tak až řeknete, jestli nám teď necháte rok, že budou schůze podle našich návrhů, tak v pořádku, tak po roce nám to můžete vyčítat, že něco padlo pod stůl. Ale tak to nebylo a tak to nebude. Takže když se chcete podívat a najít viníka, proč se to neprojednalo v minulém volebním období, tak si zajděte buď na váš klub stranický, nebo se mrkněte do zrcadla. To jsou ti viníci, proč se to neprojednalo. Ani jednou jste nenavrhl zařazení tohoto bodu pevně v minulém volebním období. Tak si teď nestěžujte, když jste poslední den ve funkci, že vám to takhle rychle neodmávneme. To skutečně není naše vina.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně Věra Adámková s faktickou.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo. Já tedy doplním to, co jsem se domnívala, že vyplynulo z merita věci. Připravíme pozměňovací návrh, už na tom pracujeme, kde by byla ta roční tolerance samozřejmě s nulovou sankcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já v tuto chvíli nemám žádné další faktické poznámky a nemám zapsaného nikoho, že by se mi hlásil do rozpravy, takže bych rád... (Zpravodaj poslanec Vyzula si přeje závěrečné slovo.) Závěrečná slova už jsme minuli. (Neformální porada.) Dobře, v tom případě závěrečné slovo. Nyní pan zpravodaj má zájem nebo pan ministr? Pan zpravodaj.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Takže v závěrečné zprávě zpravodaje bych to rád shrnul, aby přece jenom bylo trochu jasno po této vzuřivé debatě, poněvadž tady máme celou řadu návrhů a je potřeba, aby všichni věděli, jak ta debata probíhala.

Takže prvně byl návrh na to, aby se novela zákona o léčivech projednávala v § 90 jednacího řádu. Toto bylo vetováno. Pak byly zde návrhy na tři dny, to bylo také vetováno, na zkrácení lhůty na tři dny. A teď máme zde vlastně tři návrhy. První návrh byl na zkrácení lhůty na sedm dnů, druhý vlastně protinávrh byl na zkrácení lhůty na pět dnů a třetí vlastně protinávrh k protinávruhu byl na třicet dnů. Takže jako zpravodaj jednak doporučuji, aby tento tisk byl postoupen k dalšímu projednávání zdravotnímu výboru, a jednak aby se potom hlasovalo v tom gardu podle jednacího řádu, to znamená nejdříve o 30 dnech, potom o 5 dnech a potom o 7 dnech – zkrácené lhůty.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji panu zpravodaji. Rozprava je tedy ukončena a nyní se budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o příkázání garančnímu výboru. Jako garanční výbor organizační výbor navrhl výbor pro zdravotnictví. Jiné návrhy nebyly. Zeptám se znovu, jestli jsou nějaké jiné návrhy na jiný garanční výbor. Nic nevidím, takže přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl příkázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru? To bude otázka. Zahájím hlasování. Prosím, hlasujte. Je to hlasování číslo 8. Kdo je proti návrhu? Děkuji.

V hlasování číslo 8 bylo přihlášeno 162 poslanců, pro 155, proti nikdo, 7 se zdrželo. Návrh byl přijat. Děkuji. Takže konstatuji, že návrh byl příkázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru.

Návrhy na příkázání dalším výborům nejsou. Má někdo návrh na příkázání výboru nebo dalším výborům k projednání? Nic nevidím, takže se posuneme k návrhu na zkrácení či prodloužení lhůty podle § 91. Máme tedy tři návrhy, o kterých můžeme hlasovat postupně. První zazněl návrh na zkrácení o 53 dnů, tedy na 7 dní. Druhý návrh o 55 dnů, tedy na 5 dní. A třetí návrh o 30 dnů, tedy na 30. Nějaký jiný návrh k pořadí hlasování?

Poslanec Rostislav Vyzula: Pořadí hlasování by mělo být nejdříve ten protiprotinávrh, to znamená 30 dnů – zkrácení o 30 dnů na 30 dnů. Teprve když neprojde, tak pak teprve zkrácení na 5 dnů, a když neprojde, tak zkrácení na 7 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Hlásí se pan předseda Kalousek. Nevím, jestli s věcnou nebo...

Poslanec Miroslav Kalousek: Ve vši zdvořilosti namítám návrh pana zpravodaje. První, kdo navrhl zkrácení lhůty, byl předkladatel a navrhl zkrácení o 30 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Takže je tady námitka.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jinými slovy, jsem přesvědčen, že by se mělo hlasovat od nejkratší lhůty po tu nejdelší. Já myslím, že nejlepší bude, když rozhodneme hlasováním.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já tedy také. (Poslanec Faltýnek signalizuje žádost o odhlášení.) Hlásí se pan... Aha, odhlásit. Tak já vás ještě všechny odhlásím, protože tady byly nějaké omluvenky. Až se to ustálí, tak přikročíme k hlasování o návrzích na zkrácení, a to v pořadí od nejkratší lhůty.

Tedy první budeme hlasovat zkrácení o 55 dní na 5 dnů.

Zahájuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty na 5 dní? Kdo je proti?

V hlasování číslo 9 přihlášeno bylo 159, pro 76, proti 81, zdrželi se 2. Návrh byl zamítnut.

Nyní tedy budeme hlasovat v dalším hlasování číslo 10 o zkrácení lhůty o 53 dní, tedy na 7 dnů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Zdrželi se? Děkuji.

V hlasování číslo 10 bylo přihlášeno 160 poslanců, 76 bylo pro, 82 bylo proti, 2 se zdrželi. Návrh byl zamítnut.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty na 30 dnů, tedy v délce 30 dní. Tady se mi hlásí nějaké faktické poznámky... (Z pléna: Už hlasujeme.)

Takže zahajuji hlasování o zkrácení lhůty na 30 dní. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 11 skončilo, přihlášeno bylo 160 poslanců, pro bylo 87, proti 2. Výsledek je, že se to přijalo, takže je tedy zkrácena lhůta na projednání ve výboru na 30 dní a je to přikázáno jako garančnímu výboru výboru pro zdravotnictví.

Tím je tento bod vyčerpán.

Mám tady ještě dvě informace. Prosím, neodcházejte. Za prvé, vzhledem k tomu, že jsme projednali první dva body schváleného pořadu a nejsou v tuhle chvíli... navrhuji vyřadit z pořadu 3. schůze Poslanecké sněmovny bod číslo 3 – Ústní interpelace, protože na čtvrtek jsou naplánovány výbory. Ale případně o tom musíme hlasovat, takže bych se chtěl... Prosím klid v sále.

Budeme hlasovat o vyřazení bodu číslo 3 – Ústní interpelace. Kdo je pro vyřazení, tak prosím...

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení? Kdo je proti?

Hlasování končí. Je to hlasování číslo 12. Pro bylo 118 poslanců (ze 158 přihlášených), proti 24. Návrh byl přijat. Bod je tedy vyřazen, a tím je pořad schůze vyčerpán.

Ale než schůzi ukončím, mám pro vás technické sdělení. Žádám poslance a poslankyně, abyste si veškeré materiály ze svých lavic odklidili. Jinak budou po skončení schůze skartovány. Takže pokud máte nějaké materiály, které nechcete skartovat, tak si je ze svých lavic odklidíte. A schůzi tímto končím.

(Schůze skončila v 19.41 hodin.)